

NOEMBRIE 1937

ANUL XLIX

NR. 11

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure	D. A. Sburlan
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Lemnul la expoziția internațională de artă și tehnică din Paris	D. S. Drâmbă
Despre sensul art. 13 al. g din Codul nostru silvic în vigoare	Ilie C. Demetrescu
Personalul tehnic și administrativ la fabricile de cherestea ale Caps-ului	I. Lungu
<i>Problemele zilei :</i>	
Protecția Pădurilor.	
Asupra organizării protecției pădurilor	Gr. Eliescu
Despre adevărata protecție a pădurilor	C. C. Georgescu
Protecția pădurilor pe proprietatea uzinelor și domeniilor Reșița	F. Páll
Raporturile dintre protecția pădurilor și politica forestieră	Ilie C. Demetrescu
Pentru protecția pădurilor	M. Ene
* Cronica :	
Ni se duc pădurile	A. Har.
Contribuții bibliografice	Cezar Cristea
<i>Mercuriale :</i>	
Cronica lemnului	V. C. Filip
C. I. B.	* * *

Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni

SOMMAIRE :

<i>Etudes :</i>	
Le travail manuel et mécanique des traverses de chemin de fer dans la forêt	D. A. Sburlan
<i>Rapports et commentaires :</i>	
Le bois à l'Exposition internationale des Arts et Techniques de Paris, 1937	D. S. Drâmbă
Sur l'esprit de l'art. 13 du Code forestier roumain	I. C. Demetrescu
Le personnel technique et administratif des scieries propriétés de l'Etat	I. Lungu
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
La protection de la forêt.	
<i>Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des Revues — Informations</i>	

INHALT :

<i>Abhandlungen :</i>	
Die hand- und maschinellbearbeitung der Eisenbahnschwellen im Walde	D. A. Sburlan
<i>Mitteilungen :</i>	
Das Holz bei Weltausstellung in Paris, 1937	D. S. Drâmbă
Betrachtungen über den Sinn des § 13, g vom unseren Forstkodex	I. C. Demetrescu
Das Personal der Staatsgewerke	I. Lungu
<i>Tagesfragen :</i>	
Forstschutz.	
<i>Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten</i>	

Clare C. Wood

Arbres de haute croissance (*Thuja nigra* L.) en classe de 25 ans — Le Lignob-Comat,
 au alouane moqueau.

Peuplement de coupe d'Amérique (*Thuja nigra* L.) âgé de 25 ans à Elgholtham,
 sur des alluvions sablonneux.

Ein 25-jähriger *Scotskiefern*bestand auf sandigem Flußablagerung.

SUMARUL:

<i>Studii</i>	
Trăburile mânărilor și mecanică a traverselor în pădure	D. A. Ștefan
<i>Referate — Comentarii</i>	
Leamul la expoziția internațională de artă și tehnică din Paris	D. S. Deabă
Despre sensul art. 13 al. 9 din Codul nostru silvic în vigoare	Ilie C. Demetrescu
Personalul tehnic și administrativ la fabricile de cherestea ale Căpșului	I. Lungu
<i>Problemele zilei</i>	
PROTECȚIA PĂDURILOR	
Asupra organizării protecției pădurilor	Gr. Elieșcu
Despre adevărata protecție a pădurilor	C. C. Georghiu
Protecția pădurilor pe proprietatea uzinelor și domeniilor	F. Pău
Ecena	Ilie C. Demetrescu
Raporturile dintre protecția pădurilor și politica forestieră	M. Ene
Puterea protecției pădurilor	
<i>Cronica</i>	
Pe se drum pădurile	Zi. Hâr
Contribuții bibliografice	Georg Cițacu
<i>Mercuriale</i>	
Cronica lemnului	V. C. Filip
C. I. R.	
<i>Recenzi — Revista Forestieră — Informații</i>	

SOMMAIRE:

<i>Etudes</i>	
Le travail manuel et mécanique des traverses de chemins de fer dans la forêt	D. A. Ștefan
<i>Rapports et commentaires</i>	
Le bois à l'Exposition internationale des Arts et Techniques de Paris 1957	D. S. Deabă
Sur l'interprétation de l'art. 13 du Code forestier roumain	Ilie C. Demetrescu
Le personnel technique et administratif des scieries-propriétés de l'Etat	I. Lungu
<i>Problemes a l'ordre du jour</i>	
La protection des forêts	
<i>Chronique — Mercures — Les bois — Revue des Revues — Informations</i>	

INHALT:

<i>Abhandlungen</i>	
Die hand- und maschinell-Erarbeitung der Eisenbahnschwellen aus Walde	D. A. Ștefan
<i>Mitteilungen</i>	
Das Holz bei Weltausstellung in Paris 1957	D. S. Deabă
Notizen über den Sinn des Art. 13. g vom rumänischen Forstgesetz	Ilie C. Demetrescu
Das Personal der Staatsforstwerke	I. Lungu
<i>Tagfragen</i>	
Forsttechnik	
<i>Chronik — Bücherbesprechungen — Die Zeitungen russisch — Nachrichten</i>	

Cliseu C. Chirita

*Arboret de nuc american [Juglans nigra L.] in vârsta de 25 ani — la Lighed-Banat,
pe aluviune nisipoasă.*

*Peuplement de noyer d'Amérique [Juglans nigra L.] âgé de 25 ans. à Lighed-Banat,
sur des alluvions sabloneuses.*

Ein 25-jähriger Schwarznussbestand auf sandigem Flussablagerung.

Cliseu C. Chirlija

Nucii americani [Juglans nigra L.] din pepiniera Țigănești, pe sol brun roșcat lehmios.
Noyers d'Amérique [Juglans nigra L.] dans la pépinière forestière de Țigănești,
sur un sol brun-rougeâtre, limoneux.
Schwarznußbäume in der Baumschule Țigănești [lehmiger braunrötlicher Waldboden].

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație Forestieră.

PRELUCRAREA MANUALĂ ȘI MECANICĂ A TRAVERSELOR ÎN PĂDURE.

de D. A. SBURLAN

1. Introducere.

a) *Consumul intern de traverse.* Deși țara noastră posedă actualmente o rețea de căi ferate publice încă restrânsă ca întindere (circa 10.500 km. c. f. normale și 700 km. c. f. înguste¹⁾), problema prelucrării traverselor necesare pentru întreținerea acestei rețele și pentru noile construcțiuni preocupă într'o însemnată măsură cercurile proprietarilor și exploatatorilor de păduri.

Spre a vedea în ce constă problema producerii traverselor, vom da mai jos câteva cifre statistice:

În 1928 se aflau pe liniile normale din țara noastră 17,2 mil. traverse, din care aproximativ 12.800.000 de stejar (74% din nrul total) și 3.600.000 traverse de fag creuzotat (21%); restul de (5%) fiind din alte specii și revenind în mijlociu 1650 bucăți pe kilometrul de lungime. Pe liniile înguste, exploatate de C. F. R. se aflau în acel an 1 milion traverse de stejar și 21.000 traverse de fag, revenind în mediu la 1 km. de cale, 1387 bucăți.

Durata medie a unei traverse de stejar, neimpregnate, în condițiile climaterice dela noi, este de 12—15 ani (în medie 14 ani); aceea a unei traverse de fag, impregnate cu creuzot, este de 25—30 ani. Nu avem încă cifre oficiale, certe, în această privință. Rezultă

1) În afară de acestea, mai există în țară încă aprox. 4300 km. c. f. industriale, în majoritate cu ecartament de 0,76 m.

de mai sus, că necesitățile anuale de traverse ale ad-ției căilor ferate dela noi pentru întreținerea actualei rețele, se pot evalua aproximativ, după cum urmează :

Traverse de stejar pentru c. f. normale, circa 900.000 bucăți.
 Traverse de stejar pentru c. f. înguste circa 70.000 bucăți.
 Traverse de fag pentru c. f. normale circa 144.000 bucăți.
 Traverse de fag pentru c. f. înguste circa 1.000 bucăți.

Ținând seama și de cantitățile necesare pentru liniile noi în construcție (Reșița-Caransebeș, Ilva Mică-Vatra Dornei, Babadag-Tulcea, Bumbești-Livezeni, etc.). de unele dublări de linii (Războeni-Cluj), precum și de alte construcții proiectate, putem evalua numărul de traverse ce trebuiesc confecționate anual din pădurile țării, astfel :

Traverse de stejar, normale și înguste, circa	1.200.000	bucăți
" " " " " "	300.000	" "
adică în total	1.500.000	" "

Socotind costul unei traverse la 125 lei, în mediu, rezultă că ad-ția C. F. R. cheltuește anual aprox. 250—300 milioane lei, numai pentru achiziționarea traverselor de care are nevoie.

După unele informațiuni, în cursul anului 1936/37, Direcția generală CFR. a ținut licitații pentru procurarea a 1.200.000 traverse de stejar și 800.000 traverse de fag. În ce măsură s'au livrat aceste cantități, nu suntem în situația de a ști. Credem totuși, că pe când furnizarea traverselor de fag s'a putut face fără dificultăți, având în vedere marile disponibilități de lemn de fag, ce posedă țara noastră, procurarea celor de stejar a putut întâmpina unele greutăți. de oarece pădurile de stejar, apte a da lemn pentru traverse, sunt din ce în ce mai rare.

În privința modului cum se face procurarea traverselor de către C. F. R., remarcăm în treacăt, că epoca ținerii licitațiilor la această instituție (toamna) este în general rău aleasă. Formalitățile durează mult timp, astfel că contractele de livrare se încheie tocmai în Februarie. Ori, stejarul și mai ales fagul de fasonat în traverse, trebuie marcat și ales deja din August, deoarece lemnul odată doborât toamna, nu poate fi lăsat în parchet, fiindcă se încinde.

Traversele trebuiesc lucrate repede, spre a putea fi transportate și predate cât mai curând. În special fagul, dacă nu e fasonat în traverse iarna și prelat până în Aprilie, începe a putrezi și astfel riscă să fie refuzat la recepții.

b) *Exportul.* România nu produce decât cantități restrânse de traverse pentru export, deși acest sortiment ar putea găsi un bun plasament în țările din Apusul Europei, unde rețelele de căi ferate sunt atât de dezvoltate.

În vreme ce Jugoslavia și Polonia trimit anual în Anglia, Belgia și Franța cantități importante de traverse de stejar, țara noastră abia în ultimii ani a putut exporta ceva mai mult și anume: 12000 tone traverse de fag în 1929 și 7000 tone traverse de stejar în 1931, etc., ceea ce nu înseamnă totuși mai mult de 120—150 mii traverse anual.

1936, CAPS a încheiat un contract pentru livrarea în Cehoslovacia a 100.000 traverse de stejar, pe care a luat dispozițiuni să le fasoneze la pădurile din Transilvania. Pentru anul în curs se vorbește iarăși de un contract similar.

Bun plasament ar putea găsi, deasemenea, traversele impregnate de fag, în țările din basinul estic al Mediteranei, unde ele au o durată mai mare decât la noi, datorită climei uscate de acolo. Bine organizat, exportul acestor traverse ar aduce o contribuție însemnată la rezolvarea problemei, atât de dificilă pentru noi, a valorificării masivelor de fag, care azi nu produc decât lemn de foc.

2. Condițiuni tehnice și dimensiuni.

a) *Între traversa metalică și cea de lemn.* Aproape toate căile ferate din lume folosesc, pentru susținerea și fixarea șinelor, traverse de lemn. În Germania, Anglia, Elveția, Belgia, etc., s'a dat, în ultimele decenii, o întrebuintare destul de largă și traverselor metalice, nu atât pentru că ar oferi avantaje remarcabile, în comparație cu acelea de lemn, ci mai mult pentru a reduce importul și a încuraja industria metalurgică indigenă.

[Susținătorii traversei metalice îi atribuie următoarele avantaje: așezarea mai precisă a șinelor și păstrarea mai bună a ecartamentului; mai mare rezistență la deplasările longitudinale și transversale ale căii; simplificarea lucrărilor de montaj și întreținere; durată mai mare ca a celor de lemn; nu sunt sensibile la ger și intemperii, iar după uzarea completă, puțința de a le folosi ca fier vechiu și a le retopi. Aceste traverse prezintă însă și inconveniente: necesită balast de bună calitate (din roci foarte tari); reclamă piese de legătură

mai numeroase și mai scumpe; costă mai mult decât cele de lemn; se deformează repede, când linia nu e bine întreținută; produc șgomot și praf la trecerea trenurilor]. Menționăm deasemenea, că traversele de beton armat n'au dat satisfacție până în prezent.

b) *Condițiile tehnice*, pe care trebuie să le îndeplinească o bună traversă de lemn, sunt:

1) Să aibă suficientă rezistență la compresiune, ceea ce se obține utilizând, pentru confecționarea traverselor, specii tari și dând pieselor dimensiuni corespunzătoare solicitărilor la care sunt supuse;

2) să ofere siguranță contra smulgerii pieselor care servesc la fixarea șinelor, să nu crape, să nu se roadă și să nu se desfibreze;

3) să nu putrezească repede, de unde necesitatea de a alege lemne trainice sau de a impregna traversele cu substanțe fungicide.

Traversele de cale ferată se confecționează, în diferite părți ale lumii, mai ales din lemne de specii tari (la noi din stejar și fag), iar acolo unde acestea lipsesc, din rășinoase (molid, brad, pin, larice).

După cum am arătat mai sus, pe liniile CFR se utilizează traverse de stejar, de ordinar neimpregnate și traverse de fag injectate cu creuzot.

Dintre speciile de stejar dela noi, traverse bune dau numai stejarul pedunculat (tufanul), gorunul și gârnița; lemnul de cer putrezind repede este cu totul exclus dela această utilizare.

Deasemenea ulmul și frasinul, deși specii tari și elastice, nu dau traverse bune, fiindcă putrezesc în scurt timp.

Fagul este propriu pentru fasonarea traverselor ce se impregnează, numai dacă nu are un procent prea mare de inimă roșie.

Salcâmul fiind foarte trainic și tare, ar putea da traverse bune, dar crapă puternic și e strâmb.

În țara noastră nu se folosesc traverse din specii rășinoase.

c) *Dimensiunile* traverselor variază după specia lemnului folosit, ca și după importanța liniei, pe care ele se așează (după tipul șinelor și frecvența circulației). Toate administrațiile de căi ferate posedă „caete de sarcini”, care clasifică traversele după dimensiuni și calități și reglementează recepția acestora.

Lungimea traverselor este de obicei egală cu 1,7 e—1,8 e, e fiind ecartamentul căii. La căile ferate normale lungimea traverse-

lor variază între 2,20 și 2,70 m. după categorie, iar la c. f. ecart. 0,76 m. între 1,10 și 1,80 m.

Secțiunea traverselor de c. f. normală este de ordinar dreptunghiulară sau trapezoidală, cu muchi întregi sau teșite. Pe liniile secundare și la c. f. înguste se folosesc și secțiuni în semicerc, rezultate din desplicarea în două a trunchilor.

d) *Traversele de stejar*, utilizate pe liniile normale CFR se clasifică, după întrebuințare, în următoarele categorii :

1. Traverse normale principale, categoria I: au 2,70 m lungime, 0,26—0,30 m lățime și 15—17 cm înălțime; ele sunt utilizate pe liniile principale.

2. Traverse normale principale categoria II, de 2,60 m lungime și 26×15 cm secțiune, folosite în proporție de 25% din numărul celor de categoria I, tot pe liniile principale.

3. Traverse normale principale categoria III, de 2,50 m lungime și 24×26 cm lățime $\times 15$ cm înălțime, utilizate în stații.

4. Traverse normale secundare, de 2,20—2,40 m lungime, 20-24 cm lățime de bază și 13 cm deasupra, cu 13 cm înălțime, folosite pe liniile secundare.

5. Traverse speciale, utilizate la schimbătorile de cale și la liniile de poduri.

Dimensiunile acestora variază după utilizarea ce li se dă și după poziție; ele au de obicei secțiunea dreptunghiulară, cu muchi întregi. Se cere să fie fasonate cu îngrijire și să nu aibă noduri, strâmbături sau crăpături prea mari.

e) *Traversele de Țag* sunt destinate a fi impregnate înainte de a fi așezate în cale. Ele se împart în două clase de calitate, în determinarea cărora se ține seamă în primul rând de proporția inimei roșii.

1. Traversele categoria I au 2,70 m lungime, iar în secțiune 25 cm la bază, 16 cm la fața superioară și înălțimea de 15—16 cm. În această categorie se primesc traversele, la care inima roșie este depărtată cu cel puțin 5 cm dela fața superioară, măsurată la ambele capete.

2. Traversele categoria II au 2,60 m lungime, 24/15 cm. bază și 14—15 cm înălțime. În ce privește inima roșie, aceasta nu trebuie să apară pe fața superioară.

f) Prețul traverselor a variat în 1936 între 130—140 lei pentru cele normal-principale de stejar și 65—80 lei pentru cele de fag.

g) Impregnarea traverselor are de scop, după cum se știe, de a prelungi durabilitatea lemnului, prin îmbibarea lui cu substanțe fungicide.

Pentru impregnarea traverselor, Direcția generală CFR posedă patru uzine: la Ploești, Ițcani, Aiud și Tileagd, cu o capacitate de prelucrare de 1.500.000 traverse anual. Materialul prezervant folosit este creozotul, provenit din distilarea huilei și se importă din Germania; el este amestecat, la uzinele noastre, cu 50% petrol lampant greu, rezultat din țițeiuri benzinoase.

Procedeul de impregnare folosit este de ordinar acela al lui *Rüpping*, cu dublă presiune și vacuum, care are avantajul, că absoarbe din traversă și deci economicește creozotul în exces.

În țările din Apus se folosesc și alte procedee: kyanizarea, adică impregnarea cu sublimat corosiv; burnettizarea (injectarea cu clorură de zinc); impregnarea cu sulfat de cupru, etc. Unele uzine germane folosesc un amestec cald de creozot și clorură de zinc, care e mai ieftin decât creozotul pur.

În mediu, pentru impregnarea unui m³ stejar e nevoie de 45 kg. prezervant; pentru 1 m³ fag 145 kg. (în cazul dublei injectări cu vacuum). După cum se vede, fagul necesită de 3 ori mai mult material decât stejarul. O traversă de fag absoarbe, în mediu 12—16 kg. creozot (după *Bloss*).

Creozotarea unei traverse normale de fag costa în 1936 la Uzina Ploești între 90—110 lei de bucată, adică 1½ cât prețul lemnului din care e fasonată.

Se înțelege deci motivul, pentru care CFR preferă traversele neimpregnate de stejar, cu toată durata lor mai mică decât a celor impregnate de fag, care în plus necesită și o manipulare mai grea (recepție imediată, transport la uzine).

Totuși, cum în curând rezervele de păduri bătrâne de stejar vor fi epuizate, e de prevăzut, că în viitor folosirea traverselor de fag va câștiga mult în importanță.

3. Prelucrarea manuală a traverselor.

Actualmente aproape întreaga cantitate de traverse, ce se produce în țară este fasonată manual prin cioplire cu toporul și prin despicare cu fierăstrăul. Numai în cazuri excepționale, unele fabrici de cherestea produc, din buștenii scurți, traverse speciale de stejar și anume, când calitatea lemnului brut adus la fabrică nu permite să se dea acestuia o întrebuințare mai bună.

1. *Lucrătorii* necesari pentru prelucrarea manuală a traverselor se recrutează destul de greu. Muncitori specializați în decursul timpului, în această direcție, se găsesc mai ales în Transilvania, în județele Severin, Arad, Odorhei, Satu-Mare, etc. După relațiile căpătate dela unele Ocoale silvice din Direcția București, acești lucrători sunt în genere pretențioși, cer plată mare și aprovizionare costisitoare, sunt nesupuși și porniți pe gâlceavă; lucrează încet și nu admit întârzieri de plată.

În ultimii ani au început a deprinde această manoperă și locuitorii din satele aflate în regiunea pădurilor de stejar. La ocolul silvic Ploești se folosesc traversari aduși dela Fălțiceni, care lucrează repede și bine.

În orice caz, problema găsirii lucrătorilor este încă dificilă și cauzează multe neajunsuri proprietarilor și exploataților de păduri, cari doresc să producă traverse.

2. *Fasonarea manuală* a traverselor comportă de ordinar două operațiuni: cioplitul cu toporul și barda și despicarea cu fierăstrăul.

a) Prin *cioplire* se formează prisma, adică se îndepărtează lemnul dela periferia bușteanului. Această operațiune se poate face prin cioplirea grosolană, cu un topor obișnuit și netezirea ulterioară cu barda a fețelor brute, sau prin cioplirea directă cu un topor lat. Primul mod de lucru e cel mai des utilizat și e practicat de lucrătorii din Odorhei și de cei din Vechiul Regat.

Toporul are 2—2,5 kg. greutate; barda e mai ușoară și are lama de 32—35 cm lungime.

Prelucrarea traversei cu ajutorul acestor instrumente se face în modul următor: Se măsoară mai întâi trunchiul cu ajutorul unei prăjini, având lungimea unei traverse; apoi se aplică pe capătul subțire șablonul cu secțiunile traverselor, ce pot ieși din el și se cojește periferia bușteanului în lung, pe părțile unde vor veni muchile traverselor. În fine, cu ajutorul unei sfori înmuiată în vopsea colorată (anilină) sau în var, se înseamnă drumul pe unde trebuie să se cioplească cu toporul.

Se crestează și se cioplesc brut toate fețele exterioare ale traverselor cu toporul, apoi ele se netezesc cu barda.

Echipa de cioplit este compusă de ordinar din doi oameni.

Cioplirea directă cu toporul lat e mai dificilă, iar lucrătorii ce o execută provin din județele Brașov, Arad, Maramureș, etc.

Toporul folosit de ei este de forma unei barde late asimetrice, cu o greutate de 3,5—4 kg. și cu o lamă de 35—40 cm lungime. Grație greutății și lungimii sale, cioplitura făcută e netedă și lucrul merge repede. Echipa e formată tot din doi lucrători.

b) *Despicarea* cu fierăstrăul are de scop de a despărți (a individualiza) traversele ce ies dintr'un buștean și de a obține dintr'odată fețe netede. Operațiunea se face cu multă greutate, de lucrători specializați, cari folosesc în acest scop, fie un fierăstrău cu cadru și cu o pânză fixată la mijloc, fie un joagăr obișnuit, cu mănere. Ambele instrumente se manipulează greu și duc adesea la fasonarea greșită a lemnului.

În mod obișnuit, despicarea traverselor cu fierăstrăul se face în următoarele două moduri:

1. Prismele *subfiri*, gata cioplite cu toporul, din care ies numai 2—4 traverse, sunt urcate cu unul din capete pe o capră cu trei picioare (vezi fig. 1),

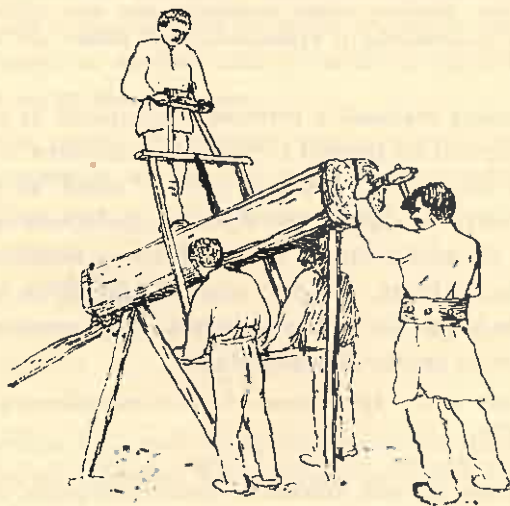

Fig. 1. Despicarea traverselor cu fierăstrăul.

iar cu celălalt sunt proptite pe un stâlp. Capra are 1.50—1.80 m. înălțime. Se înseamnă mai întâi cu sfoara drumul pe care trebuie să-l parcurgă lama fierăstrăului, apoi se leagă trunchiul cu lanțuri, ca să nu se miște în timpul lucrului; în fine se pun sub el pene pentru ca direcția de tăere a lamei să fie verticală.

Pentru despărțirea traverselor dintr-o prismă se folosește, în acest caz, fierăstrăul cu cadru de lemn, care are o deschidere între montanții ramei de 75—80 cm. Operația reclamă 4 lucrători: unul stă sus pe prismă și are grija să tragă cadrul în sus și să conducă lama pe direcția însemnată cu sfoara; alții doi stau sub capră și trag în jos de cele două mânere ale cadrului; în fine al patrulea lucrător bate o pană în despicătura făcută de pânză, spre a evita înțepenirea ei între pereții tăeturii.

Pânza fierăstrăului are dinții cu tăișul în jos, astfel că tăerea lemnului se produce la cursa descendentă a cadrului (ca la gater).

2. Prismele groase fiind grele, nu pot fi urcate pe capră. Pe de altă parte, pânza de fierăstrău trebuind să fie mai lungă, ar necesita un cadru greu. Din această cauză se face uz de de joagăre obișnuite, cu mânere și cu pânza liberă.

Despicarea traverselor are loc, în acest caz, în modul următor: se sapă un șanț de 1,00—1,30 m. adâncime, 1,20—1,50 m. lățime și 3,00—3,50 m. lungime. Pe malurile longitudinale ale șanțului se pune câte un trunchiu cioplit, iar deasupra lor se așează mai multe bucăți de lemn sau traverse în curmeziș, formându-se astfel o platformă înaltă, pe care se reazimă prisma de despicaț.

Tăerea în lung a prisme se face apoi în modul arătat mai sus, doi lucrători stând în fundul șanțului, iar altul pe prismă. De capătul de jos al pânzei joagărului este montată o traversă cu 2 mânere, cu scopul ca ea să poată fi trasă cu mai multă putere, de doi lucrători. Celălalt capăt are mânerul demontabil, astfel că atunci când s'a ajuns cu tăerea în dreptul unui curmeziș, se scoate lama din lemn, se mută curmezișul înainte, apoi se introduce iarăși lama în tăetură și se continuă tăerea.

Pânzele de fierăstrău prinse în cadru au lungimea obișnuită de 1,60—1,80 m., grosimea de 2—3 mm. și lățimea de 15—25 cm. Ele necesită un ceapraz larg de 4—5 cm. Pânzele joagărelor libere au aceeași lungime, dar pentru a fi destul de rigide, sunt mai groase (3—4 mm.) și mai late (20—30 cm.), din care cauză fac o tăetură de 4—6 mm. grosime.

Deseori se folosesc pentru fasonarea traverselor și pânze obișnuite de gater, la care se atașează mânere simple sau duble.

Cioplitul traverselor se poate face ori unde se găsește puțin loc liber: de obicei se practică chiar lângă locul unde a căzut arborele doborât. Despicaerea cu fierăstrăul trebuie însă făcută într'un anumit loc de adunare a prismelor, unde operația poate fi supravegheată mai bine. În acest mod, caprele sau șanțurile construite pentru debitarea lor se folosesc timp mai îndelungat, însă scoaterea cu brațele a prismelor până la aceste locuri de adunare este cu atât mai dificilă și mai costisitoare, cu cât distanța e mai mare și cu cât trunchiile destinați pentru fasonarea traverselor sunt mai groși și mai împrăștiati pe suprafața parcelei.

Timpul necesar pentru fasonarea unei traverse depinde de destoinicia lucrătorilor, de grosimea buștenilor (respectiv de numărul traverselor ce ies dintr-o prismă), de tipul și calitatea uneltelor ce se folosesc, de configurația terenului, etc. În genere, pentru retezatul bușteanului și cioplitul unei prisme, din care iese numai o traversă, este nevoie de o oră sau 1½ ore; cam același timp îl

reclamă și prisma de 2 traverse. Pentru prismele mai mari, timpul necesar pentru cioplit scade proporțional cu numărul traverselor ce rezultă din ele, ajungând la 5—8 ore pentru prismele de 10—12 bucăți; la aceasta se adaugă însă timpul necesar pentru despicarea cu fierăstrăul a prismelor.

Intr'o zi de 12 ore, un lucrător cioplește prisme pentru 13—16 traverse. In ce privește despicarea cu fierăstrăul, nu posedăm date cu privire la timpul necesar pentru efectuarea lucrului. El depinde de grosimea prismei, de calitatea lemnului, de gradul lui de uscăciune, etc.

La stabilirea prețurilor se are în vedere ca prețul ce se plătește pentru o traversă cioplită și apoi despicată cu fierăstrăul, să nu fie mai mare ca acela fixat pentru traversa cioplită numai cu toporul.

Randamentul în traverse gata fasonate, raportat la volumul materialului lemnos utilizat brut, variază între limite foarte largi, după grosimea și calitatea arborilor și după dibăcia și conștiinciozitatea lucrătorilor.

*Hufnagl*¹⁾ apreciază pierderile în așchii, la exploatarile mai mari, la 50—58% din volumul materialului brut, așa că randamentul în traverse ar fi de numai 40—42%. Dintr'un metru cub lemn brut, ies, după autorul citat, 5—6 traverse normale categ. I sau 7—8 de categ. II.

După unele date din țară, randamentul ar fi mult mai ridicat. Din 2805 m³ trunchi de stejar fasonați în traverse la ocolul silvic Cislău²⁾, în 1931, au rezultat 17.462 traverse normale principale, cu un volum de 1956 m³, 300 traverse secundare și 115 traverse speciale. Socotind numai volumul traverselor principale, care au fost recepționate de organele C. F. R., randamentul calculat a fost de 69,57%, iar pierderile de 30,43% (sau 849 m³). Din acest din urmă procent, reprezentat prin scânduri, lăturoaie, așchii, surcele și rumeguș, s'au mai putut comercializa 64 m³ scânduri și lăturoaie, precum și 150 m³ surcele, care s'au vândut cu carul, astfel că pierderea propriu zisă în așchii și rumeguș a fost de numai 22,65%.

La o altă exploatare³⁾, făcută în 1930 la ocolul Mihăești (Muscel), din 367 m³ lemn brut de stejar, au rezultat 1509 traverse de categoriile I, II, III și secundare, cu un volum total de 294 m³. Pierderile s'au ridicat deci la 63 m³, reprezentând 38,45% din volumul materialului lemnos brut.

Din aceste două exemple reese, că la noi randamentul în traverse este mult mai ridicat decât cel relatat pentru alte țări. Acest lucru nu poate fi explicat, decât prin aceea că noi utilizăm pentru fasonarea traverselor material brut prea bun, care în mod normal ar trebui să meargă la fabricile de cherestea.

Rentabilitatea fasonării manuale a traverselor depinde în primul rând de prețul materialului brut la pădure și în măsură mai mică, de costul fasonării traverselor, de transport, de cheltuielile de recepție, etc.

1) *Hufnagl L. Dr.*: Handbuch der kaufm. Holzverwertung, Berlin, 1928.

2) *Enescu Șt.*: Contribuțiuni la punerea în valoare a stejarului prin confecționarea traverselor. (lucr. exam. subinsp. 1935).

3) *Fedoroviți Const.*: Observațiuni și note în legătură cu fasonarea traverselor. «Rev. Pădurilor», VI, 1931.

La prețurile lemnului din 1931 (în mediu 400 lei m³ stejar la tulpină), s-a realizat la Cislău un beneficiu de 33%, iar la Mihăești de 15% din capitalul investit.

Astăzi, când prețul lemnului brut a crescut considerabil, ajungând pe locuri la peste 1000 lei m³ (bușteni de gater) și când administrația căilor ferate n-a sporit în aceeași măsură prețul traverselor, este de cercetat, dacă fasonarea manuală a traverselor mai poate fi rentabilă.

In concluzie, din cele spuse mai sus rezultă, că fasonarea manuală a traverselor este un gen de industrializare a lemnului, primitiv, oboseitor și de o rentabilitate nesigură. Prin faptul că la noi s'a practicat până acum aproape exclusiv în pădurile de stejar, care devin din ce în ce mai rare, această îndeletnicire este sortită să decadă, îndată ce lemnul de stejar va începe să fie mai bine plătit, pentru alte utilizări.

În fine, recrutarea sau pregătirea dificilă a lucrătorilor specializați în fasonarea traverselor, pe de o parte și munca oboseitoare și puțin remuneratorie, pe care aceștia sunt nevoiți să o execute, pe de altă parte, vor crea în viitor însemnate greutăți în calea unei producții adecvate necesităților.

Cum totuși procurarea traverselor necesare rețelei noastre de căi ferate este o problemă de permanent interes, rezultă, că trebuie găsite mijloacele, grație cărora producția lor să fie totuși cu puțință, asigurându-se întreprinderilor ce o practică, o rentabilitate satisfăcătoare.

4. Prelucrarea mecanică a traverselor.

a) *Considerațiuni asupra procesului fasonării traverselor.*

Fasonarea unei traverse de cale ferată este într-un totuși comparabilă cu prelucrarea unei grinzi dintr'un buștean. E vorba deci, ca după ce bușteanul a fost retezat la lungimea unei traverse, să se scoată din el, pe lângă traverse, cât mai multe piese comerciale, scânduri, frize, grinzișoare, leături, etc.

Am văzut, că la prelucrarea manuală se caută mai întâiu să se îndepărteze, prin cioplire, tot alburnul și lemnul ce cade în afara perimetrului traverselor, după care, prin spintecare cu fierăstrăul, să se despartă traversele una de alta. Având în vedere greutatea cu care se fac, în mod manual, aceste tăeturi, se renunță, de cele mai multe ori, să se scoată și alte sortimente de lemn fasonat, în afară de traverse. Din această cauză, pierderile în deșeuri sunt destul de însemnate (fig. 2), mai ales la buștenii cari au grosimi necorespunzătoare secțiunii traverselor. Din acest punct de vedere, prelucrarea mecanică are avantajul că în timp mult mai scurt, se pot face ori câte tăeturi în lung, spintecând bușteanul în atâtea

piese, câte pot ieși din el. Grație acestui fapt, toate sortimentele ce se pot scoate dintr'un buștean, pot fi fasonate complet și ireproșabil, în ce privește exactitatea tăeturii.

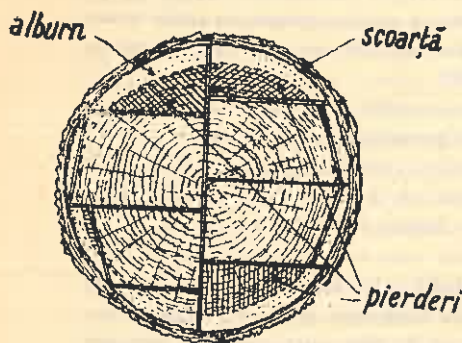

Fig. 2.

Instalațiile mecanice de prelucrarea traverselor, care se vor descrie mai jos, pot fi instalate chiar la pădure, în interiorul sau în apropierea parchetului de exploatat, astfel că se transportă pe piețele de desfacere numai materialul fasonat, pe când deșeurile rămân pe loc.

b) *Mașini pentru prelucrarea traverselor.*

Mașinile potrivite acestui scop, trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni :

Să fie de o construcție simplă și robustă, spre a putea fi deservite, întreținute și reparate de lucrătorii ce se găsesc la noi : să fie ușoare, spre a putea fi transportate cu înlesnire dintr'un loc într'altul, chiar pe drumurile naturale cu care sunt dotate pădurile noastre; să aibă o capacitate cât mai mare de producție; să nu consume multă forță, fiindcă altfel ar necesita motoare mari și greu de transportat : să fie ieftine.

Vom descrie mai jos, pe scurt, tipurile principale de mașini produse până azi de diferitele fabrici, în vederea prelucrării mecanice a lemnului la pădure. Ele se pot clasifica în: mașini cu mișcare alternativă (gateri) și mașini cu mișcare continuă (fierăstrie circulare și fierăstraie cu panglică).

1. Mașini cu mișcare alternativă.

Fabricile de mașini pentru prelucrarea lemnului la pădure au produs până azi următoarele tipuri de fierăstraie cu mișcare alternativă :

a) *Gaterul transportabil (fig. 3)* a fost creat la început mai ales în vederea prelucrării lemnului exotice, la fața locului, în pădurile tropicale.

Mașina este construită la fel cu gaterile fixe, ce le vedem

în fabricile de cherestea, cu deosebirea că e mai ușoară, necesită mai puțină putere mecanică și este montată, pentru transport, pe un camion puternic cu 4 roți. Acest gater are suficientă stabilitate, grație faptului că scheletul său este lățit în partea inferioară, astfel că mersul său e liniștit și lipsit de șocuri. El poate fi pus în funcțiune chiar stând pe camionul său, care bine înțeles trebuie fixat solid de pământ; în acest caz, nu se poate da volanților decât două treimi din numărul normal de turații.

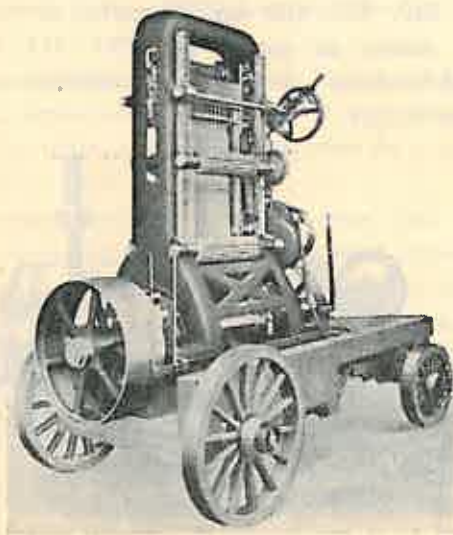

Fig. 3. Gater transportabil (Gebr. Lincke).

Dacă se urmărește un randament ridicat, se recomandă să se scoată gaterul de pe camion și să se monteze, la pădure, pe un fundament de cărămizi sau beton, ori cel puțin pe un grătar de ghinzi groase.

Gaterul poate primi mișcarea, fie direct dela o locomobilă, cum se vede în fig. 4, fie dela o transmisie prevăzută cu roată fixă și una mobilă.

Mașina are o ramă de oțel cu 8 ghinzi plani și prismatici. Mecanismul pentru înaintarea bușteanului este de obicei cu fricțiune; bușteanul se mișcă înainte cu 1—20 mm. în timpul unei curse, ceea ce face maximum 4,5 m/minut. Gaterul e prevăzut cu frâne și dispozitive pentru mers înapoi.

Vagonetele pentru bușteni pot fi executate în două forme: pentru prinderea după verticală sau pentru strângerea laterală a acestora. Odată cu gaterul se livrează: 2 vagonete pentru bușteni, 48 m. șine și șuruburi pentru bușteni de tăiat de 10 m., 2 registre, chei, bigle de pânze, etc.

Gaterile transportabile obișnuite se confecționează în 3 mărimi (deschideri), de 22, de 25½ și de 30 țoli englezești sau 500, 650 resp. 760 mm. Înălțimea tăeturii este de 450, 600 resp. 700 mm.; cursa cadrului 340, 400, 400 mm. Numărul de turații pe minut este, la cele 3 mărimi de gater, de: 290—315, 250—275 resp. 240—260 (când fundația e de beton sau cărămidă; pe camion acest număr se reduce la ⅓).

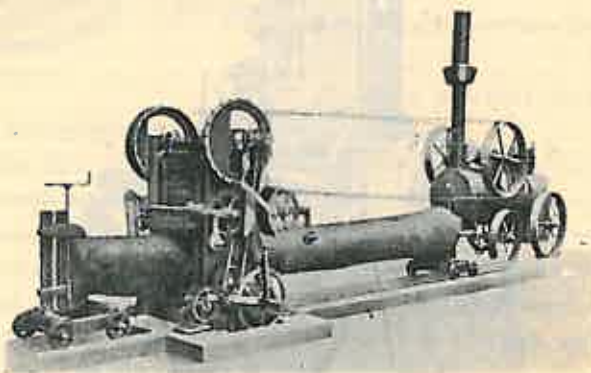

Fig. 4. Gater transportabil cu transmisie superioară (Hofmann-Breslau).

Forța motrice necesară, în cazul când se folosește o mașină cu aburi, este 12—16, 15—20 resp. 18—22 HP. Greutatea gaterului singur este de 5.300, 6.000 resp. 6.300 kg., iar aceea a camionului de 750, 800 resp. 850 kg.

Prețul actual al unei astfel de mașini, de proveniență germană (Hofmann-Breslau) este de circa 400.000 lei Loco stația de frontieră.

Un alt model de gater, de o construcție mai ușoară, cu transmisie superioară și cu înaintare prin clicheți a bușteanului, este cel din fig. 4, care de asemenea poate fi așezat, pentru tăere, pe un șafodaj de grinzi. El nu se află așezat pe camion, dar fiind ușor, poate fi demontat și încărcat în căruțe.

Acest model este mai puțin practic decât precedentul: este ceva mai ieftin și poate fi mișcat cu ajutorul unei locomobile de 15—20 H. P.

Folosirea gaterului transportabil cu pânze multiple oferă avantajul unei fasonări precise a buștenilor, distanța între pânze (deci grosimea pieselor) rămânând invariabilă în timpul tăerii. Cu ajutorul acestuia, se pot produce la pădure aproape aceleași sortimente de cherestea ca și la fabrică. Capacitatea de prelucrare a acestei mașini este mare, ridicându-se la 20—30 m³ lemn brut în 8 ore de lucru.

Această capacitate depășește de ordinar cantitatea de lemn propriu pentru producerea traverselor, ce se poate scoate din exploatarea unui parchet, de unde necesitatea de a muta des mașina dela un parchet la altul.

Gaterul transportabil e o mașină grea, deci dificil de transportat până în interiorul parchetelor. Pe lângă aceasta, pentru producerea traverselor, e necesar să se schimbe des modelul de tăere ca să se poată executa decuparea tuturor fețelor acestora. Această mașină și-ar putea găsi utilizare mai bună pentru echiparea micilor fabrici de cherestea, destinate a prelucra o cantitate restrânsă de lemne, provenită dintr'o exploatare accidentală (de ex. defrișarea unui islaz).

b) *Fierăstrăul cu pânza la o parte „Simplex”* (fig. 5) este o mașină introdusă în practică în ultimii ani și se bazează pe principiul de construcție, deja cunoscut, al fierăstraelor stabile cu pânza într'o parte, denumite și fierăstrae pariziene.

Se construiește azi în mai multe țări, pe baza unui brevet elvețian.

Șasiul mașinii este înlocuit printr'un stâlp vertical, bine înțepenit, sau printr'un trunchiu de arbore. Pe acesta se montează roțile de transmisiune și volantul cu manivela, în partea superioară, apoi șinele de conducere și cadrul cu pânzele.

Cadrul lucrează obișnuit cu 2 pânze, eventual cu 3, printr'un dispozitiv special de prindere a capătului lor.

Înaintarea bușteanului se face automat, grație unor roți dințate și unei cremaliere, care acționează asupra vagonetului pe care se fixează bușteanul. Poate tăia bușteni până la 90 cm diametru; într'o oră taie 25—50 metri liniari de bușteni. Necesită 7—10 HP,

furnizați de o mașină cu aburi, de un tractor sau de un motor cu explozie oarecare.

Mașina cântărește, împreună cu vagonetele și accesoriile sale, numai 1300 kg. piesa cea mai grea fiind de 160 kg.

Se poate monta complet la locul de întrebuințare în 48 ore.

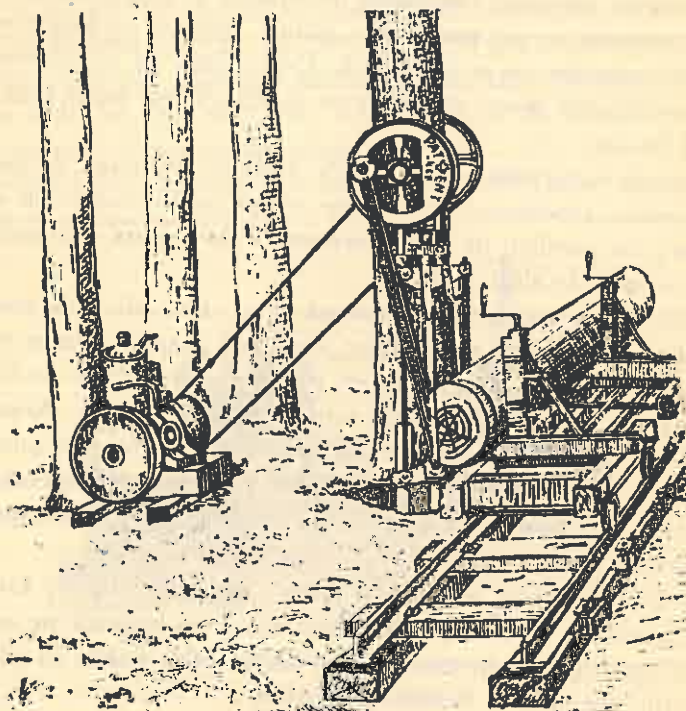

Fig. 5. Fierăstrăul «Simplex» montat pe un trunchiu de arbore.

Costul actual al unei mașini fabricate în Ungaria, este de 3500 Pengö (circa 125000 lei) franco Budapesta. Câteva uzine dela noi au obținut și ele dreptul de a o fabrica, însă produsele lor n'au dat satisfacție.

În 1936 se găseau în funcțiune la noi 3 fierăstraie de acest tip, toate în Ardeal.

Grație simplității construcției, ușurinței cu care se montează, consumului redus de putere mecanică și mai ales ieftinității sale, socotim că acest fierăstrău este unul din cele mai potrivite pentru prelucrarea mecanică a traverselor în pădure. Ar trebui numai să

se ceară fabricilor ce-l produc, să-l dimensioneze corespunzător diametrelor mari de bușteni, ce se găsesc în pădurile noastre și să-l facă apt a debita lemne tari cum e cel de stejar.

2. Mașini cu mișcarea continuă.

a) *Fierăstraiele circulare pentru tăerea în lung.* Fabricile de mașini din Germania, Austria etc. produc în mod curent fierăstraie circulare cu mai multe discuri, așezate pe un singur ax (fig. 6) sau pe 2 axe, cu ajutorul cărora se face fasonarea buștenilor subțiri de rășinoase în grinzi, căpriori, leături, etc.

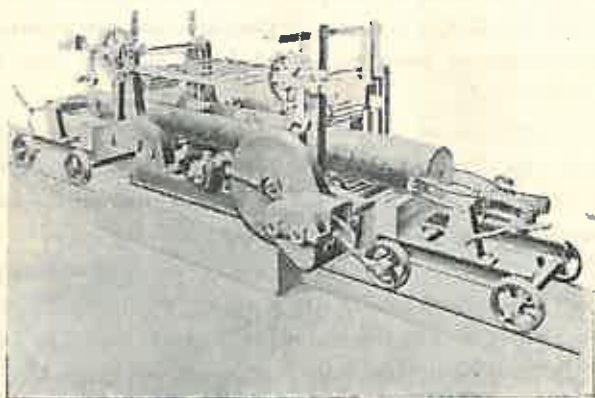

Fig. 6. Fierăstrău circular pentru tăiat în lung (Hofmann-Breslau).

Bușteanul este fixat pe un vagonet, ca la gatere sau ca la fierăstraie cu panglică și poate fi mișcat către discuri cu mâna sau automat (cu cremalieră sau cu cilindri).

Puterea motrice necesară este de 6—20 HP.

Pentru buștenii groși, ce n'ar putea fi fasonați cu un singur disc, din cauza înălțimii de tăere redusă a acestuia, se poate folosi o mașină combinată, având două serii de discuri, situate 2 câte 2 în același plan vertical, însă cu axele la nivele diferite și deplasate dela verticală cu circa 30°. Discurile de pe axul de jos fac jumătate din tăetura în lemn, iar celelalte o întregesc¹⁾.

1) v. *Sburlan*: Fabrici de chereștea, pag. 90 și *Flatscher*: Sägebetrieb, Berlin, 1929.

O mașină similară pentru producerea frizelor de parchete din bucăți de lemne de foc, a fost descrisă în „Rev. Pădurilor”, Octombrie 1937. La comandă, fabrica respectivă credem că ar putea construi o mașină specială pentru fasonarea traverselor, din bușteni de 2.50--2.80 m lungime.

Desavantajul cel mai de seamă al mașinilor, care folosesc pentru debitarea longitudinală a lemnului fierăstraiele circulare, este pierderea mare ce o produc acestea, din cauza grosimii pronunțate a discurilor și ceaprazurilor lor. În adevăr, discurile pentru tăiat în lung fac o tăetură largă de 5—6 mm, ceea ce la fasonarea unui număr mai mare de piese din bușteni, poate da o pierdere în rumeguș de peste 25%. Pe lângă aceasta fierăstrăul circular produce tăeturi aspre, puțin exacte și consumă multă forță motrice, mai ales când debitează lemne tari.

Pentru prelucrarea în pădure a traverselor, fierăstrăul circular nu este deci cea mai indicată mașină; în această privință, rămâne încă să se vadă, ce rezultat va da utilizarea mașinii de făcut frize, despre care am amintit mai sus.

b) *Fierăstraiele cu panglică* pentru debitarea buștenilor în scânduri, sunt în genere mașini grele, de cel puțin 8000 kg, de aceea până acum ele n'au fost întrebuințate pentru lucrul în pădure. În ultimii ani, câteva fabrici de mașini au creat un fierăstrău mai ușor, care poate fi transportat și montat repede chiar în pădure și care poate debita bușteni de peste 1 m diametru.

Fasonarea buștenilor cu fierăstrăul cu panglică oferă următoarele avantaje :

Tăetura făcută de panglică este $\frac{1}{2}$ sau $\frac{1}{3}$ din aceea făcută de pânza unui gater și $\frac{1}{4}$ din aceea de circular; puterea mecanică necesară este deci și ea mai mică: nu e necesară o sortare prealabilă a buștenilor, după dimensiuni și calități, deoarece piesele de cherestea se pot dimensiona după dorință, mai groase sau mai subțiri: tăerea este lipsită de șocuri, de unde posibilitatea de a monta mașini chiar pe o platformă de lemn, etc.

Cel mai mult introdus în exploatările forestiere europene este astăzi fierăstrăul transportabil (fig. 7) produs de fabrica *Guilliet, fils et Co.* din Auxerre-Yonne (Franța). Modelul standard ¹⁾ este

1) După comunicarea făcută ICEF-ului de reprezentantul din Austria al acestei întreprinderi, d-l ing. Julius Heller.

construit pentru tăerea de bușteni până la 1.30 m diametru. El constă dintr'un șasiu de 4,50 × 2,40 m, montat pe o talpă de fier; din fierăstrăul propriu zis; din șinele pentru vagonete, montate pe o fermă metalică, în lungime de 5 m; din 2 vagonete speciale, cu dispozitive de reglare a grosimii scândurilor și din atelierul de ascuțit, lipit și ceaprazuit panglicele.

Separat se livrează un fierăstrău circular de refecat și unul de retezat scândurile. Mașina poate fi montată la pădure pe o platformă orizontală de grinzi sau de pietriș bătătorit, într'un timp destul de scurt (3—4 zile).

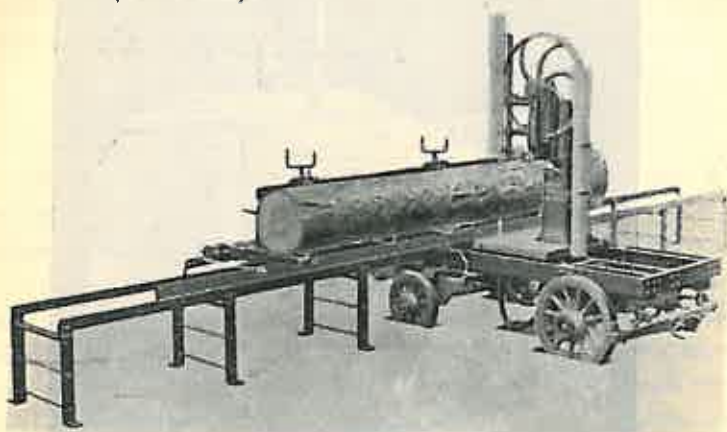

Fig. 7. Fierăstrău cu panglică transportabil (Guillet et fils).

Poate fi pusă în funcțiune de o locomobilă sau de un tractor de circa 45 HP; transmisia se face prin curea sau prin cablu electric.

Fierăstrăul descris mai sus trebuie deservit de circa 14 oameni și anume: 1 gaterist șef, un ascuțitor, 1 șofer la locomobilă sau la tractor, 2 lucrători la fierăstrău, 2 la așezarea buștenilor pe vagonete, 2 la scânduri, 2 la rumeguș și margini și 2 la stivuit sau încărcat scândurile.

Cu acest personal, această mașină taie 3—4 m³ bușteni pe oră.

Ceea ce este interesant și nou în utilizarea acestui fierăstrău, este că la instalațiile făcute în ultima vreme, în Vestul Europei și în America, funcționarea lui este asigurată printr'un tractor american-omidă «Cletrac», tip FD¹⁾ (v. fig. 8). Modelul construit pentru exploatarea forestieră are motor Diesel cu 6 cilindri

1) Produs la Cleveland Tractor Company, U. S. A.

și cu o putere de 108 HP la roata curelei. El este prevăzut cu pornire electrică, cu instalație de iluminat, răcitor, încălzitor de apă pentru iarnă, termostat, pompe de ulei, etc. Acest tractor poate trage în viteză întâia 9400 kg; în a doua 5650 kg, și în a treia 3240 kg, cu o viteză variind între 3 și 7 km/oră.

Are greutatea în serviciu de 11.700 kg, și consumă 9-14 kg. motorină pe oră.

Puterea mecanică livrată de motorul Diesel este transformată cu ajutorul unui generator sincron de joasă frecvență, montat chiar pe tractor, care furnizează curentul necesar pentru întreaga instalație de fasonat lemnul. Cu ajutorul unor motoare electrice montate pe mașinile de prelucrare, se pun în funcțiune

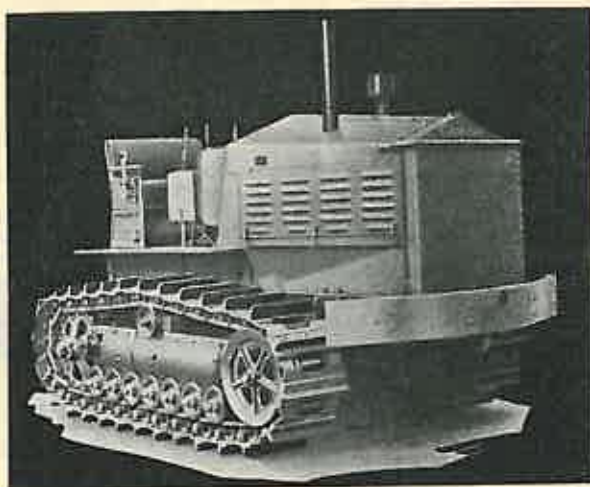

Fig. 8. Tractor «Cletrac» tip FD de 108 HP.

fierăstrăul cu panglică și cele 2 circulare, apoi atelierul de ascuțit pânze, cel de reparațiuni, etc.

Prin adoptarea transmisiunii electrice se evită toate complicațiile, ce se ivesc de obicei la instalarea fusurilor, fundamentelor de lagăre, etc.

Se înțelege, pentru mișcarea fierăstrăului se poate folosi orice tip de tractor, de o putere convenabilă. Tractorul agricol «Lanz», importat la noi în ultima vreme în mare număr, costă numai 150.000 lei (cu unele scutiri de taxe vamale).

Costul unui fierăstrău cu panglică „Guilliet” și a unui tractor „Cletrac”, împreună cu aparatura necesară pentru producerea curentului electric, pentru iluminat, etc., cu un skidder sistem „Heller” pentru scoaterea buștenilor din pădure și cu o mașină pentru construirea drumurilor (bulldog) este de circa 26.000 dolari, cif Constanța.

La cursul de azi al dolarului, costul acestor mașini revine deci la aprox. $2\frac{1}{2}$ milioane lei. Dacă se renunță la skidder și bulldog (care în condițiile de la noi nu-și au folosire) instalația de prelucrat lemnul la pădure s'ar putea avea corespunzător mai ieftin, mai ales că și motorul tractorului ar putea fi mai mic.

Prețul acestei instalații este, după cum se vede, mult mai mare decât al celor descrise anterior, însă grație ei producția se poate organiza mai bine. Cu ajutorul ei se poate prelucra, într'un singur loc, lemnul de pe 50—100 ha pădure, ceea ce înseamnă, după consistența și calitatea arboretului ce se exploatează, cel puțin 10000 m³ bușteni.

5. Concluzii.

Din descrierea făcută mai sus asupra mașinilor, ce pot fi utilizate pentru prelucrarea mecanică a lemnului la pădure, cu scopul principal de a produce traverse de cale ferată, rezultă următoarele :

1. Mașina cea mai ieftină, cu ajutorul cărei se poate înlocui munca manuală la prelucrarea traverselor, este fierăstrăul cu cadru vertical „Simplex“, cu 2—3 pânze, acționat de o locomobilă. Această mașină este ușoară, deci lesne de transportat, se montează repede la locul de întrebuințare, consumă puțină forță, întrebuințează drept combustibil deșeurile și are o producție ce egalează munca a 10—12 lucrători cu fierăstraie de mână. Ea este deci indicată a fi introdusă la fasonarea lemnului din parchetele de suprafață redusă sau din acelea, din care rezultă puțin material propriu a fi prelucrat în traverse.

2. Pentru organizarea unei producții de traverse pe scară mare, în țări rase pe suprafețe întinse, cum este cazul adesea în pădurile de fag, mașina cea mai potrivită este fierăstrăul cu panglică, pus în mișcare de un tractor. Această instalație are o capacitate de prelucrare mult superioară celei de mai sus. Necesită însă un capital de investiție însemnat și ocupă un număr mai mare de lucrători. În condițiile de la noi, ar fi cazul să se folosească la defrișările pentru îslazuri și la alte exploatari mari, din care rezultă o producție însemnată de material lemnos.

3. Ori cum ar evolua prețurile lemnului de stejar în viitor, socotim că ar fi o greșală economică să se mai industrializeze acest

lemn valoros într'un mod atât de rudimentar ca astăzi. După cum, tot atât de inadmisibil este, ca într'o epocă în care tehnica ne pune la îndemână mijloace raționale și rapide de a prelucra materiile brute, să continuăm a folosi munca manuală atât de extenuantă și slab plătită, numai pentru a evita investițiile importante în mașini.

Marile administrații forestiere dela noi sunt datoare să încerce toate inovațiile, care urmăresc valorificarea mai bună a produselor pădurii. O experiență care azi ne pare încă prematură, poate da excelente rezultate mai târziu, prin perfecționări succesive și prin adaptare la condițiile de producție locale.

**Die hand- und maschinelle
Bearbeitung der Eisenbahnschwellen im Walde**

**Le travail manuel et mécanique des traverses de chemin
de fer dans la forêt.**

Quoique la Roumanie n'exporte pas des quantités importantes de cette sorte de matériel, pourtant elle produit chaque année environ 2 millions de traverses de chemin de fer normal, nécessaires à couvrir les besoins courants de son réseau ferré. De cette quantité, $\frac{1}{4}$ proviennent de bois de chêne et seulement $\frac{1}{4}$ de hêtre.

Après une succincte description des conditions techniques, que doivent accomplir les traverses utilisées en Roumanie, l'auteur s'occupe de leur production.

Presque toute la quantité produite est façonnée à la main par des ouvriers spécialisés dans ce genre d'industrialisation. Mais leur travail est pénible, réclamant de grands efforts physiques et en même temps il est d'un rendement assez réduit. A part cela, les pertes en bois occasionnées par le travail à la hache ou à la scie sont très élevées, allant jusqu'à 35—40%.

Pour épargner la main d'oeuvre et surtout le bois de chêne, qui devient de plus en plus rare dans le pays, l'auteur soumet à un examen critique les machines existantes, grâce auxquelles on pourrait produire par voie mécanique des traverses dans la forêt. Il décrit, à ce but, les divers types de scies alternatives verticales, scies circulaires et à ruban, qui peuvent être transportées et montées facilement dans les bois. A la suite de ces études, l'auteur arrive à la conclusions, que pour les conditions de la Roumanie, les plus indiquées sont:

a) pour une production restreinte, la scie «Simplex» (fig. 5) qui peut être montée sur un tronc d'arbre et qui peut être actionnée par une locomobile de 7—10 HP.

b) pour une production plus importante, la scie à ruban Guilliet & fils, mise en oeuvre par un tracteur-chenille américain «Cetrac».

A la fin, l'auteur insiste sur la nécessité de procéder à une rationalisation de la production des traverses de chemin de fer, sans laquelle ce genre d'industrialisation, vue l'augmentation des prix du bois brut, ne présentera plus dans l'avenir un rémunération suffisante.

REFERATE - COMENTARII

LEMNUL LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE ARTA ȘI TEHNICĂ DIN PARIS¹⁾.

de Dr. D. S. DRAMBA
Inginer Consilier silvic

În fața cerințelor economice și în fața progreselor continui, pe care știința le-a pus la îndemâna constructorilor pentru utilizarea materialelor, anumite bresle, ca să nu dispară, trebuie să se adapteze în mod rațional condițiilor noi ale tehnicii, în ce privește întrebuințarea diferitelor materiale. În situația aceasta, se găsesc, în special, industriile care întrebuințează lemnul de lucru și construcție, amenințate de betonul armat și de oțelurile speciale pentru a nu ceda decât pe cele mai principale care, de altfel, sunt relativ și cele mai recente.

La Expoziția internațională de Artă și Tehnică din 1937, din Paris, constructorii în lemn au încercat să demonstreze, cu succes, că cel mai vechiu dintre materiale în arta construcțiilor este încă în măsură să găsească, în mod practic și avantajos, întrebuințări multiple în construcțiile moderne, grație unor anumite calități care se asociază admirabil cu soliditatea: ușurință, mare rezistență la șoc, inalterabilitate în ce privește coroziunea (ce amenință metalele), insonoritate, omogenitate structurală și chiar o anumită siguranță în ce privește modul de a se comporta față de incendii.

Această Expoziție a prezentat lumii realizări minunate în *tehnica și arta lemnului*, opere care au fost obiectul unei reabilitări

1) Studiu întocmit după rapoartele prezentate la Congresul Tehnicet lemnului din Paris din 1937 și complectat cu cercetări personale făcute la fața locului în Expoziție.

strălucite a acestui material, vechiu ca și omenirea, căzut însă în discredit din cauza nepăsării și ignoranței, asociate amândouă, după regula : „cât mai puțină muncă”.

Ideia de călăuză, care a fost urmărită punct cu punct, în edificarea diferitelor construcții rezervate lemnului, a fost utilizarea metodelor *tehnice noi*, pentru a se realiza, cu acest bogat material care este lemnul, opere solide și durabile, inspirate de *arta franceză*.

Sarcina era grea ca să faci ca mulțimea cosmopolită, care de obicei se perindă într'o asemenea Expoziție, să înțeleagă rolul economic și moral al pădurei, știut fiind că viața de oraș și viața de pădure sunt două forme opuse ale civilizației noastre. Ori tocmai acest lucru s'a căutat să se demonstreze, cum aceste extreme se pot împăca și care sunt legăturile uneia cu cealaltă.

Orășanul are nevoie de pădure care este pentru ei asil de liniște și de frumusețe ; pădurea dă de lucru la sute de mii de brațe, în mai multe specialități, și asigură într'o largă măsură resursele bugetare ale Statului și ale comunelor.

Ideea de a se ridica în Expoziție construcțiuni în întregime de lemn se datorește d-lui André Liautey, Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii, a cărui preocupare constantă a fost revalorizarea pădurei și a materiei lemnoase și sub impulsivitatea căruia politica forestieră a Guvernului francez a luat un nou avânt.

Construcțiunile, care au demonstrat bogăția și varietatea realizărilor tehnice la care materia lemnoasă se poate preta, au fost :

Poarta Monumentală dela podul dela Alma. *Palatul Lemnului*, *Hanul Tinerimei* și *Căminul Comunal*.

Voi schița în câteva cuvinte pe fiecare din ele, urmând ca teoria principiilor științifice, aplicate în tehnica acestor construcțiuni și metodele de construcțiuni preconizate, să le expun ulterior într'un studiu detaliat.

Poarta Monumentală dela Alma ¹⁾

Poarta Monumentală din piața Alma (cu platformă centrată, arcade multiple, paserele, turnuri impozante ce trec de 50 metri

¹⁾ Podul de la Alma a fost construit peste Sena în urma războiului vic-

înălțime), reține atențiunea prin eleganța formelor și îndrăsneala

Poarta Monumentală de la Alma. Vedere generală. Se observă cei 2 piloni de 51 m. înălțime și paserelele care degajează piața dela Alma, pentru a se lăsa liberă circulațiunea vehiculelor.

torios din Crimeea din 1854, unde au luptat, împotriva Rușilor, Francezii și Englezii.

Unul din cele mai rezistente forturi se afla pe râul Alma.

Piața din fața podului de pe țărmul drept al Senei se numește piața de la Alma.

concepțiunei. Acest uvraj remarcabil demonstrează că „meșterii” moderni, cari n'au abandonat lemnul pot să rivalizeze, chiar în zilele noastre, cu constructorii cari s'au lansat cu totul în domeniile, așa de întinse și variate, pe care chimia minerală și metalurgia li-au deschis așa de larg, de vreo cincizeci de ani încoace.

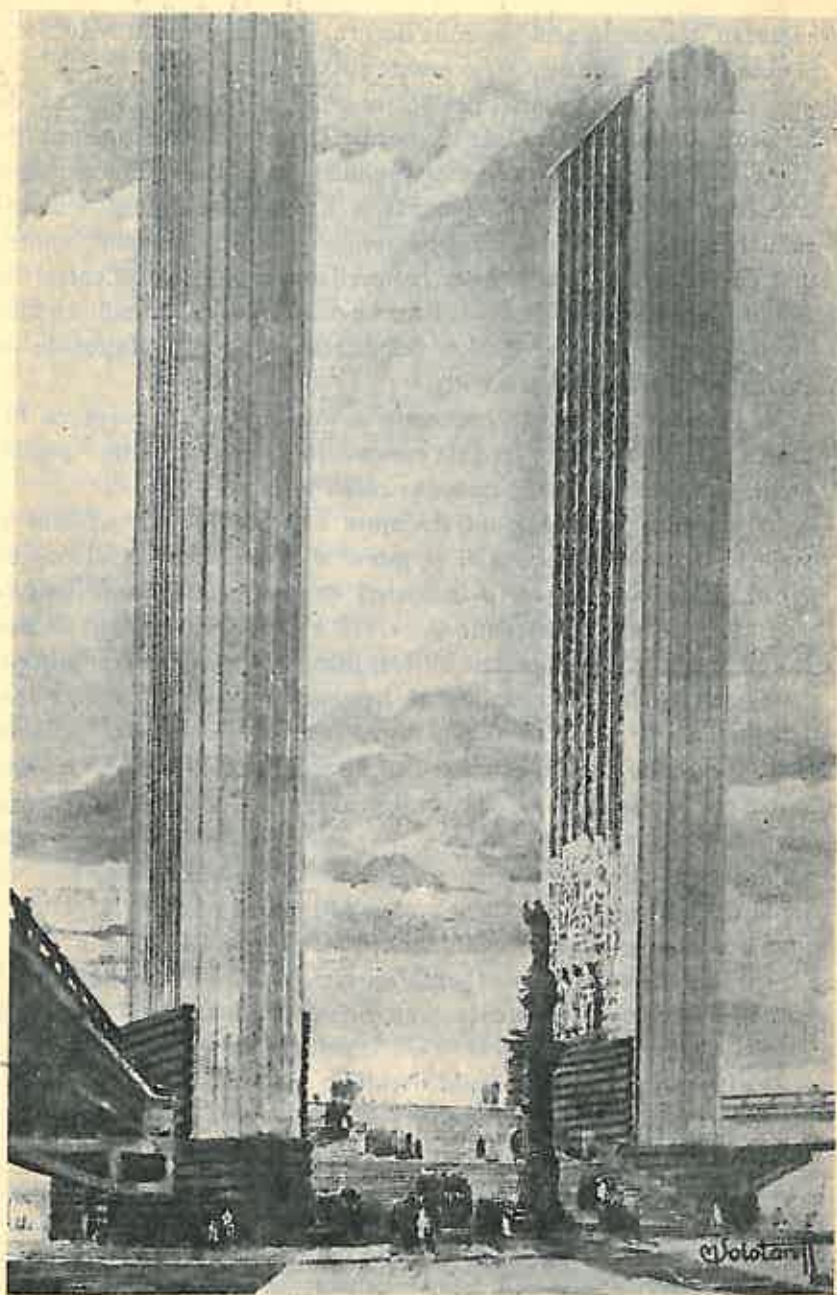
Concepțiunea directrice a arhitecților a fost de a atrage vizitatorii Expoziției spre poarta dela Alma, semnalizând-o de departe prin doi piloni care, cântând imnul *Gloriei Lemnului*, să încadreze intrarea principală a porții și să le permită să pătrundă în Expoziție, în toată siguranța, fără a jena câtuși de puțin circulațiunea rapidă a vehiculelor, în acest nod vital al circulațiunei parisiene.

În acest punct al Parisului, minat de canale și de tuneluri, unde se întâlnesc liniile de Metropolitan, rețelele de canalizări, de conducte de apă, de gaz și de electricitate, nimeni nu s'ar fi putut gândi ca să ridice un uvraj greoi, care imperios ar fi necesitat și o suprafață mare de susținere.

Era indispensabil ca să se utilizeze un material rezistent și în acelaș timp ușor. Această necesitate se impunea cu atât mai mult cu cât era de cea mai mare importanță să se reducă la minimum numărul punctelor de sprijin ale construcției, pentru a jena cât mai puțin posibil circulațiunea pe Piața Alma.

Pe de altă parte, exigențele circulațiunei, foarte întinse în acest punct, obligau să se despartă coloana pietonilor de convoiul vehiculelor; acestea trebuiau canalizate și îndreptate spre Expoziție, printr'o intrare ce era impusă de întâlnirea în acel punct a celor trei mari artere de circulație : Avenue George V, Avenue Président Wilson și Avenue Montaigne.

Însfârșit, comunicația între cele două părți ale Expoziției, situate pe țărmul drept al Senei, la deal și la vale de podul dela Alma, trebuie să fie asigurată, lăsând totuși podul actual în afară de incinta Expoziției; iar legătura cu țărmul stâng al Expoziției trebuia să se poată face printr'o paserelă, care să meargă alături de pod. În rezumat, actualul pod trebuia lăsat liber pentru circulația publică din afara Expoziției, iar paserela să facă legătura între cele două țărmuri ale Senei, fără ca vizitatorul să iasă din incinta Expoziției și fără ca să fie lipsit de posibilitatea de a admira monumentele și perspectivele poetice ale întregii Expoziții, ceiace ce s'ar fi întâmplat dacă ar fi fost condamnat să treacă printr'un pasaj

*Foarta Monumentală de la Alma. Vederea scării centrale unde se opresc trăsurile
cu arătarea celor doi piloni și a decorațiunilor.*

subteran, tocmai în acel loc unde decorul general era mai seducător, și ceea ce ar fi fost desigur o eroare psihologică.

Acestea erau datele problemei puse în piața dela Alma de serviciile de arhitectură ale Expoziției și rezolvată magistral de „Oficiul tehnic pentru utilizarea lemnului” din Paris. Concepțiunea este datorită arhitecților Solotareff și Bard; decorațiunea sculptorului Morenon. Calculele tuturor uvrajelor, care o compun, împreună cu fundația, sunt datorite inginerilor din Serviciul Central de Studii Tehnice din Ministerul de Lucrări Publice, de sub conducerea d-lui Inginer șef Grelot, Subdirectorul Școlii Naționale de Foduri și Șosele din Paris.

Problema, pusă de concepția arhitecturală, a condus pe ingineri să studieze 4 sisteme de construcții cu totul diferite: pilonii, arcul, paserela dreaptă și paserela curbă în plan.

Esențele lemnoase întrebuițate au fost bradul, molidul și stejarul din pădurile Franței și într'o mică măsură bradul roș de Nord, cărora li s'a cerut o rezistență variind între 90 km. până la 120 km. pe cm^2 la tracțiune și de 110 kg. până la 140 kg. pe cm^2 la compresiune. Toate piesele au fost injectate cu substanțe ignifuge.

Numai dacă ne gândim că betoanele, întrebuițate în construcțiunile cele mai îngrijite în beton armat, nu suportă, dacă nu sunt încercuite, decât compresiuni de 70 până la 80 kg. pe cm^2 și că armăturile de oțel sunt indispensabile ca să poată rezista la eforturi apreciabile de tracțiune, ne putem da seama de toate posibilitățile pe care le poate avea utilizarea rațională a lemnului, de două ori și jumătate mai ușor ca betonul armat, și care, la greutate egală, poate, în anumite condițiuni, să rivalizeze cu oțelul.

Toate piesele au fost astfel dispuse ca să lucreze fie la tracțiune fie la compresiune, care sunt rezistențele maxime ale lemnului, și nici decum la forfecare la care rezistența lui este mai slabă.

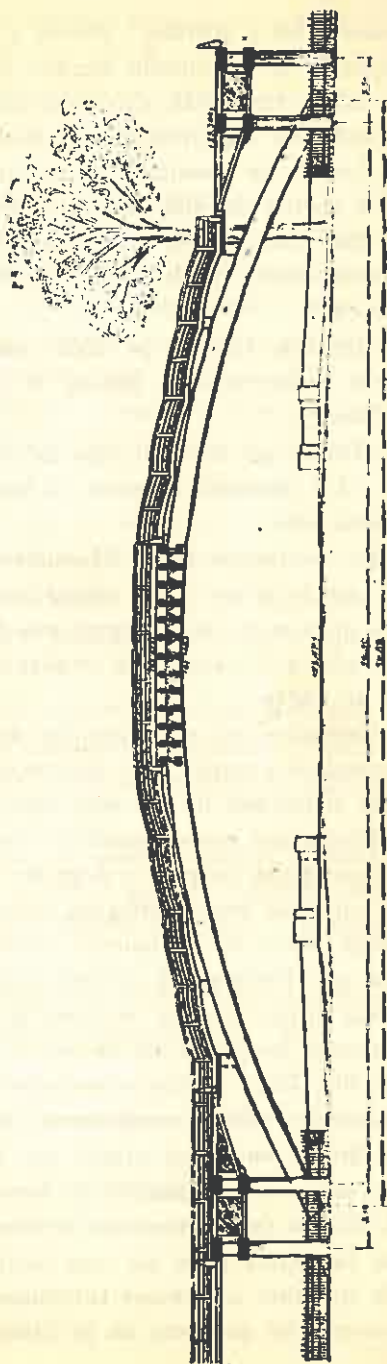
În general, toate părțile uvrajului au fost calculate pentru a suporta suprasarcinile următoare:

- o greutate de pietoni de 500 kg/m^2 ;
- un efort orizontal pe grinda superioară a parapetului de 200 kg. pe metru liniar;
- un efort de presiunea vântului de 200 kg. pe m^2 .

Condițiunile acestea erau foarte severe față de lungimea și lățimea uvrajelor.

Construcția în ansamblul ei este constituită din următoarele părți : un arc paralel cu Sena, aproape de 70 m. deschidere, care leagă, pe deasupra podului dela Alma, cele două părți ale Expoziției. Legătura dintre acest arc și platforma centrală, încadrată de doi piloni înalți de 51 m. lați de 3,80 m. și groși de 10,50 m., este făcută, în prelungirea axei podului dela Alma, printr'o paserelă în arc de 12 m. lărgime și, de fiecare parte a uvrajului, prin două grinzi curbe în plan. Grinzii, de o construcție specială compuse din scânduri subțiri, constituiesc paserelele drepte de 44 metri deschidere, care leagă platforma centrală de limbile de teren, care separă calea George V-lea de o parte, de Calea Președintele Wilson și de cealaltă parte de calea Montaigne. Scări, de două ori învârtite, cu podisci în consolă, permit accesul la paserele.

Tot ansamblul nu are decât cinci centre de sprijin : Unul pentru platforma centrală și piloni, două pentru arc și capetele grinzilor curbe, cu care se îmbină, în fine alte două pentru extremită-

Porta Monumentală de la Alma. Secțiune prin arcul cel mare de 65 m. deschidere, arătând cele 13 grinzi care permit să se racordeze scara de onoare cu mijlocul arcului. Se observă un arbore ce a fost salvat prin dispozitivul de construcție.

țile paserelelor și scărilor. Pentru a ne da seama de dificultatea întâmpinată în executarea lucrării, e de ajuns să spunem că greutatea totală, transmisă sistemului de sprijin central, este de 3500 tone, jumătate din greutatea Turnului Eiffel, și aceasta pe un teren subminat de canalizări și de tuneluri de Metropolitan. Suprafața de sprijin de 400 m², care suportă pilonii și platforma centrală, este formată din doi radieri distincți în beton armat, astfel că, ținând seamă și de forța vântului, nu se depășește efortul de 1,5 kg./cm².

Arcul se sprijină pe două culee în beton armat legate între ele prin tiranți de oțel, înecați în șoseaua de acces de pe podul dela Alma.

Numai un material, așa de ușor ca lemnul, permitea să se ridice, fără cheltueli excesive, o lucrare așa de grandioasă pe un asemenea teren.

În construcția Porții Monumentale s'a pus în lucru o tehnică nouă, care a permis să se obțină grinzi de o omogenitate remarcabilă cu un material în aparența așa de eterogen cum e lemnul, care s'a dovedit a fi capabil să rivalizeze cu oțelul, chiar și din acest punct de vedere.

Grinzile porții sunt compuse din elemente asemeni, constituite din scânduri groase, fără defecte, omogene, îmbinate prin cue și buloane și lucrând în cele mai bune condițiuni de rezistență.

Partea cea mai originală a construcției o reprezintă paserelele curbe, menite să asigure o degajare foarte pronunțată a părții din șosea, cuprinsă între platforma centrală și intrarea pe podul existent dela Alma, în armonie cu forma părților inferioare ale paserelei în arc. Fiecare din grinzile curbe în plan se compune numai din două grinzi de 2 m. înălțime și de 34 m. deschidere. În plan, desfășurarea lor pe un arc de cerc ar corespunde cu unghiul la centru de 40°. Raza grinzii exterioare este de 45 m., aceia a grinzii interioare de 41,50 m; compunerea lor este analoagă cu aceia a paserelei drepte numai că grinda din stânga, care este grinda exterioară, este mai complicată în construcție, deoarece este și mai lungă. Pentru ca un asemenea sistem să fie stabil, trebuie ca grinzile să fie legate între ele prin diafragme foarte rigide și ca centrul de greutate al tuturor sarcinilor, ce va fi chemat să suporte, plus propria lui greutate, să se găsească în interiorul cadrilaterului

format de cele patru puncte de sprijin, ținându-se seama și de faptul că supra-sarcina (pietonii) nu ocupă o poziție invariabilă față de grinzi, cum ar fi cazul unui tren în mers, ci că aceștia se pot deplasa dela o margine la alta a platformei și o pot acoperi în total sau în parte.

Dacă acest lucru nu este realizat, sistemul va avea o tendință să busculeze către exterior, în afara punctelor de sprijin ale grinzii celei mai lungi. Până acum un asemenea studiu al grinzilor nu se făcuse încă. În urma cercetărilor laborioase întreprinse, s'a asigurat acest echilibru prin adoptarea unei console, cu totul neuzitată încă, de o lungime de 5 m. și o depărtare între grinzi de 3,50 m., și prin ascunderea, dealungul parapetului, a unui lest important, compus din bucăți de fontă, în greutate de 440 kgr. pe metru liniar de grindă.

După afirmațiunile tehnicienilor, un asemenea tip de uvrăj nu a fost realizat până acum, din nici un fel de material.

Ceiace a fost fierul pentru Turnul Eiffel, la Expoziția din 1889, a fost lemnul pentru Poarta Monumentală de la Alma, la Expoziția din 1937.

În construcția porții, nu s'au neglijat nici elementele pur decorative. Sculptura cuprinde două motive de dimensiuni impozante, așezate față în față pe cei doi piloni, unul reprezintă *arta lemnului*; cealaltă *tehnica lemnului*.

În grupul reprezentând *arta*, se vede inginerul, arhitectul, dulgherul, sculptorul, armele de vânat și pescuit, luntrele, plugul de lemn, carul, leagănul, modelaje pentru industriei, construcții, gravură, imprimerie etc.

În grupul reprezentând *Tehnica*, se vede pădurea, doboritul arborilor, debitarea, elagarea, herăstrae, transport, etc., etc.

Privind lucrarea în ansamblu, avem de semnalat următoarele particularități tehnice:

Faserele drepte: deschidere, 43 m. înălțime 2 m.

Paserele curbe: deschidere, 30 m. curbura de 1/8 dintr'o circunferință de 240 m. lungime.

Arc: deschidere de 65 m; grosime 0,90 m.

Piloni: Înălțime 51 m. lățimea 3,50 m. grosimea 10 m.

Greutatea totală, transmisă în punctul de sprijin central, 3500 tone, jumătate din greutatea Turnului Eiffel.

S'a întrebuințat 1500 tone de lemn, ceea ce corespunde la 2740 m³, repartizați astfel:

Brad de Jura (procurat de 50 de fabrici de cherestea) 1390 m³.

Brad de Nord, 330 m³.

Stejar (procurat de 44 fabrici de cherestea), 385 m³.

Brad și Molid din diferite regiuni pentru eșafodaj 560 m³.

Stejar de Alsacia pentru sculpură, 30 m³.

Mai trebuie adăugat că a trebuit 156 tone de buloane, 58 tone de fier special, 20 tone de pene de fier și 212 tone de fier, fundațiile fiind din beton.

Șarpanta e făcută din mici elemente. Aceste elemente, puse cap la cap, ar avea o lungime de 400 km. Lungimea totală a buloanelor este de 65 km.

Înălțimea pilei de 260.000 de runde pentru buloane, așezate una deasupra celeilalte, ar fi de 1040 m.

Numărul găurilor sfredelite se ridică la 2.000.000.

Toate materialele puse în lucru, au o greutate de 550 tone, adică 550 vagoane de câte 10 tone fiecare. Suprafața totală ocupată de construcție este de 3400 m².

Din cauza solului subminat, a fost necesar executarea aproape a 2400 m³ de terasament și întrebuințarea a 1900 m³ de beton și 200 tone de oțel; dacă lucrarea s'ar fi construit pe un teren sănătos, ar fi fost deajuns 750 m³ de terasament și mai puțin de 1000 m³ de beton.

Numai prin întrebuințarea unui material așa de ușor ca lemnul, s'a putut realiza o lucrare de așa importanță fără cheltueli excesive, deasupra acestui subsol parizian.

Cheltuiala totală, în care intră și fundațiile, șarpanta, decorațiunea, ghișeurile, luminatul, etc., s'a ridicat la suma de 8.000.000 franci francezi.

Opera începută trebuie continuată. Arhitecții, inginerii și an-realiza din lemn, grație progreselor tehnice și că lemnul, departe de a fi un material perimat, poate, în anumite cazuri, să fie foarte bine întrebuințat acolo unde s'a luat obiceiul să se utilizeze metalul și

betonul armat. În domeniul construcției, este loc pentru toate materialele. Constructorul este acela care trebuie să aibă pregătirea necesară spre a ști să aleagă, pentru fiecare caz în parte, materialul sau poate chiar asociația de materiale cea mai bine adoptată pentru soluția problemei ce i se prezintă.

Opera începută trebuie continuată. Arhitecții, Inginerii și Antreprenorii au datoria să se unească pentru ca, prin birouri de studii specializate și organizate științific — așa cum s'a procedat și cu celelalte materiale — să reînnoiască metodele de construcția șarpantei în lemn. Numai astfel, șarpanta în lemn nu va mai fi, după cum s'a zis cu drept cuvânt, „fica nenorocită părăsită de proprii ei părinți“.

P a l a t u l l e m n u l u i .

Ridicat pe țărnul stâng de arhitectul *Le Môme* pentru gloria pădurii franceze, pune în valoare calitățile artistice ale lemnului. A fost lucrat la picioarele Vosgilor și încheiat pe malul Senei. Montajul s'a făcut fără nici o dificultate. După închiderea Expoziției, va fi transportat în apropiere de faubourg Saint-Antoine și va fi un centru de educare și documentare pentru lucrătorii și artiștii în lemn.

Acest Palat construit în întregime din lemn, admirabil conceput prin eleganța și echilibrul lui armonios, precum și prin stilul și prin materia din care este făcut, întruchipează un monument al genului tehnic francez.

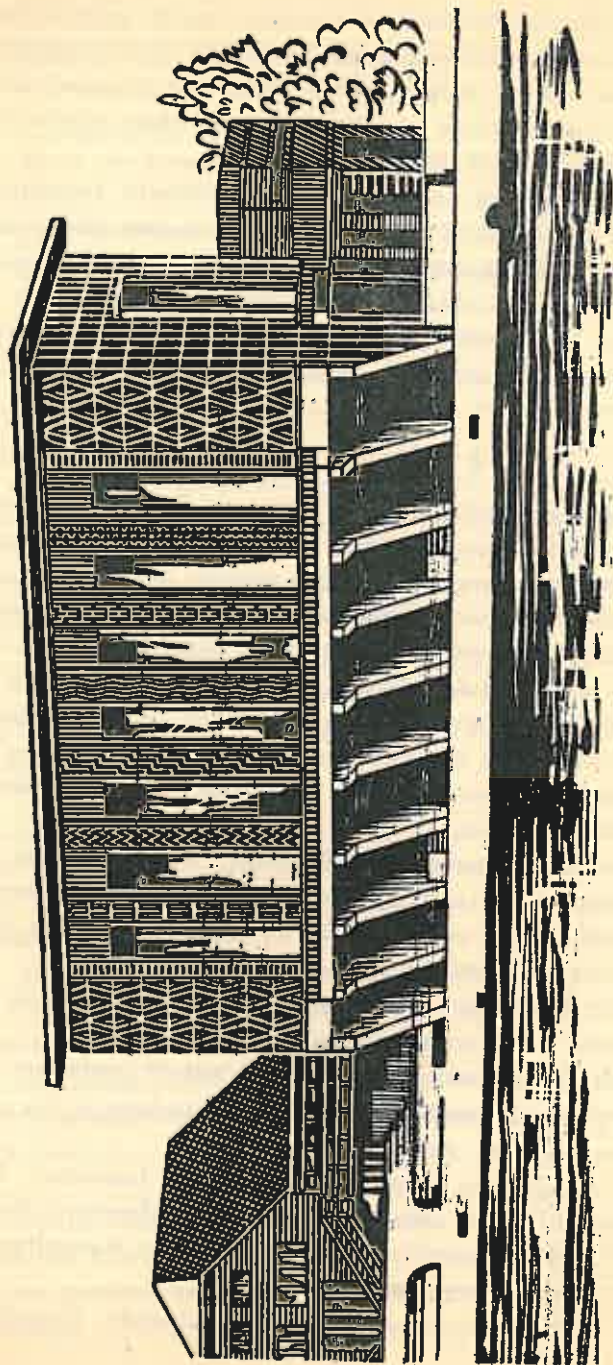
Obiectul fundamental al Palatului Lemnului a fost ca să se arate publicului, de toate categoriile, tot ceea ce se poate aștepta de la pădure și să se repună, în loc de cinste și în valoare, produsele ei; ceea ce s'a și atins într'un chip desăvârșit.

La realizarea lui, au colaborat Ministerul Agriculturii și Comitetul Apelor și Pădurilor din Expoziție.

Palatul este compus dintr'o vastă sală de conferințe, decorată artistic cu picturi forestiere și cu sculpturi în lemn și din mai multe săli anexe destinate pentru expoziții.

La inaugurarea Palatului Lemnului D-l Jeannency, Președintele Senatului, având alături pe d-l Monnet, Ministerul Agriculturii și pe d-l André Liautey, subsecretar de Stat la Agricultură, a tăiat panglica simbolic cu un cuțit de vânătoare.

În sălile anexe s'au putut vedea următoarele : Expoziția Școa-

Pavilionul Lemnului pe malul stâng al Senei, care atrage în fiecare zi mii de vizitatori. În stânga se vede hanul tinerimii.

lei de Ape și Păduri din Nancy, cu tabloul complet al maladiilor lemnului, cu înfățișarea vieții unui număr de esențe dela germinație și până la utilizarea finală a lemnului, repartiția esențelor pe diferitele regiuni ale Franței cu scheme și diagrame statistice simple și atrăgătoare; Expoziția Școalei Superioare a Lemnului din Paris: cu mașinile pentru încercarea lemnului; Secțiunea Pescuitului în apele de munte cu scările de pești cu curenți de apă, luminoși; Societățile forestiere regionale, cu tablouri despre activitatea lor culturală și de propagandă silvică. În fine, o dioramă cu diferitele regiuni forestiere ale Franței, din Vosgi până la Esterel, o expoziție a industriilor lemnoase și un grafic al transformărilor produselor de distilație ale lemnului, formau, în aceeași sală, un ansamblu, complet.

H a n u l T i n e r i m e i .

Alături de Palatul Lemnului, se găsește Hanul Tinerimei (auherge de la jeunesse), construcție proiectată și executată în întregime din bărne de lemn, în vederea acestei destinațiuni, și cu scopul de a atrage, prin pitorescul ei, tineretul spre Turismul forestier. Se putea vedea acolo : o vastă sală de reuniuni, dormitoare cu mobilier sumar însă de gust, săli de mese, sală pentru depozitarea sistematică a boburilor, schiurilor și instrumentelor de pescuit, balcoane simpatice pentru recreiere, etc., etc.

La fața Palatului Lemnului, în apa Senei, se află hanul flotanț „Saône-Jolie” destinat pentru acei pe care îi atrage navigația fluvială. O mică șalupă cu motor alimentat cu gazogen (gaz de lemn) făcea curse gratuite pe Sena pentru propagandă pentru acest combustibil național, ceea ce atrăgea mii de vizitatori, stimulați de interesul național care este așa de strâns legat de utilizarea rațională a carburanților forestiere.

C ă m i n u l C o m u n a l .

Aflat mai la vale, tot pe malul Senei și în imediata vecinătate cu Palatul Lemnului. Este o sală cochetă, construită în întregime din lemn și în care se expune schițe și deseneuri, executate cu naivitate, dar cu multă originalitate, de copii din școli, reprezentând scene, prinse cu mintea lor, din viața de pădure: arbori majestoși, păsărele, animale de vânat, cursuri de pârae strecurându-se printre stânci și

arbori, doborârea arborilor. obiecte sumare din lemn, șlitajul, peisaje de drumuri în pădure, etc., etc., toate constituind un minunat mijloc de a sădi, în inimile tinerelor generații, dragostea și interesul pentru lemn și pădure. S'ar putea zice, Franța forestieră văzută de tineretul școlar.

Pavilioanele Străine.

Expoziția era însă internațională și nu se poate trece cu vederea peste realizările din pavilioanele străine, care urmăreau de asemenea punerea în valoare a lemnului. Printre acestea se remarcă Pavilionul Finlandei, care prezintă mobile frumoase și panouri de dimensiuni impozante contra-placate, și pavilionul extrem de instructiv al minelor și pădurilor Jugoslave, care constituia un centru de documentare, excepțional, asupra pădurei și tehnicii utilizării lemnului.

Acestea au fost la Paris manifestările, incomparabile din atâtea puncte de vedere, în favoarea Pădurei și a Lemnului. Astfel că, cu drept cuvânt, se spune că Expoziția de Artă și Tehnică din 1937, este, într-o mare măsură, *un omagiu adus lemnului*

Das Holz bei Weltaufstellung in Paris 1937

Le bois à l'Exposition Internationale des Arts et Techniques de Paris, 1937.

L'auteur, ayant participé à une série de congrès, tenus à Paris, au mois de Juillet dernier et consacrés à l'examen et à la mise au point de toutes les questions qui intéressent la forêt, fait une étude succincte sur la propagande en faveur du bois, organisée dans le cadre de l'Exposition internationale des Arts et Techniques.

L'Exposition internationale de Paris montre au monde entier des possibilités presque illimitées dans le domaine de l'utilisation du bois. Le bois y trouve l'occasion d'une réhabilitation merveilleuse, gage d'une révalorisation certaine.

A la gloire du bois on a édifié, sur l'initiative de M. André Liautey, Sous-secrétaire d'Etat à l'Agriculture, quatre constructions entièrement en bois.

La *Porte monumentale* de l'entrée principale de la place de l'Alma, le Palais du bois, l'Auberge de la jeunesse et le Foyer communal, ces trois dernières dans l'enceinte même de l'exposition.

L'auteur donne des détails instructifs et signale les particularités de la

technique nouvelle, qui a été mise en oeuvre dans l'exécution de ces trois constructions, faisant ressortir que le plus ancien des matériaux, dans l'art d'édifier, est encore en mesure de trouver pratiquement et avantageusement son emploi à cause précisément de ses multiples qualités.

L'oeuvre grandiose, qui s'élève à la place de l'Alma, est due à la collaboration d'hommes de l'art et d'ingénieurs du Service centrale d'études techniques du Ministère de Travaux Publics de Paris.

L'idée directrice des architectes a été d'attirer les visiteurs de la Capitale vers la portre de l'Alma en la signalant de loin par les deux pylons qui, chantant l'hymne à la gloire du bois, encadrent son entrée principale et de leur permettre de pénétrer dans l'Exposition en toute sécurité, sans gêner cependant le déplacement rapide des véhicules à ce noeud vital de la circulation parisienne. La technique d'édification due au génie et à l'art français, étonne ingénieurs et architectes de tout le monde.

Un pareil type d'ouvrage n'a jamais été réalisé, en quelque matériel que ce soit.

La Palais du Bois, dont la majesté et le charme font l'admiration de tous, renferme d'innombrables témoignages de l'utilisation du bois et de son adaptation aux besoins sans cesse renouvelés de l'humanité.

C'est dans ce Palais que les multiples aspects de la technique du bois ont été étudiés au cours d'une série des congrès intéressant la forêt et la matière bois.

Dans les formes constructives de *l'auberge de la jeunesse* et du *Foyer communal*, le simple s'allie au confortable.

A juste titre, on pourrait dire que l'Exposition actuelle présente «un hommage rendu au bois».

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație forestieră.

DESPRE SENSUL ART. 13 AL. G DIN CODUL NOSTRU SILVIC ÎN VIGOARE.

de ILIE C. DEMETRESCU.

Ocolul silvic Galați, prin raportul No. 110/937¹⁾ supune Ministerului de Agricultură și Domenii (respectiv Direcțiunii Regimului silvic) și Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră un interesant caz de interpretare a art. 3 al. a din „legea pentru pădurile necesare apărării naționale” și art. 13 al. g din codul nostru silvic. Pe baza precedentului respectiv, se cere să se dea o decizie interpretativă de principiu.

Conținutul articolelor de lege menționate, sună astfel:

„Art. 3. — Defrișerile în pădurile necesare apărării naționale sunt oprite.

Fac excepție

a) Defrișerile prevăzute la art. 13 al. e, g din codul silvic”;

„Art. 13. — Defrișarea se poate permite numai în următoarele cazuri” :...

„g) Când întinderea porțiunii defrișate va fi compensată prin împădurirea prealabilă a unei întinderi egale de teren și când tinerile plante, în vârstă de cel puțin 3 ani, reprezintă toate garanțiile de reușită a împăduririi”.

Speța : Proprietarul X posedă pe moșia sa, situată în mijlocul județului Covurlui, o pădure în suprafață de cca. 150 ha. Pădurea respectivă intră în zona de apărare națională, pentru care motiv a și fost scutită de expropriere. Invocând prevederile articolelor amintite mai sus, proprietarul respectiv a cerut aprobare de defrișarea

1) Semnat de d-l Ing. șubinspector silvic Eug. Răuță, în calitate de Inspector de control și de d-l Ing. silvic Ch. Baboc, în calitate de Șef al Ocolului.

pădurii, arătând că a împădurit o suprafață egală cu cea de defrișat, dar nu în perimetrul aceleiași moșii, ci pe o alta, situată la o depărtare de cca. 80 km.

Comisiunea mixtă, statornică de legea indicată mai sus (art. 9) spre a face constatarea la fața locului, s'ar fi găsit într'o situație dificilă, întrucât, „din judecarea strictă a Codului, reese în mod aparent că proprietarul nu este obligat a împăduri acea suprafață pe acelaș perimetru de moșie”, deși stările de fapt pledau pentru o soluție negativă. Intr'adevăr, bazându-se pe o întreagă serie de argumente ¹⁾, Ocolul s'a „opus categoric” aprobării acelei cereri.

Cazul particular dat și dificultățile pe care le-a ridicat, ne poate pune fără îndoială, o temă de ordin mai general în materie, cam cu următoarea formulare :

In concepția legiuitorului din 1910 simpla împădurire a unei suprafețe de teren „compensează” ²⁾ care defrișarea unei egale suprafețe de pădure ?

Dar mai înainte de aceasta se impune o mică paranteză.

După codul nostru silvic, defrișarea oricărei păduri (supusă sau nesupusă regimului silvic) este *interzisă în mod relativ*. Adică, la interzicerea principială se lasă totuși câteva porțițe deschise, enumerate prin punctele a—g dela art. 13 ³⁾.

„Defrișarea pădurilor... nu se poate face decât în cazurile prevăzute în prezenta lege (art. 12). Totuși, după articolul următor : „Defrișarea se poate permite numai în următoarele cazuri :” Acest „se poate permite” — prea puțin luat în seamă în aplicația zilnică a legii noastre silvice de bază — ne dă măsura sensului porțițelor

1) Astfel :

a) S'ar putea ca terenul împădurit în schimbul pădurii de defrișat, «să nu mai intre în zona de apărare națională»;

b) S'ar putea «să cadă într'o regiune unde lipsa de pădure să nu fie simțitor cerută de factorii locali (climă, rol cultural, social și economic)»;

c) Legea de excepție, a scutit «De Jure», această pădure tocmai cu scopul precis ca să rămână pădure».

(Din raportul citat mai sus).

2) Expresia respectivă face parte din formularea art. 13, al. g, din codul silvic.

3) Legile ulterioare au restrâns mult aceste puncte. Astfel, prin decretul-lege din 1919 se desființează punctul a; prin legea modificatoare din 1920 se mai desființează punctul d și se restrânge întinderea punctului c.

deschise de care vorbim. Prin urmare, chiar constatarea împlinirii condițiilor cerute de punctele enumerate la art. 13 din Codul silvic, nu implică numai decât și un drept de defrișare. Autoritatea competente de poliție silvică (Ministrul) „poate permite” defrișarea, atunci când acele condițiuni sunt împlinite, dar o poate tot atât de bine și refuza și anume fără explicațiuni față de suplicant. Altfel ar fi stat lucrurile dacă articolul respectiv avea formularea : „Defrișarea se va permite numai în cazurile prevăzute în prezenta lege”. Codul nostru silvic a lăsat, așadar, la latitudinea autorității superioare de poliție silvică, să judece dela caz la caz și anume numai în cadrul condițiilor enumerate de art. 13 — care sunt socotite drept concesiuni maxime — dacă o defrișare solicitată n'ar putea fi cumva spre paguba economiei naționale. Prin aceasta, relativitatea interzicerii defrișerii este foarte mult retușată, apropiind-o de forma absolută ¹⁾.

Iată câtă putere a încredințat codul nostru silvic autorității de poliție silvică ! În nici un caz nu s'ar putea imputa ceva legii silvice sub raportul acesta al permiterii defrișerilor de păduri. Dacă totuși se poate vorbi de un dezastru al pădurilor românești, din acest punct de vedere, apoi lucrul trebuie a fi imputat pe deoparte autorității, care n'a știut, n'a voit sau n'a putut să uzeze de puterile conferite de lege, iar pe de alta, legilor de reformă agrară, care au înfrânt în chip revoluționar principiul acesta de bază, al interzicerii defrișerilor, înscris în codul nostru silvic.

Această scurtă explicație accesorie ar fi suficientă, spre a justifica pe deplin atitudinea de opoziție a autorității de poliție silvică față de cele mai multe cereri de defrișare. Discutarea temei formulate mai sus, o facem totuși, pentru partea sa doctrinară și pentru nevoile interioare ale administrației de poliție silvică.

Interzicând defrișarea pădurilor — cum am văzut — aproape în mod absolut, legiuitorul din 1910 a avut în vedere insuficiența pădurilor existente. După însăși cuvântul autorului proiectului de cod

1) Acest punct de vedere a fost păstrat și cu ocazia legii din 16. IX. 1920 pentru modificarea codului silvic, care întrebunțează expresia : „defrișarea va putea fi încuviințată în cazurile...” (art. X). Idem regulamentul de aplicare al acestei legi : «Art. 22. — Defrișarea pădurilor va putea fi încuviințată»...

Prin urmare, intenția legiuitorului, în sensul arătat de noi, nu poate fi pusă la îndoială.

silvic, din expunerea de motive : „Regiuni întregi sunt astăzi lipsite de vegetație lemnoasă și pădurile ce au mai rămas vor fi cu totul insuficient pentru satisfacerea trebuințelor noastre viitoare”. Iar mai departe : „Este timpul ca să oprim în mod absolut defrișările și să nu le mai permitem decât pentru porțiuni mici și numai în cazuri de absolută necesitate”.

Eventuala aprobare a unei defrișeri, de mică proporție, și numai în caz de „absolută necesitate”, presupun a priori că interesele obștești nu vor încerca nici o atingere, întrucât „pădurile ce ne-au mai rămas vor fi cu totul insuficiente pentru satisfacerea trebuințelor noastre viitoare”.

Deci, atunci când autoritatea de poliție silvică va fi pusă să examineze întrucât o cerere de defrișare de genul celei de mai sus, vine sau nu în conflict cu interesele obștești, câtă să aibă în vedere diversele funcțiuni nu numai generale, dar cu deosebire cele locale ale pădurii sau porțiunii de pădure respective.

Atunci când este vorba de o pădure de protecție în sens restrâns ¹⁾, aproape nici nu mai poate încăpea o discuțiune asupra imperativului păstrării acelei păduri. Dar chiar pentru sensul larg ¹⁾, cum ar fi cazul unor anumite păduri necesare pentru apărarea națională (camuflarea unor importante lucrări militare, etc.) ca și atunci când ar fi vorba de păduri de agrement, monumente ale naturii, etc., necesitatea păstrării lor poate fi privită ca în afară de orice discuție.

În ceea ce privește producțiunea de bunuri materiale — se înțelege, în principal : de lemn — trebuie să nu se piardă din vedere :

1) ca producțiunea necesară să nu sufere o scădere ca valoare (adică din combinarea cantității și calității) și ca dispoziție în timp ²⁾;

2) ca echilibrul existent al cererii de lucru în cultura și ex-

1) A se vedea R. p. 1936, pag. 417/418.

2) Scăderea respectivă poate să rezulte din cauza esenței sau esențelor noilor arborete, din cauza consistenței lor, din cauza vârstei lor și a dispoziției acestor vârste în spațiu, din cauza solului noii păduri, etc.

Defrișarea unei păduri cu arborete mai în vârstă decât cele nou create, reprezintă totdeauna și o exploatare timpurie deglizată. De aceea, în cazul aprobării unei defrișeri, trebuie ca aceasta să se permită numai asupra parchetelor proaspăt exploatate.

ploatarea acelei păduri să nu sufere transformări prea desavantajoase¹⁾).

Deci, simpla împădurire a unei suprafețe date, egală cu cea de defrișat, nu reprezintă o condițiune suficientă de „compensare” a defrișerii. Mai trebuie ca noua pădure să prezinte cel puțin aceleași avantajii pentru viața obștească locală ca și pădurea de defrișat și totdeodată să nu se producă deplasări neconvenabile în distribuția bunurilor și a muncii.

Cricum, aceste avantajii trebuie să fie privite în forma lor totalitară, putându-se, adică, sacrifica oarecum unele avantaje parțiale, dacă se obțin în altă direcție avantajii mai importante pentru viața obștească, accentuăm : cu deosebire locală.

În strânsă legătură cu cele discutate mai sus, ni se impune spiritului o altă problemă, cu caracter și mai general : *Valcarea raporturilor dintre pădure și factorii staționali naturali, economici și sociali*. Căci în afară de factorii staționali naturali, mai există două serii de factori staționali : economici²⁾ și sociali, care condiționează natura unei păduri și care sufăr la rândul lor diverse influențe din partea pădurii. Dar, cu această chestiune ne vom ocupa altă dată, în mod deosebit.

În rezumat :

1. Potrivit literii și spiritului codului nostru silvic, autoritatea de poliție silvică nu este ținută să aprobe neapărat o cerere de defrișare :

2. Totuși, dacă e vorba să acorde o asemenea aprobare, și anume numai în limita cazurilor enumerate de cod și legile următoare, câtă a se avea în vedere ca interesele obștești să nu sufere vătămare, simpla împădurire a unei egale suprafețe neputându-se considera, în orice împrejurare, drept o compensare a suprafeței de defrișat :

1) Se știe că pădurăria și agricultura intrabuținează cantități foarte deosebite de muncă la unitatea de suprafață. Apoi lucrul în pădure și în agricultură diferă ca natură și ca dispoziție în timp.

Procesul de trecere dela teren agricol la teren împădurit și inversul, reprezintă ceva revoluționar pentru regiunea mai mult sau mai puțin imediat învecinată.

2) Pentru aceștia, Prof. V. Dieterich dela Universitatea München, întrebuințează expresia «wirtschaftliche Standortmerkmale» (Silva 1932, pag. 265 urm.).

3. Impădurirea suprafeței corespunzătoare celei de defrișat trebuie, în orice caz, să fie precedată de aprobarea principială a defrișerii și să se efectueze în cadrul condițiilor fixate de autoritatea de poliție silvică :

4. Aceste condițiuni odată împlinite nu mai vedem niciun motiv de a nu se acorda aprobarea de defrișare, care poate fi, altfel, utilă pentru economia națională.

Este bine înțeles că studiul de mai sus se referă la interpretarea *interzicerii relative* a defrișerii. Rămân în afara oricărei discuțiuni. cazurile de *interdicție absolută* (necondiționată) a defrișerilor de păduri, noțiune perfect cunoscută legislației noastre forestiere post-belice ¹⁾.

Betrachtungen über den Sinn des § 13, g vom unseren Forstkodex.

Sur l'esprit de l'art. 13 du Code forestier roumain.

La législation forestière roumaine connaît une interdiction absolue et une autre relative en ce qui concerne l'autorisation de défricher les forêts.

L'auteur soumet à un examen critique cette dernière notion d'interdiction relative dans l'esprit de la législation respective; cela d'abord en général puis appliqué à un cas particulier.

1) De pildă :

a) Regulamentul din 6 Iulie 1921 pentru aplicarea legii modificatoare a Codului silvic, statuicază prin art. 21, al. 3 și 4 :

«Pădurile proprietate particulară lipite de pădurile Statului, cele despre cari se face mențiune în art. 1, alin. f și g din Codul silvic, precum și pădurile moșnenilor sau răzeșilor în devălmășie sau divizate în natură, chiar dacă suprafața porțiunii fiecărui proprietar în parte este mai mică decât 25 ha, nu se pot defrișa.

Nu pot deasemenea să fie defrișate în vederea constituirii de islazuri, pădurile prevăzute la art. 1, alin. f și g din Codul Silvic, precum și acelea»...

PERSONALUL TECHNIC ȘI ADMINISTRATIV LA FABRICILE DE CHERESTEȘTEA ALE CAPS-ului

de Ing. I. LUNGU

O bună parte din veniturile Casei Fădurilor se realizează astăzi prin desfacerea produselor ei sub formă industrializată. Executarea acestor lucrări a evoluat precum urmează :

La început s'a făcut pe o scară mică, în regie directă, apoi s'a adăugat la aceste regii o serie mare de industrializări și comercializări în regie mixtă, cu participare la beneficii, cu diverși particulari. Mai în urmă CAPS-ul s'a fixat la industrializări în antrepriză și la regia directă.

Lucrările în regie mixtă, s'au dovedit a fi aproape complet în desavantajul CAPS-ului, lucru de care s'au convins toți aceia cari au fost însărcinați să conducă pe teren aceste lucrări și le-au examinat în mod obiectiv. Astăzi trebuiesc considerate numai ca un stadiu de evoluție către regia directă.

Industrializarea în antrepriză, adică darea tuturor lucrărilor de industrializare — dela intrarea butucilor în curtea fabricii, până la eșirea din curtea fabricii a chereștelei — contra unui preț stabilit, s'a dovedit ceva mai bună. Pune însă organele de supraveghere ale CAPS-ului în situația unui polițist cu grea misiune, mai ales când antreprenorul n'a fost prea bine ales și el este și proprietarul fabricii în care se face lucrarea.

Hotărât că forma de lucru a viitorului trebuie să fie considerată numai industrializarea în regie directă, în fabricii proprietatea CAPS-ului, ori în fabricii arendate, acolo unde lucrăm temporar : proprietarul fabricii nu trebuie însă să aibă nici un amestec atât în lucrările de industrializare, cât și de comercializare.

Pentru a lucra însă în regie directă, avem nevoie de personal

tehnic și administrativ bine pregătit, lucru de care administrația nu s'a preocupat și nu se preocupă nici în prezent suficient.

Odată cu reprimă economică, problema aceasta se pune acut, căci o bună parte din personalul angajat la aceste lucrări, precum și la alte lucrări de regie, a început să ne părăsească, trecând în alte părți unde are o salarizare mai bună ca: la C. F. R., Ministerul de Finanțe, fabrici particulare, etc., iar noi rămânem cu cadrele descompletate.

Pe de altă parte, reactivarea pieței ne impune și nouă o dezvoltare a programului de lucru, care necesită un plus de personal chiar față de cel existent.

În mare, chestiunea trebuie împărțită în 2 părți principale :

1) *Problema personalului tehnic inferior*, ca: acordanți, sortători, gateriști, circulariști, ascuțitori, curelari, lăcătuși, fierari, focari, etc....

2) *Problema personalului tehnic și administrativ mediu* ca : primitor în depozitul de bușteni, măsurător, maistru de tăere, șef în depozitul de cherestea, manipulant în depozitul de cherestea, expeditor, magaziner, mecanic, contabil, casier, secretar, conducător de fabrică.

Recrutarea personalului din prima grupă, astăzi, nu se face după o politică generală bine stabilită. La alegere primează numai considerentele economice și calitative. De aceea urmărind listele de plată ale fabricilor se va găsi că, majoritatea lucrătorilor cu salarii mai bune, au nume streine. Sporadic se mai găsesc în mică măsură încercări de a forma și personal românesc.

Este în mâna șefilor de fabrică posibilitatea de a realiza, cu un ceas mai de vreme, românizarea acestor posturi din întreprindere.

Personalul, din grupa a doua, s'a angajat la început dela diferite fabrici particulare și din absolvenți de școli comerciale, iar în ultimul timp, sub influența tendinței de a se plasa absolvenții școlilor noastre profesionale silvice, s'a încercat a se numi la fabrici și brigadieri sau conductorii silvici. Aici, la angajare, a primit numai originea etnică, cu mici excepții.

Plasarea absolvenților școlilor silvice a rămas într'o măsură oarecare, pe de o parte pentru motivul că personalul numit la fabrici nu a fost selecționat față cu necesitățile fabricilor și cu capacitatea funcționarului, iar pe de altă parte, din cauză că acest personal nu a găsit conveniență de a funcționa la fabrică, față cu

avantajele de a lucra la ocol. Din această cauză majoritatea a căutat, pe toate căile, să plece dela fabrici.

Pentru selecționarea în viitor atât a personalului tehnic inferior, cât și a celui mediu tehnic și administrativ, trebuie să ne conducem de principiul de bază urmărit astăzi de Stat: *românizarea personalului*.

Înainte de a arăta calea ce trebuie să urmăim pentru a realiza această românizare, este bine să vedem puțin și care este situația personalului din fabricile streinilor, pentru a trage eventuale concluzii utile:

Personalul tehnic inferior este ales din cel aflător în regiunea unde lucrează, sau de preferință adus dela alte exploataări de către personalul mediu, care a mai funcționat și în altă parte. Ca origine a meseriei, sunt de obicei lucrători mai deștepți, sau foarte adesea copii de lucrători specialiști.

Personalul mediu, tehnic și administrativ, în cazul când nu este recrutat din rude sau cunoscuți ai personalului superior — această excepție există și la particulari se obține prin trecerea treptată prin toate operațiunile fabricii a diverși tineri, la început angajați ca practicanți și mai pe urmă în diferite posturi de răspundere, după capacitatea individuală. Pregătirea școlară de bază nu joacă un rol decât în măsura în care a reușit să ridice valoarea personală a individului.

Pentru aceasta se găsesc foarte mulți în posturi de răspundere cu pregătire școlară mică, însă cu o experiență îndelungată și cu priceperea corespunzătoare. Aceștia, în general, ne supără pe noi Românii și-i arătăm cu degetul ca profitori; în multe cazuri însă ei reprezintă oameni harnici și pricepuți pe care trebuie să-i dăm de model angajaților noștri.

Greutatea pătrunderii elementelor de origine etnică românească în aceste posturi se datorește faptului că, în interes capitalist, este bine ca funcționarii să depindă cât mai mult de proprietarul întreprinderii și să se identifice cu interesele lui, lucru mai greu de obținut dela elementele locale și cu variate posibilități de plasare. De asemenea Românii când pătrund în serviciu vor dintr'o dată să ajungă să ocupe posturile cele mai importante.

Concluziunea ce trebuie trasă din cele de mai sus este că la baza selecționării personalului nu trebuie să stea atât de mult pre-

gătirea școlară, ci pe lângă aceasta în mare măsură calitățile personale.

Aici poate ar fi locul să ne aducem aminte de opiniile regretatului nostru profesor Grunau, care la cursul de politică forestieră susținea ca pădurarii să se selecționeze, în primul rând, din lucrătorii mai deștepți; combătea criteriul de a se lua la baza angajerii, gradele ce au avut în armată, etc.

Calitățile personale cerute pentru a îndeplini una din funcțiunile de grad mediu dela o fabrică sunt :

Cunoștințe profesionale: Studiile minime ce trebuie să le aibă sunt: comerțul inferior, școala inferioară de arte și meserii, sau gimnaziile. Foarte bine se pot folosi și absolvenții de liceu, cari nu-și pot continua studiile din lipsă de mijloace, sau absolvenții de școli comerciale superioare. Totuși pe aceștia putem conta mai puțin, din cauză că presiunea ce face Statul de a româniza toate întreprinderile, precum și posibilitățile mai bune de salarizare într'alte părți, vor face ca acest personal să se găsească la noi într'un stadiu de provizorat și de tranziție.

Absolvenții școlilor noastre silvice încă se pot folosi cu succes, însă numai cu condiția ca să nu fie repartizați la întâmplare, ci la alegere și totodată creindu-le condițiuni de trai real oarecum identice cu cele dela ocoale.

Calități personale. Să fie inteligenți, cinștiți, buni calculatori și să aibă inițiativă.

Să fie harnici, energici și disciplinați. Să aibă o oarecare rezistență fizică, iar pentru posturile mai principale să aibă aptitudini de conducere și într'o mare măsură spirit comercial.

Pentru selecționarea personalului, cel mai bun criteriu ar fi ca aceasta să se facă după metode psiho-technice. În actualul stadiu de dezvoltare al organizării muncii, la noi încă nu este posibilă aceasta.

Pentru situația de astăzi, ar fi bine ca Administrația centrală să delege puterea ei organelor regionale, pentruca acestea, împreună cu șeful fabricii, să procedeze la selecționare după situația locală.

Centrul să stabilească numai posturile, iar organele regionale și locale să se forțeze a le încadra după necesitățile serviciului și să reziste presiunilor de a se plasa personalul după sistemul nepotismului. Faptul că angajarea s'ar face de organele de teren are avantajul că acestea, având să răspundă de executarea la timp și'n

bune condițiuni a lucrărilor, sunt mai interesate de a avea personal bun.

Metoda de organizare a pregătirii practice a acestor angajați este următoarea: câteva posturi din fabrică să fie dublate cu personal tânăr — practicanți — plătiți cu un salariu ceva mai bun decât al unui lucrător. După ce aceștia au învățat bine un anumit gen de lucrări conduse de un funcționar, acesta din urmă să fie mutat ca ajutor la o funcție mai grea, unde se va procedea la fel cum s'a procedat cu practicantul în cazul lui. În acest fel, fiecare funcționar va trece treptat prin toate lucrările fabricii. În momentul când unul sau doi din funcționari ne-ar părăsi, am avea imediat înlocuitori.

Această cheltuială în plus n'ar încărcă bugetul fiecărei fabrici cu mai mult de 75.000 lei anual, ceea ce nu are importanță față de avantajele ce decurg din acest sistem de organizare.

Odată cu punerea în aplicare a soluției de mai sus, este bine să se pună la punct și chestiunea salarizării corespunzătoare, în comparație cu alte întreprinderi similare. Astăzi este nedrept ca la CAPS un casier de ex. să aibă 2550 lei pe lună, pe când la o cooperativă forestieră vecină are 5500 lei pe lună, în afară de alte avantaje.

De asemenea trebuie soluționată și chestiunea încadrării bugetare și avansării personalului la fabrici, la care să se aibă în vedere în primul rând notațiile șefilor de fabrici respectivi.

Preocuparea de a forma personal, pe lângă avantajul ce-l are pentru CAPS, crează în întreprinderile Statului o pepinieră din care particularii să-și poată recruta personal românesc în scopul atât de mult urmărit astăzi de Stat : *românizarea întreprinderilor*.

Das Personal der Staatssägewerke

Le personnel technique et administratif des scieries propriété de l'Etat.

L'auteur s'occupe du problème de la formation du personnel technique et administratif qui travaille dans les scieries propriété de l'Etat. Il examine la question sous tous les aspects et accentue le point de vue national.

PROBLEMELE ZILEI

PROTECȚIA PĂDURILOR

ASUPRA ORGANIZAREI PROTECȚIEI PĂDURILOR

de Ing. Gr. Ellescu

Constitue protecția pădurilor o preocupare în silvicultura românească de astăzi?

Dacă ne-am grăbi și am răspunde negativ, răspunsul ar da loc la unele discuțiuni, întrucât se vor găsi colegi care, pe bună dreptate, ne vor da cazuri — noi înșine știm unele din ele — în care s'ar vedea, prin măsurile de combatere luate împotriva unor agenți vătămători, o oarecare activitate protecționistă. Dar o activitate nu înseamnă în totdeauna și o preocupare. Ba chiar o încercare de combatere în momentul izbucnirii unei calamități presupune, uneori, tocmai neprevădere și deci lipsa unei preocupări. Deaceia, ca să putem răspunde dacă există sau nu această preocupare trebuie să examinăm mai înainte care sunt idealurile în această protecție a pădurilor.

Fenomenul protecționist, vătămarea, este un fenomen rezultat din raportul a doi factori: a factorului care suferă vătămarea, în cazul nostru totdeauna un arbore sau un arboret și un factor vătămător, mai bine zis un factor ce influențează — numit factor ecologic.

Acest raport trebuie să capete o anumită valoare pentru ca să se producă vătămarea. Trebuie ca starea factorului ecologic, ce reprezintă o forță F , să fie mai mare decât rezistența R a arborelui. Acest moment de vătămare poate fi atins de multe ori, singura condiție fiind ca F să crească și R să descrească. Și aceasta se poate întâmpla căci valorile lui F și R variază, influențate fiind de alți factori. Așa, în cazul unei doborâri de vânt, forța vântului

variază cu *diferiții* factori ai vremii și ai stațiunii, iar rezistența arborilor cu *factorii* individuali și staționali.

Un *ideal* de atins în protecția pădurilor este de a găsi *valorile* cantitative pentru care raportul de vătămare este posibil.

Idealul *acesta* este încă departe de a fi atins. *Acrasta* se datorește însăși *naturei* fenomenelor protecționiste. Acestea au mai toate un caracter *accidental*, de *scurtă* durată, în regulă *generală* greu de prevăzut momentul când vătămarile vor avea loc. De aci o mare greutate în *măsurarea* lor, deci o mare *greutate* de a întemeia o știință a lor. Mai ales nu se supun decât *un* greu la experimentări, întrucât nu pot fi reproduse forțe atât de mari, așa cum de obicei sunt în natură. Așa se explică și cantitatea mică de studii protecționiste în literatură, mai ales pentru vătămări *cauzate* de factori anorganici.

Ca urmare a acestor *greutăți* de cercetare, protecția dă mai mult înfățișarea sub care se prezintă fenomenul protecționist și aceasta după efectul pe care *acrasta* îl lasă în urma producerii lui. Partea din Protecție care arată legătura *cauzală* dintre factorii mediului și factorul vătămat este indicată, în majoritatea cazurilor, calitativ. Lipsesc date numerice de legătură. *Aceasta* este cauza că Protecția pădurilor nu are încă înfățișarea unei științe întregi.

Dar dacă acest ideal al Protecției ar fi atins, scopul ei se sfârșește aci? Nu. Dacă este absolut necesar să se cunoască ce valori au factorii ce determină raportul vătămător în momentul vătămării, pentru explicația cauzală, nu e mai puțin adevărat că nu este suficient. Ce folos i se aduce celui ce crește o pădure când i se spune : pentru ca vârful molidului crescut în consistența x să se rupă, trebuie un vânt de y metri pe secundă? El niciodată nu va putea să știe dacă pădurea îi e sau nu amenințată, decât dacă va observa în decurs de mulți ani *iteli* vântului în regiunea ce îi interesează.

De aci rezultă un al *doilea* țel al Protecției pădurilor : de a deveni o știință cu caracter regional. Și acest țel e mai important ca primul, fiindcă pe practicianul dintr'un anumit loc îl interesează și explicație fenomenului, dar îl interesează, mai ales *condițiile* de apariție ale fenomenului în regiunea respectivă. Aceasta în vederea aplicării metodelor *preventive*, metode de bază în Protecție. Aceste condițiuni sunt în primul rând următoarele : *frecvența* vătămării

în acel loc. durata fenomenului, timpul când de regulă are loc fenomenul vătămător, intensitatea cu care are loc.

Numai când Protecția va isbui să cunoască toate interdependențele dintre factorii ce interesează un fenomen protecționist în toate regiunile țării, ea va putea spune că și-a ajuns țelul. Și acest țel trebuie ajuns. Trebuie ca prin cercetări și experimentări să se poată răspunde de ce vătămări poate suferi specia x (sau arborețul) într'un anumit loc și cari sunt condițiile în care pot naște vătămrile în acel loc, pentru a se putea apoi aplica una din tehnicile de apărare ale arborețului sau arboretului. Trebuie să se ajungă astfel treptat la o adevărată doctrină protecționistă. Numai cu această știință, inginerul silvic, ca amenajist, va putea alege cea tehnică silvică și cea tehnică protecționistă ce va duce nu numai la cea mai mare, ci în același timp și la cea mai sigură producțiune.

Dar a afla valorile pe care le iau factorii ecologici pentru producerea unui fenomen și a măsura apoi în diferite regiuni forestiere cum se comportă acești factori, este o metodă grea, cu rezultate relativ târzii, pe care practicianul nu poate să o aplice și ale cărei rezultate nu are rost să le aștepte.

Există în afară de această metodă de cercetare și o alta, mai simplă și care chiar dacă nu dă explicația cauzelor, dă în schimb date mai ușor utilizabile pentru practică. Este metoda statistică, metodă care în unele cazuri este chiar singura care ar putea da rezultate în cercetare. Trebuie adăugat că această metodă se potrivește foarte bine cu activitatea practicianului și a administrației. Ea de altfel nu va putea fi pusă niciodată în aplicare de un institut de cercetări decât tot cu concursul administrației, un institut de cercetări neputând avea atâți membri răspândiți în toate regiunile.

În urma celor expuse mai sus, putem răspunde acum că suntem încă departe de o adevărată preocupare față de problemele Protecției Pădurilor. Deaceia credem că trebuie făcut ceva în această direcție. Este timpul ca toate fenomenele vătămătoare ce se petrec sub ochii noștri să nu mai fie pierdute, ci înregistrate, în vederea unei sinteze. Natural că rezultatul va depinde de organizarea ce se va da în această direcție.

Printr'un referat din 29 Ian. 932, înaintat CAPS-ului, spuneam următoarele: „Multe din atacurile insectelor sunt ignorate, sau în cel mai bun caz sunt semnalate, dar fără a se trage nici o concluzie.

În legătură cu aceasta este de regretat lipsa unui registru de însemnări relative la asemenea fenomene (grindină, foc, insecte, etc.) la ocoalele silvice. O statistică a acestor fenomene este o necesitate din punct de vedere practic și teoretic". S'a aprobat atunci întemeierea unui registru de observații pentru atacurile fluturului *Lymantria dispar* L.

În No. 7-8/937 al Revistei Pădurilor, D-1 Dr. A. Rădulescu propune deasemeni întemeierea unei Cronici la ocol, pentru toate fenomenele ce se petrec la pădure.

Soluției acesteia i se poate aduce însă critici. Prima ar fi că observațiunile fiind făcute numai la buna dispoziție a observatorului, ele nu vor avea aceiaș valoare. Vor fi observate la unele ocoale mai cu atenție unele fenomene, la alte ocoale, altele. Valoarea frecvenței ar fi falsificată. A doua critică e că fenomenele strânse în aceste registre la ocoale nu ar putea da rezultate decât prin comparația lor cu cele similare dela celelalte ocoale, deci numai când vor fi culese în aceiaș epocă. Numai astfel vor putea fi interpretabile.

Dar oricare ar fi valoarea acestor critici, o cauză care ne arată că nu aceasta e soluția, este rulajul administrativ de azi. O mare cunoaștere a lui mă face să cred că nu trebuie lăsată această extrem de importantă operație de înregistrare a fenomenelor ecologice (de protecție sau silvice) exclusiv în grija șefului de ocol, atât de împovărat azi cu chestiuni administrative. Multe din fenomene ar scăpa neobservate în momentele de mare activitate administrativă. S'ar întâmpla ceea ce s'a întâmplat cu amintitul registru de observații asupra fluturului *Lymantria dispar* L. care e inexistent, deși prin circulara No. 15.300/932 datele ce trebuiesc trimise împreună cu devizele de combatere la anumite epoci ale anului, trebuiesc luate din acest registru. În actualul rulaj administrativ o înregistrare a fenomenelor ecologice este, credem, o imposibilitate. Cauze vor fi mai multe, dar principala este starea nouă de lucruri care a dat silvicultorului o singură grijă: comercializarea. Este desigur și această preocupare o cucerire a timpurilor nouă, dar unilateralitatea este vătămătoare după cum a fost și în trecut.

A face ca actualei griji de comercializare să i se alătore și o grijă de studiu a pădurii, prin însăși administrația ei, trebuie să fie idealul nostru de viitor.

Aceasta va fi posibil numai dacă se va face o reorganizare a serviciilor în acest sens. Pentru protecție va fi necesar un serviciu de protecția pădurilor. Rolul acestui serviciu va fi de a strânge (nu să studieze cauze sau să experimenteze) datele ce ies din însăși executarea acestei profesii. Astăzi aceste date se împart la diferite servicii, pierzându-li-se astfel însemnătatea lor. Deaceia acest serviciu va tinde la o modificare a rului administrativ în așa fel ca necesitatea înregistrării fenomenelor să reiasă dela sine. Modificarea va trebui să atingă însăși organizația ocolului silvic.

În al doilea rând, serviciul va avea grija să dirijeze strângerea datelor în anumite perioade de timp, când un fenomen oarecare începe a-și face apariția. În felul acesta datele vor putea fi interpretate.

Dar acest serviciu, cu accentuată nuanță statistică, ca să nu rămână ceea ce de regulă sunt serviciile statistice, servicii lăncede căci nu li se dă atenție, va trebui anexat serviciilor de cultura pădurei și de amenajament pentru ca toate trei, împreună, să formeze o singură unitate.

Numai în asemenea condițiuni acest serviciu va izbuti să țină o evidență pentru diferitele regiuni de vătămările cele mai frecvente. În felul acesta va putea să se organizeze în vederea combaterilor, să intervină la timp în problemele de protecție și să fie astfel în adevăr folositor administrației.

DESPRE ADEVARATA PROTECȚIE A PADURILOR

de Prof. C. C. Georgescu

Pentru silvicultorul conștient, protecția pădurilor înseamnă în primul rând aplicarea pe teren a regulilor raționale de cultură. În situația de față a gospodăriei forestiere, deși avem un serviciu silvic organizat cu o vechime de peste 70 ani, suntem încă departe de a cultiva pădurile noastre, — afară de câteva excepțiuni laudabile — în acele condițiuni, cari să-i asigure permanența în un cadru economic și cultural optim. Sunt factori dăunători existenței pădurei, cari vin din afară ca niște cataclisme și contra cărora silvicultorii, cu toată lupta lor eroică, nu au adesea puteri să-i înfrângă. Alți factori dăunători sunt însă neînțelegerea cu care se crează sau se întreține pădurea : pe aceștia, noi avem datoria să-i înlăturăm.

Să ne ocupăm mai jos, de doi factori ai nepriceperei noastre, cari atunci când se produc constituiesc adevărate atentate la protecția pădurilor.

I. Să nu se mai planteze oricum și orice.

Ca reacțiune în contra amputărilor făcute pădurilor, s'a pornit la noi o acțiune foarte intensă de plantațiuni, în proporții necunoscute în Europa. Imediat după războiu pădurile noastre cuprinzând în perimetrele lor multe goluri, sau fiind adesea constituite din arborete impenite, a trebuit să se ducă o luptă acerbă pentru păstrarea acestora în patrimoniul forestier. În acest scop, s'au împădurit cu salcâm sau molid cele mai variate terenuri, proprii sau improprii pentru asemenea culturi de arborete pure.

Acum, când lucrările de împădurire au intrat în făgașul normal și se execută după programe de lucru aprobate în prealabil, cari se studiază pe îndelete și mai departe când avem personal special destinat numai pentru lucrări de ameliorarea terenurilor degradate, credem că a sosit momentul să se treacă la adevărata cultură forestieră.

Această cultură trebuie să se facă cu speciile cele mai proprii stațiunilor, în care se lucrează. Pentru fiecare stațiune să se afle cât mai variate metode de cultură și de compunerea arboretelor.

Silvicultorul trebuie să creeze în primul rând acea pădure, care să fie o grupă de asociațiuni vegetale dotate cu toate elementele permanenței pentru plantele lemnoase componente. El trebuie să arate că stăpânește o artă cu multe posibilități, care să-l pună în măsură a realiza păduri, asemeni creațiunilor naturale, nu numai în ceea ce privește permanența, dar și în rezistența lor la acțiunea dușmanilor animalii sau vegetali.

Minuni de felul acestora aflăm în pădurile de salcâm din nisipurile sburătoare ale Sudului Olteniei. Tot minunate creațiuni aflăm în pădurea Gârbovăț din Ocolul Tighina, — pe care orice silvicultor luminat din țara noastră trebuie să o cunoască. — Aci în Quercet de stejărică (*Qu. pubescens*) s'au creat în numeroase variațiuni arborete în amestecuri cu esența predominantă stejarul și cu esențe accesorii — diferite acerinee —, înăuntru cărora aflăm o atât de armonioasă conviețuire a elementelor lemnoase, încât totul pare încheiat ca de la sine. În condițiuni similare, pe teren desgolit, d-l C. Garoflid a realizat chiar un adevărat șleau de stejar cu teiu,

care astăzi după circa 30 ani, prin vigurozitatea sa de creștere și modul de constituire a etajelor de vegetație, ne apare ca autohton. În aceste ultime cazuri, pădurea a îmbunătățit stațiunea și face posibilă existența unor tipuri de păduri cu caracter mesofitic în plină antestepă.

După toate acestea putem afirma că este necesar pentru viitorul pădurei românești să înceteze plantarea de arborete pure, ori-cum și ori unde, cari sunt uzine producătoare de lemne și să se treacă la crearea pădurei permanente. Istoria silviculturii germane ne arată experiențe crude, de la care noi avem multe de învățat și pe care noi nu mai trebuie să le repetăm; prea adeseori, modul cum se lucrează la noi în împăduririle artificiale arată metode de lucru, pe care știința și practica din occident le-a condamnat pe drept și le-a părăsit de peste un secol.

2. *Pădurile existente să fie supuse unei culturi raționale și intensive.*

Astăzi domnește un elan îmbucurător de a împăduri suprafețe descoperite și a le câștiga pentru domeniul forestier. Se mai lucrează cu intensitate la refacerea pădurilor împoenite, mai ales din antestepă prin substituirea speciilor autohtone cu salcâmul. O asemenea operațiune s'a executat de ex. la Ocolul Fogoanele, unde în locul dumbrăvilor degradate de stejar brumăriu (*Quercus pedunculiflora* Koch) s'au creat peste tot arborete cu creșteri viguroase de salcâm, operațiune în ansamblu ei nu tocmai fericită.

În schimb, în pădurile existente cari au scăpat de urgia expropriilor sau cari au fost salvate grație unei sănătoase politici de conservatorism de la exploatarea anticulturale, aflăm o totală ignorare a culturi raționale a arboretelor existente. Cu excepțiuni, mult prea puține, la Țigănești, Gruiu și Căscioarele, la Ocoalele Administrațiunii Fundului Religionar sau în alte locuri, în zadar vom căuta aplicarea metodică și pe timp mai îndelungat a unor metode de cultură intensivă. Să nu ne mire deci, că în urma tăerilor practicate de silvicultori, prea adeseori pădurile se degradează și stațiunea se înrăutățește micșorând puterea de producțiune a solului. Ca urmare, a unor metode de regenerări naturale rău înțelese și rău aplicate pe întinsul pădurilor țării, s'au creat acele tipuri de arborete tranzitorii de carpin și teiu, în locul șleaurilor, în care ar fi trebuit să predomine, stejarul, respectiv gorunul.

Nu contestăm că au existat adeseori năzuințe frumoase de a cultiva pădurea. Acestea însă sunt opere individuale și nu ale colectivității, singura în măsură a promova permanent și susținut o lucrare de totdeauna — cultura rațională a pădurilor. Atâta timp, cât această adevărată cultură nu se va introduce la noi și nu va forma obiectul principal al preocupărilor noastre nu avem dreptul să ne numim silvicultori.

În pădurile noastre, care trebuiesc să fie o școală vie a practicei noastre nu avem să învățăm nimic, ca rezultat al activității generațiilor anterioare și ca experiențe cumulate pentru generațiile, ce ne vor urma. Prea adeseori, domnește, în lucrările executate pe teren, liberul arbitru și hazardul și nu voința, care să conducă pădurea la țelul ideal cultural și economic. Mîntea noastră se uluște, când încă astăzi, pentru păduri destul de accesibile din regiunea de dealuri și coline, de fag, de gorun, de șleau de deal se prescriu tăeri rase pe suprafețe întinse cu împăduriri de molid.

În fața unor sistematice ignorări a esenței meseriei noastre, care este înainte închinată culturii pădurilor, putem spune că toată activitatea de trudnică muncă a unei generațiuni este rău canalizată. Toată organizația noastră administrativă și tehnică, atât de perfectă, este menită să se prăbușească odată cu măcinarea capitalului lemnos, care în modul cum este astăzi cultivată pădurea românească, este în parte condus la ruină. Marea majoritate a pădurilor particulare, exploatate cu așa zisele amenajamente, nu vor mai produce, ceea ce s'a ridicat din ele. Nădejdea ne-a mai rămas la pădurile Statului, cari mai pot fi încă cultivate, pentru bunul nostru renume față de cunoscătorii străini, cari ne vizitează și ne judecă, și pentru salvarea onoarei de silvicultor, în fața generațiilor următoare, cari nu ne vor ierta greșelile pe care le vor avea a plăti.

PROTECȚIA PĂDURILOR PE PROPRIETATEA UZINELOR ȘI DOMENIILOR REȘIȚA.

de F. Pál

Compoziția fericită a pădurilor proprietatea Reșiței (88.000 ha), repartizarea aproape normală a claselor de vârstă și amestecul potrivit al esențelor principale (fag, brad și gorun), apoi tratamentul rațional aplicat timp de peste 80 ani, a făcut ca nici în trecut și nici în prezent să nu sufere atacuri grave din partea elementelor na-

turale : insecte, dicborfuri de vânt sau zăpadă, etc., cari să fi necesitat măsuri însemnate de protecția pădurilor.

Reșița are să lupte însă numai contra viermelui cel mare și feroce al pădurilor globului : *contra omului și a vitelor lui.*

Cam ciudate pot apărea deci măsurile luate de U. D. R. pentru protecția pădurilor sale ; căci sunt măsuri nedescrise în cărțile noastre de studiu de pe vremuri. Acestea sunt :

1. Șanțurile de hotar cu stâlpi de beton armat,
2. Sârma ghimpată,
3. Barierele,
4. Cantoanele.
5. Mijloacele de transport mecanizate.
 - a) Camioane
 - b) Scocuri și canaluri
 - c) Tramvaie forestiere.

În cele ce urmează, voi încerca să dau o imagine a măsurilor de acest fel, luate de U. D. Reșița, în vederea protejării pădurilor sale, contra omului și animalelor sale.

1) Șanțuri și mobile de hotar cu stâlpi de beton armat.

Fig. 1. — Oc. silv. Bocșa-Română.
Șanț și mobilă de hotar cu stâlp de beton armat tip U. D. R. Stâlpul e de 84 cm. înălțime, din care 30 cm. afară din pământ : e tron-conic — sus de 19 cm., jos de 34 cm. Are 140 kg. În pământ are o cruce de șină ca să nu se poată scoate.

Fig. 2. — Oc. silv. Bocșa-Română.

Movila de pământ. Are 2 m. diametru și 40 cm. înălțime, din care 15 cm. săpat în pământ în jurul movilei în formă de șanț. Stâlpii sunt numerotați în mod curent, în sensul acelor de ceasornic (la enclave, invers). Numerele sunt tipărite în scliviseală de ciment la $\frac{1}{2}$ cm., fiind vopsite cu minium. Stâlpii sunt vopsiți alb cu culoare de ulei. În interiorul proprietății sunt tipărite literile U. D. R.

Fig. 3. — Oc. silv. Bocșa-Montană.

Stâlpii sunt astfel așezați, ca să se vadă unul dela altul.

Fig. 4. — Oc. silv. Bocșa-Română.

O echipă specială lucrează la fixarea hotarelor. Până în prezent, s'au făcut astfel de șanțuri în lungime de aproape 200 km., în părțile cel mai rău periclitate de încălcări țărănești. Șanțul are 110 cm. la gură, 30 cm. la fund, și 40 cm. adâncime, cu taluze de 1 : 1.

2) Garduri pentru protecția plantațiilor.

Fig. 5. — Oc. silv. Dognecea.

În apropierea comunelor și islazurilor comunale, plantațiunile nu reușesc decât cu ajutorul gardurilor de protecție din sârmă ghimpată, întinsă pe șine uzate de cale ferată forestieră. Până acum, avem astfel de garduri de cca 15 km. lungime. După reușita plantațiilor, gardurile se mută în altă parte.

Fig. 6. — Oc. silv. Dognecea.

Stâlpii de fier din șine uzate stau la 3 m. distanță unul de altul; au 1.30 m. înălțime și țin: 6 rânduri orizontale și 2 diagonale de sârmă ghimpată, de 2.5 mm. grosime, legate de șină și între ele cu inele tăiate din sârmă zincată de 2.5 mm. grosime. În pământ au 95 cm., având jos o cruce de șină, ca să nu poată fi scoși. Lângă gardurile de fier se plantează garduri vii de molid sau glădiță.

Fig. 7. — Oc. silv. Anina.
O poiană plantată cu molid și brad pentru pomi de crăciun. Se protejează contra vânătorului (cerbi) cu garduri înalte făcute din prăjini de lemn.

Fig. 8. — Oc. silv. Anina.
În vederea zăpezilor înalte, gardul de lemn contra cerbilor are înălțimea de 1.80 m.

Fig. 9. — Oc. silv. Anina.
Islazul din Anina, e separat de pădurea U. D. R. cu un gard din prăjini de brad, făcut de populație, pentru a împiedeca trecerea vitelor în pădure.

3) Bariere.

Fig. 10. — Oc. silv. Anina.
Contra delictelor silvice, baricada-
rea drumurilor cu bariere este niij-
locul cel mai eficace de protecț.c.

Fig. 11. — Fădurarii trecuți la
pensie controlează circulația la ha-
riere. Nici-o căruță nu poate trece
fără bon în regu.ă.

Fig. 12. — Oc. silv. Dognecea.
O barieră, în formă de poartă, cu
lacăt, închide o vale laterată în
apropierea unui drum public.

4) Cantoane.

Fig. 13. — Cc. silv. Reșița.
Cantoane bine așezate la drumurile ce domină regiunea și înfrâng pe delincuenți.

Fig. 14. — Oc. silv. Reșița.
Pădurarul, care locuiește omenește într-un canton sănătos și estetic, apară cu mai multă îndărjire averea proprietarului, contra delincuenților.

Fig. 15. — Oc. silv. Reșița.
Satisfacerea gusturilor estetice la construirea unui canton, face ca cantonierul să se identifice cu interesele proprietarului, simțindu-se superior țăranilor delincuenți și refuzând mituirea.

Fig. 16. — Oc. silv. Dognecea.
Colibe de pază, construite pe locuri potrivite, ușurează serviciul greu de pază conștiincioasă, contra delincuenților.

5) Mijloace de transporturi mecanizate.

a) Camioane.

Fig. 17. — Oc. silv. Dognecea.

În anul 1936, cu ajutorul a 11 camioane, 102.361 m³ lemn s'au transportat din parchetele noastre la o distanță medie de 8 km. Prin acest mijloc, am eliminat din pădure 150 cărauși cu 300 vite mari — boi și cai — care anul întreg s'ar fi hrănit, în bună parte, din subarboret și ne-ar fi prejudiciat plantațiunile.

Fig. 18. — Oc. silv. Bocșa-Română.

În 1937, circa 2700 m³ de mină și de construcție s'au transportat cu camioanele, din pădure, până la depozit, apoi alte 345 vagoane de nisip și 102 vagoane minereu de fier. Ne-am scăpat astfel și de vecinica dificultate a lipsei căraușilor, populația acestui ținut găsind lucru mai bine plătit în uzinele și atelierele din Reșița sau la minele U. D. R.

Fig. 19. — Oc. silv. Bocșa-Montană.

Fig. 20. — Oc. silv. Bocșa-Montană.

Camioanele pot intra chiar până în parchete, rămânând pentru transportul cu animalele numai apropiatul lemnului până la drumul de camioane. Prin drumuri de vară — nepietruite și deci ieftine — în multe locuri se elimină complet munca cu animalele, făcându-se chiar și apropiatul cu scocuri uscate sau parafinate.

b) Scocuri și canaluri.

Fig. 21. — Oc. silv. Reșița.

Fig. 22. — Oc. silvic
Anina.

La panta de 10%, cu ajutorul scocurilor paralelate, se poate aduce lemnul până la cel mai apropiat mijloc de transport mecanizat, protejând astfel semințișurile contra pășunatului vitelor.

Fig. 23. — Oc. silv.
Moldova-Nouă.

Fig. 24. — Oc. silvic
Moldova-Nouă

Prin canalul făcut în Valea Radimma, de 25 km. lungime, se plutește anual până la malul Dunării circa 40.000 m³ lemn de foc. Prin acest mijloc, s'a eliminat din pădurile, plantațiile și semănăturile noastre 120 vite mari.

c) Tramvai forestier.

Fig. 26. — Oc. silv. Dognecea.

Fig. 25. — Oc. silv. Dognecea.

«Tramvaiul forestier» sau «goangă» primitivă este o săniuță pe șine uzate. El apropie lemnul de pe izvoarele laterale cu viteză ce atinge 15 km, pe oră, până la drumul de camioane, scăpând semințișurile de pofta lacomă a vitelor.

RAPORTURILE DINTRE PROTECȚIA PADURILOR ȘI POLITICA FORESTIERĂ

de Ilie C. Demetrescu

Inginer Sub-Inspector silvic.

Din punctul de vedere al sistematicei științifice, ideia aceasta a protecției sau — ca să întrebuițăm un cuvânt românesc — a apărării pădurii, ne reamintește atât de disciplina zisă a „Protecției pădurilor”, cât și de aceea a „Politicii forestiere”.

Astfel, *Graner*, un subtil scriitor german în domeniul politicii forestiere, din ultima jumătate a secolului trecut, distingea în cadrul legislației de poliție silvică („*Fortspolizeigesetzgebung*”): pe deoparte: legislația de protecție a pădurii („*Waldschulzgesetzgebung*”), iar pe de alta, așa zisele măsuri polițienești de siguranță forestieră („*forstsicherheitspolizeilichen Vorkehrungen*”).

Prima ar cuprinde totalitatea dispozițiilor de apărare a pădurii împotriva proprietarului său însuși, din considerarea intereselor obștești. Măsurile celelalte ar urmări „apărarea pădurii împotriva influențelor naturii înconjurătoare și a ordinii de drept referitor la împrejurările de natura economiei forestiere”.

Pe acest ultim teren ar fi să se producă ciocniri între disciplina protecției pădurii („*Forstschutz*”) și aceea a poliției forestiere („*Forstpolizei*”), aceasta din urmă fiind considerată ca o ramură a politicii forestiere. Pentru îngrădirea sferei fiecăreia dintre disciplinele respective se precizează — cel puțin principial — că Protecția pădurilor ar cuprinde măsurile de apărare a pădurii, ce-i stau la îndemână proprietarului însuși fără concursul Statului, pe când „Poliția forestieră” ar reprezenta numai o împlinire, în măsura în care „posibilitățile diverșilor proprietari de păduri ar apărea ca neîndestulătoare pentru o combatere eficace a pericolelor”¹⁾.

Punctul de vedere reprezentat de *Graner* este împărțit în mod perfect și de *Richard Beck*, coautorul „Protecției pădurilor” din *Handbuch der Forstwissenschaften*, ultima ediție²⁾ ca și de

1) *Forstgesetzgebung und Forstverwaltung*, Tübingen. 1892.

2) *Richard Beck* definește astfel sfera disciplinelor respective:

«Știința protecției pădurilor înlesnește cunoașterea pericolelor ce amenință pădurea și se ocupă cu mijloacele ce stau la îndemâna proprietarului de pădure pentru prevenirea acelor pericole și pentru combaterea și înlăturarea vătămarilor

Heinrich Weber, autorul tratatului de „Politică forestieră” din aceeași ediție a enciclopediei denumite. ¹⁾).

O repunere în discuție a raporturilor dintre disciplina Protecției pădurilor și aceea a Politicii forestiere pe acest teren al apărării pădurii o socotim nu numai utilă, dar chiar necesară, întrucât așa cum sunt privite lucrurile în timpul de față, nu poate satisface pe cel ce este trudit de a face o cât mai precisă demarcație între disciplinele respective. Apoi, în general, preocupările de natură aceasta a sistematizării științelor forestiere, care în literatura românească sunt *rara avis*, trebuiesc stimulate și hrănite cu mult-putinul pe care îl putem da fiecare.

Rezumând dar cele expuse mai sus, am avea :

1) „Protecția pădurilor” și „Politică forestieră” ²⁾ se întâlnesc și deci pot veni și în conflict pe un teren comun : protecția (apărarea) pădurilor.

2) Dar, în timp ce „Protecția pădurilor” privește lucrurile din punctul de vedere al proprietarului de pădure — oricare ar fi el, deci chiar Statul. — „Politică forestieră” se plasează în această materie a apărării pădurilor, din punctul de vedere al interesului obștesc.

pricinuite de acestea. Nu arareri mijloacele de prevenire și combatere ce stau la dispoziția proprietarului de pădure apar ca neîndestulătoare și insuficient de eficace.

În interesul siguranței și binelui obștesc trebuie ca Statul să intervină în asemenea cazuri și să sprijinească pe proprietarul de pădure sau chiar să-l silească la îndeplinirea măsurilor trebuitoare. Tratatul acestor chestiuni ține însă de domeniul Politicii forestiere iar nu al Protecției pădurilor» (Vierthe Auflage, II, Band, pag. 230).

1) Pentru comparație, reproducem și distincția acestui autor:

«Protecția pădurilor în sensul, cum este înțeles în general astăzi, acest cuvânt, este de natură tehnică și privat-economică; ea se ocupă cu măsurile și dispozițiunile pe care proprietarul de pădure le poate lua în cadrul legal, pentru a-și apăra pădurea și produsele sale contra unor amenințătoare și protivnice influențe externe. Poliția forestieră este de natura dreptului public, ea ține de puterea publică». (pag. 258).

2) Scriem cu majuscule și punem între ghilimele expresiile respective spre a arăta că este vorba de disciplina protecției pădurilor și aceea a politicii forestiere

Potrivit acestui mod de a privi lucrurile, chestiunea apărării pădurilor în contra răufăcătorilor (delicvenților) ar face parte de domeniul „Protecției pădurilor” și parte de cel al „Politicii forestiere”. Astfel, înlesnirea procurării de produse forestiere pentru populația nevoiașe ar fi unul dintre mijloacele de combatere a furtului de lemne, care stau la dispoziția proprietarului de pădure și care, deci, țin de primul domeniu. Intrucât asemenea mijloace nu sunt suficiente pentru atingerea scopului urmărit, intervine și Statul, și, în calitatea sa de apărător al intereselor publice, statuiază prin legi anumite măsuri care concură cu cele de care s'a vorbit că stau la dispoziția proprietarului de pădure. În acest caz, ne-am afla în domeniul politicii forestiere.

Toate bune, totuși există un viciu de raționament în toată această chestiune. Și anume un viciu în gândirea de bază a lucrului.

Pentru a-l pune în evidență, ne vedem siliți să facem o paranteză.

În economia politică, sau și mai exact, în disciplina exploatațiunilor se stăruiește asupra celor două fețe ale oricărui act de producțiune: tehnică și economică. Prima față s'ar referi la totalitatea mijloacelor sau soluțiilor de ordin tehnic ce ar sta la îndemâna întreprinzătorului pentru efectuarea actului de producție respectiv. Aspectul economic privește costul bănesc al diverselor soluții tehnice. Din cântărirea pe deoparte a eficacității tehnice, iar pe de altă parte a costului bănesc al fiecărui mijloc tehnic posibil, întreprinzătorul se străduiește să găsească soluția optimă: cel mai mare câștig.

Deși actul de producțiune conștient presupune această cântărire a lucrurilor ca ceva unitar și organic, totuși cele două fețe amintite sunt de natură absolut deosebită, ce cerul de pământ¹⁾.

În strânsă legătură cu această chestiune, este așa zisul principiu economic, potrivit căruia, omul se străduiește ca să obțină cel mai mare folos de pe urma mijloacelor date și invers, un obiectiv dat să-l atingă cu cât mai reduse mijloace.

Să revenim la subiectul nostru.

Pădurea este expusă la o mulțime de pericole și vătămări din

1) Problema aceasta a mai fost atinsă cu privire la producțiunea forestieră în lucrarea noastră: «Capitalul în economia forestieră» din «A 50-a Adunare generală anuală a Soc. «Progresul Silvic» din anul 1936, (pag. 246).

partea mediului uman, organic și anorganic înconjurător. Pentru fiecare caz de pericol sau vătămare în parte, există mai multe mijloace sau soluțiuni de apărare. Acesta ar fi aspectul de ordin tehnic al chestiunii. Atunci când luăm și judecăm fiecare dintre aceste mijloace sau soluțiuni și sub raportul valorii lor economice sau de convenabilitate, am trecut cu totul în altă lume, a realizării practice.

Vom avea deci două grupe de elemente distincte ca natură, situate pe planuri deosebite :

Deoparte cauzele de amenințare și de vătămare a pădurii din partea mediului înconjurător și mijloacele de prevenire și combaterea lor :

iar de alta, măsura aplicării acelor măsuri în diversele cazuri pe care le prezintă practica.

Elementele din prima grupă sunt mai mult sau mai puțin obiective au, cu alte cuvinte, caracter de generalitate.

Dispuse într'un anumit sistem de clasificare, el pot deci să constituie obiectul unei discipline distincte și care este disciplina protecției pădurilor. *Richard Beck*, de care am vorbit mai sus, împarte, de pildă, materia disciplinei respective, având ca punct de vedere cauzele de vătămare ale pădurii, astfel :

I. Acțiuni vătămătoare ale omului :

II. Influența vătămătoare ale restului naturii organice :

A. din partea animalelor :

B. din partea plantelor :

III. Vătămări provenite dela natura anorganică (componentelor climei).

Apendice : câteva boli speciale ale pădurii.

Acum, dacă ne referim la cealaltă față a chestiunii : măsura aplicării diverselor soluțiuni pe care în mod obiectiv ni le pune la îndemână „Protecția pădurilor“, se schimbă lucrurile. Acestea nu mai pot avea caracter general, ci subiectiv, fiind schimbătoare după o mulțime de împrejurări : natura proprietarului, mărimea pădurii, valoarea produselor pădurii, costul aplicării diverselor metode de apărare și combatere, etc. De astă dată, am trecut în domeniul protecției pădurilor aplicată sau specială. Pe acest plan se pot întâlni, într'adevăr, Silvicultura, Amenajamentul, Politica forestieră, etc., dar și acestea, tot întrucât sunt privite sub aspectul lor aplicat sau special. În acest al doilea caz, am putea să zicem că avem de a face

cu Protecția pădurilor privită din punctul de vedere al „Silviculturii”, „Amenajamentului”, „Politicii forestiere”, etc.

Pentru a avea o mai bună înțelegere a celor expuse, vom încerca să dăm un exemplu concret, chiar din împrejurările românești.

În primii ani după războiu, pădurile românești de molid au cunoscut calamitatea atacului insectei *Ips typographus*. Asupra acestui caz, „Protecția pădurilor” ne dă indicațiuni mai mult sau mai puțin de valabilitate generală, adică cu caracter mai mult sau mai puțin științific asupra vătămărilor pe care le aduce insecta numită pădurea și asupra metodelor de prevenire și combatere. Măsura în care s'a făcut uz de diversele soluțiuni de combatere preconizate de „Protecția pădurilor” a diferit foarte mult dela proprietar la proprietar. Astfel, din partea micilor proprietari de păduri, în special nu ne puteam aștepta la nici un fel de acțiune în sensul acelei combateri. Statul, ca mare proprietar de păduri, și-a impus sacrificiile pe care le cerea situația. Ceilalți mari proprietari de păduri au ocupat o situație intermediară și, oricum, neuniformă. S'a văzut însă că metoda libertății de a face sau nu combaterea, și cum va crede de cuviință fiecare proprietar în pădurea sa, prezintă multe inconveniente: în primul rând, fiindcă acțiunea sau nepotrivita acțiune a unui sau unor proprietari oarecare, nu se răsfrânge numai asupra lor, ci și asupra pădurilor învecinate. Pădurile neîngrijite pot deveni focare de infecțiune continuă pentru restul pădurilor. Apoi, prin degradarea pădurilor rezultă inconveniente pentru Țară. Pentru asemenea considerațiuni, a fost necesară intervenția Statului, și în acest fel a luat ființă legea din 14 Martie 1920 pentru combaterea insectelor. Dacă ar fi existat o singură proprietate a pădurilor amenințate de atacul insectei și dacă națiunea nu ar fi fost interesată la apărarea pădurilor respective, desigur că intervenția respectivă a Statului n'ar mai fi avut nici un rost. Iată, prin urmare, că măsura aplicării soluțiunilor de combatere e ceva foarte subiectiv, dependent de o mulțime de împrejurări.

Deci, problema protecției pădurilor împotriva insectelor, ca și a altor agenți, poate forma obiectul Politicii forestiere, ca de altfel și al Amenajamentului, Culturii pădurilor, etc., însă numai sub raportul aplicării practice. Sub raportul său teoretic și sistematic, ea rămâne de domeniul exclusiv al „Protecției pădurilor”, la serviciile căreia trebuie să apeleze și „Politica forestieră”.

PENTRU PROTECȚIA PADURILOR.

de Ing. M. Ene

De câțva timp se observă o mai mare grijă pentru pădurile noastre. Grijă născută din unele greșeli în exploatarea forțate, care au dus, în unele locuri, până la distrugerea pădurii, grijă provocată de înstrăinarea exploatarei și exportării lemnului, grijă pentru posibilitatea satisfacerii cerințelor crescânde de lemn în consumul intern. Pentru înlăturarea acestora s'a vorbit și scris multe. Nu ne vom ocupa aci de dușmanul pădurii, în multe privințe, omul, ci de ceilalți dușmani mărunți, dar mulți, care vatămă pădurea în tăcere.

Deoarece revista noastră a trecut printre problemele zilei și Protecția pădurilor, fie-mi îngăduit să adaug câteva rânduri la cele ce s'au mai scris, în ceea ce privește combaterea insectelor.

La punerea în aplicare a preceptelor protecției și a unui program amplu, s'au întâmpinat totdeauna obstacole greu de învins : aparate scumpe, personal neformat și mai ales o mentalitate care nu ar putea fi schimbată decât de îpuținarea lemnului. Piedicile se vor îndepărta treptat și pentru a face un pas, este necesară înzestrarea ocoalelor cu un minimum de aparatură și un început de observațiune urmată de acțiune.

Aparate. Într'unul din numerele trecute ale revistei, colegul V. V. Vasiliu menționează câteva aparate necesare ocoalelor pentru lucrările de pepinieră, arătând totodată în cifre rentabilitatea utilizării lor. La acestea aș mai adăuga câteva aparate și alte piese.

Trebuie să ne convingem că înzestrarea unui ocol cu aparate nu este determinată numai de rentabilitatea imediată și pe o porțiune redusă din gospodăria ocolului. Dacă o calamitate nu poate fi înlăturată, trebuie totuș diminuată, chiar dacă lucrările de combatere duc la rezultate deficitare pentru acea porțiune. Prin aceasta se împiedică perpetuarea atacului pentru viitor și pentru regiunile vecine. Ocoalele fiind înzestrate cu o serie de aparate, ușor se pot face împrumuturi reciproce când necesitatea reclamă, într'un punct, o concentrare a lor urgentă sau o acțiune simultană a câtorva ocoale. Pentru marea îngrijire pe care o cer pepinierele, prezența aparatelor este de un real folos. Mai cer o îngrijire specială arborii de pe aleile parcurilor, ocoalelor și în deosebi esențele exotice.

Piese și aparatele unui început de înzestrare sunt următoarele :

Foarfecii pentru tăierea cuiburilor de omizi.

Curse pentru șoarecii și șobolanii din pepiniere și depozitele cu semințe.

Cuiburi artificiale, pentru păsări, cât mai numeroase. Nu trebuie să ne mirăm, ornitologii toți arată prin cifre cât de mult contribuie păsările la distrugerea insectelor.

Injector pentru sol — pal injector — pentru cunoscutele injectări cu sulfură de carbon.

Pulverizator portativ (Vermorel sau Calimax) și

Prăfuitor portativ (Original-Grün) ambele pentru împrăștierea insecticidelor și fungicidelor.

Buna întreținere a acestor aparate este condiția existenței lor (curățirea și ungerea pieselor, a garniturilor de piele imediat după întrebuințare, păstrarea în loc lipsit de umezeală etc.). Aceste aparate nu rezolvă lucrările mari de combatere pentru care este chemat un Serviciu de Combatere al Caps-ului în a cărui creere credem într'un viitor apropiat.

Observațiunea. S'a vorbit deseori de necesitatea unui registru, condică sau cronică la ocol. Există o singură părere, necesitatea. Din această statistică retrospectivă s'ar putea trage, dacă nu concluzii, dar în orice caz elemente îndrumătoare, pe viitor, pentru eventualitatea apariției unei calamități. Realizarea acestei cronici întâmpină unele dificultăți printre care și greoiul birocratism de care se plâng deseori colegii. Inserarea unei observațiuni cere calm, răgaz, unitate de măsură și alte lucruri. Poate că o asemenea cronică, pentru început și pentru anumite fenomene, s'ar putea ține la Direcție, la serviciul tehnic, de una și aceeași persoană pentru omogenitatea observațiilor. În felul acesta Direcțiile ar deveni, dintr'un anumit punct de vedere, niște pseudo-stațiuni ale Institutului de Cercetări până la crearea celor adevărate. Un optimum pe care însă nu îl îngăduesc greutatea bugetare, ar fi următorul : agent-cronicar la fiecare Direcție, care să colinde ocoalele din raza respectivă însemnând observațiunile după norme anumite și care să anunțe, în caz de atacuri, serviciile competente.

Până la realizarea acestor „idealuri“ rugăm colegii care conduc viața pădurii să caute să observe și prin personalul inferior orice

li s'ar părea dubios în creșterea arborilor și să anunțe cât mai urgent posibil, Institutul nostru de cercetări. De multe ori nu se dă atenție aparențelor (creșteri anormale, cancere, umflături, începuturi de lăncezeală etc.) până la izbucnirea lor în adevărat atac.

Forstschutz.

La protection de la forêt.

Répondant à la sollicitation de la revue, cinq distingués collaborateurs nous disent leurs opinions sur la question de la protection des forêts.

Pour que les phénomènes de protection soient vraiment utilisés dans l'intérêt de la forêt — dit Mr. Gr. Eliescu — cette protection doit être organisée, ayant à la base des observations systématiquement faites par le personnel forestier de l'Administration. Autrement, en dehors du fait que ces phénomènes se perdent, tout travail de sylviculture ou d'aménagement s'en ressentit.

Mr. Georgesco, recommande aux forestiers plus d'attention dans les travaux concernant la culture de la forêt.

Le troisième article, dû à Mr. Páll, nous présente l'image en photographies des mesures prises par la Société Reșița afin qu'elle puisse protéger ses forêts contre les abus de l'homme et surtout de ses animaux.

Mr. I. Demetresco envisage le problème de la démarcation entre la discipline de la protection des forêts et celle de la politique forestière concernant la défense des bois. Il affirme qu'il ne s'agit pas d'un conflit entre ces deux disciplines ni même d'une interpénétration des domaines respectifs, car le point de vue dont on regarde chacun d'eux reste complètement différent.

Enfin, Mr. Ene demande que les cantonnements forestiers soient dotés d'un minimum d'outils et d'appareils nécessaires à la pratique des travaux de protection.

C R O N I C A

NI SE DUC PĂDURILE.

Este o poveste veche. De ani și ani de când se tot aude și parcă nu ne mai impresionează. Ne-ar surprinde, dincontră, dacă am auzi că nu se mai distrug.

Totuși avem impresia că lumea se sezizează din ce în ce mai mult de situația dificilă a pădurilor țării. Ziarele sunt pline de știri alarmante. Unul se ocupă de starea nenorocită a ținutului Vrancei (Buna Vestire din 27. 8. 37). altul din contră ne semnalează cine știe ce panama se pune la cale în Munții Sibiului (Curentul din 6. XI. 937). Nu lipsesc nici articolele care să arate lumii cauzele care conduc la falimentul pădurilor țării (Curentul 27. X. 19 IX. etc.). Trecem în această privință peste seria de articole publicate de colegul Sabău în ziarul Curentul (pentru că este de-al nostru) ca să redăm câteva pasagii dintr'un articol de fond (nesemnat însă) din Universul dela 4. XI: «Vitreg am procedat noi cu zestrea mândră a codrilor românești, dând-o pradă securii și lăcomiei exploataatorului străin, fără suflet pentru tot ce aparține acestei țări ospitaliere.

«Am doborât întinsele păduri de stejari de le-a dispărut aproape urma în regiunile de șes și de deal. Am doborât masivele păduroase de fagi și de brazi spre a aproviziona fără niciun discernământ toate piețele lumii, bucurându-ne că putem importa în schimb articole de lux și de ostentație și toate nimicurile străinătății.

«Atât de nesăbuit, atât de lipsit de control și de rațune a fost exportul nostru de material forestier, încât toate țările producătoare s'au inspăimântat atrăgându-ne atenția asupra nătângiei noastre și chemându-ne la un aranjament, în vederea raționării exportului, cel puțin pentru anumite esențe pe care le aruncăm orbește pe piețele lumii.

«Au trebuit deci să intervină interesații altor țări ca să ne cheme la realitate și să ne sugereze o politică de cruțare în exploatarea și valorificarea avuției noastre forestiere».

D-l Iorga la rândul-i a scris câteva articole în legătură cu risipa și prădarea pădurilor. Semnalăm numai două ce ne-au căzut în mână: «Captarea poporului de jăfuitori» (Neamul Românesc din 23 Octombrie a. c.) și «Smulgera perdeliei» publicat în același ziar cu data de 5. XI. a. c.

Atâtea strigăte de alarmă, dar zadarnice, căci iureșul este în toi. Odată alunecați pe panta distrugerii, este greu să ne oprim. Să ne mai mire deci că în

bilanșul unei guvernări de 4 ani se dă drept o faptă de laudă că s'au mai defalcat din domeniul forestier al țării alte 95.338 ha. pentru a se crea noi izlazuri comunale ?

Și cum să nu ne cuprindă îngrijorarea, atunci când, în loc de restricțiuni, pentru a evita dezastrul, guvernarea se laudă cu măsuri cari au permis industriei lemnului să-și crească producția dela 1.506.219 m³ cât era în 1933, la 2.000.000 m³ în 1936 ? (A se vedea Curentul dela 3. XI. 937).

Și cum am spus, ne găsim pe alunecus. Mai avem desigur de coborit. Alegerile sunt la 2 pași de noi și supralicitarea electorală trebuie să apară în toiu. Ce se poate promite țăranului pentru a-i capta voturile ? Școală, drumuri, spitale, administrație corectă, armată înarmată ? Nu, căci acestea nu-i interesează de aproape. El vrea pământ, cât mai mult pământ. Dar acesta nu se mai poate da decât din păduri.

Această perspectivă a făcut pe colegul nostru d-l consilier M. P. Florescu să încerce a face un apel la politicienii din toate partidele de a se abține de a mai face asemenea promisiuni în propaganda electorală. Comentând acest apel d-l Pamfil Șeicaru, în articolul «A început hora desmățului electoral» (Curentul 6. XI. 37) scrie, următoarele rânduri : «Își închipue naivul silviculor că, emoționați de acest apel, șefii destinelor noastre vor potoli zeul agenților electorali, când ei ar fi gata să ofere toate pădurile, noi exproprii rurale și urbane, exproprierea întreprinderilor industriale, confiscarea parțială a capitalului, parcelarea planetei Marte, rentă la toată lumea și, simultan, scutirea de orice impozite și, în definitiv, orice ar putea produce o îmbelșugată recoltă de voturi».

Iar pentru a încheea, redăm și următoarea informație citită în ziarul Timpul dela 8. XI. c. În Monitorul Oficial dela 7. XI. se publică un decret prin care se reduce la jumătate, pedepsile (amendă și închisoare) cu care au fost condamnați un grup de țărani din Năsăud pentru delictes silvice. Și după cât știm, delictes silvice sunt una din cauzele care duc la dispariția pădurilor. Absolvirea vinovaților de pedeapsă înseamnă încurajare. Dar ce importanță prezintă aceasta ?

Se apropie doar alegerile !

Alte inundații în Oltenia.

Ziarele din zilele de 11—13 Noembrie a. c. ne-au adus vestea unor ploii cu caracter torențial căzute în regiunea munților Olteniei. Se înțelege că apele, în scurgerea lor grăbită, au adus pagube în gospodăria publică și particulară; altfel nu am fi luat cunoștință de existența acestor ploii excepționale din partea locului. Astfel râul Bistrița din Gorj ar fi păgubit multe gospodării și «distrus» multe păduri de șosea (cel de pe șoseaua Tg.-Jiu- Tr. Severin dela km. 180. cel de pe drumul Șomânești-Brădiceni la km. 5). Pagubele sunt evaluate la suma de 8 milioane lei. Iar o comunicare din Craiova semnalează că Jiul, din cauza ațelorași ploii și-a ieșit din matcă vărsându-se asupra unei mari întinderi de terenuri cultivate. Cele mai mari pagube s'ar fi produs în comunele : Răcari. Valea lui Pătru, Coțofeni, Coțofeni din Fașă. Buzești și Filiași. S'ar fi înecat peste 700 vite, în afară de 6 victime omenești în comuna Valca lui Pătru. Pagubele se cifrează la mai multe milioane.

Celuloză din stuf.

Din cât îmi amintesc, tema s'a mai pus și acum câțiva ani. De data aceasta a fost ridicată din nou de d-l M. P. Florescu, care în fața perspectivelor sumbre ale pădurii românești, încearcă să atragă luarea aminte a celor ce sunt în măsură să acționeze în direcția utilizării stufului din Delta Dunării pentru fabricarea celulozei de hârtie.

Datorită ziarului «Curentul», problema s'a bucurat de o mai largă discuție. A fost mai întâiu o intervenție a d-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului care sub titlul «Obligații pentru ziua de mâine» (30. X. 1937) caută, odată mai mult, să biciuiască lipsa de prevedere a guvernanților noștri. Actualitatea pasionantă ne concentrează gândirea asupra-i și nu mai avem timp să privim în viitor. «Rostul nostru — spune d-l Șeicaru — este de a constrânge pe nepăsători să ne lase cucerii de grijile comunității; pe diletanți să-i injectăm cu puțină seriozitate și tuturor să le amintim de acele scadențe ce-și profiează umbra lor răfuață în zarea viitorului». Și domnia sa discută aspectul nou al problemei apărării pădurilor, care formează «ună din îngrijorările majore ale acestui ziar».

Articolului acesta îi urmează câteva reportajii semnate de d-l Al. G. Tutoveanu, care arată rezultatele unor experiențe chimice întreprinse la noi asupra fabricării celulozei din stuf. În afară de utilizarea acestei celuloze pentru fabricarea hârtiei, apărarea națională ar avea în nitro-celuloza extrasă din stuf un explozibil din cele mai puternice. (Curentul 1. și 5. XI. a. c.).

În timp ce lucrurile se desăvârșesc.

E vorba tot de pădurile mănăstirești. Nu voiu lua, din urmă, seria de articole scrise în apărarea mănăstirilor și contra «pădurarilor» de către P. C. Arhimandrit Scriban, cari sunt amintite în Cronica bibliografică publicată odată cu aceste rânduri. Voi releva însă articolul d-lui Prof. N. Iorga, intitulat «Supt patrafir», publicat în ziarul d-sale, «Neamul Românesc». Articolul, ca toate articolele de gazetă ale marelui profesor nu este mare, dar e cuprinzător. De aceea, pentru cunoașterea lui și de către cei ce nu au avut puțința să-l citească la timp, deși a fost publicat și de alte ziare (Buna Vestire lin 26. X. 1937), îl redăm aci:

«Pentru a găsi cineva pe Israel cuceritorul, trebuie să-l caute uneori supt patrafir.

El s'a instalat la tăierea pădurilor — și se știe ce tăiere, lăsându-se rădăcinile singure și evitând orice replantare, fiind siguri că se va găsi cine să li ierte și neînsemnata amendă — din vechile păduri ale mănăstirii Neamțului, care au fost lăsate călugărilor pentru altceva decât îmbogățirea instantanee a tuturor vagabonzilor.

Am cerut părintelui Mitropolit Nicodim să oprească acest jaf, unit cu instalarea unei colonii iudaice, care, după ce a simțit dulceața locului, se va înrădăcina.

Eu n'am primit niciun răspuns, dar, când redactorul evreeștii «Opinia» a bătut la ușa Palatului Metropolitan, i s'a dat toate explicațiile.

Iată-le:

S'au dat pădurile Evreilor fiindcă numai ei au capital și
 Au venit doar șase indivizi la lăcașul sfânt.
 Eu însă răspund patrafirului și când supt dânsul este cine este.
 Iată răspunsul meu :

Când nu e capitalul românesc format, trebuie să te ostenești să-l formezi.
 Că nu muriau de foame călugării dacă afacerea nu se încheia în câteva săptămâni.

Iar șase Evrei în frunte fac mai mult decât sutele de lucrători puși la muncă de robi.

Ori poate mă înșel. Inalt Preasfințite ?

Vedem dar cum pe zi ce trece tot mai multe glasuri, din cele mai autorizate, împărtășesc opinia formulată de noi în privința pădurilor dăruite mănăstirilor. Avem doar atâta mângâiere : nu mai suntem singuri.

Activitatea Asociației bănățene pentru protecția naturii.

Încă din numărul din Iulie-August al revistei noastre, la rubrica «problemele zilei» s'a putut afla de existența acestei societăți în Banatul nostru. Titulatura asociației indică precis scopul pentru care s'a creat.

Activitatea ei se desfășoară însă numai în Banat.

În vederea atingerii țelurilor ce-și propune — cunoașterea comorilor naturale din Banat și protejarea lor — Asociația înțelege să întreprindă o acțiune de luminarea opiniei publice prin conferințe, publicații și orice alte mijloace. Pășind la drum, Asociația a obținut ospitalitate în *Buletinul Municipiului Timișoara*, unde sub titulatura «Pitorescul Bănățean» urmează să se scrie orice în legătură cu problemele de protecția naturii. Numerele 14, 16 și 19 din anul curent ale acestui *Buletin* aduc interesante contribuțiuni în materie semnate de d-nii: Al. Borza, D. Lințea, S. Pașcovschi, I. Suhov.

Expoziție agro-silvică.

La Odorhei, în comuna I. G. Duca, Camera de Agricultură județeană a organizat anul acesta — ca și 'n anii precedenți — o expoziție cu caracter agro-silvic. Ocolul silvic local, condus de colegul V. Rusu, a ținut ca participarea pădurilor la această expoziție locală să corespundă importanței și rolului pe care trebuie să-l joace pădurile în regiune.

După închiderea expoziției, materialul forestier a fost folosit la întocmirea unui muzeu local silvic.

Se cade deci să se aducă laudă conducătorului ocolului și colaboratorilor lui pentru această acțiune sortită să facă populația locală să prețuiască cât mai mult pădurea.

Un alt izlaz căruia i se schimbă destinația.

Astfel de știri, când ne vin din altă parte decât din lagărul nostru, capătă pentru noi o semnificație deosebită. Iată, spre pildă, oierii din comuna Recaș, județul Timiș-Torontal se plâng că Asociația de pășunat din acea comună a

hotărît să are porțiunea cea mai bună din islazul acelei comune. islaz care «de veacuri» a fost păscut de oi. (Revista «Stăna» Nr. 10/937).

Ca mâine aflăm că locuitorii acelei comune vor depune plângerile la minister să li se dea islaz, căci nu au unde să pășuneze vitele. In țara noastră, ce nu se poate.

At. Har.

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră pe luna Iulie 1937.

- «*Le Moment*» din 1 Iulie : *Insp. D. Hociotă* : La chasse en Roumanie (Pavillonul României — Secția Vânătoarei — Expoziția din Paris).
- «*Epoca*» din 1 Iulie : *Robert Lange* : Metalul și lemnul (în expoziția dela Paris).
- «*Curentul*» din 3 Iulie : (*Colțul forestier*) *Cezar Cristea* Rolul pădurilor în economia generală; foloase materiale și directe.
Dr. V. Sabău : Capitalul din industria forestieră, sub aspectul ei național.
C. Cristea : Sylvotherapie — cura în păduri.
- «*Buna Vestire*» din 3 Iulie : *I. Finica* : Cine profită de bogățiile țării noastre ? Jidani dela Goetz, Foresta și Valea Troțușului predomină munții.
- «*Universul*» din 4 Iulie : Greva dela fabrica «Forestiera română» Brăila și recenzie *C. F.* «Plori de primăvară» a prof. *I. Simionescu*.
- «*Buna Vestire*» din 4 Iulie : *I. Finica* (II) Cine profită de bogățiile țării noastre ? Ce se petrece la Goetz-Foresta ? Străinii terorizează.
- «*Buna Vestire*» din 4 Iulie : *Marian Bonovici* : Codrii Sălajului sub securea pașaportarilor firmei «Lomaș»; Statul păgubit cu 100 milioane; amestecul autorităților.
- «*Neamul Românesc*» din 6 Iulie : Programul cursurilor de vară și lista conferențiarilor Universității Populare.
- «*Neamul Românesc*» din 6 Iulie : Șlaful din pădurile țării: codrii Sălajului; se despoaie masivele de pe valea Teleajenului și Troțușului.
- «*Lupta*» din 6 Iulie : Lemne care acuză, identificarea răufăcătorilor — cazul Hauptmann.
- «*Argus*» din 6 Iulie : *Mar.*: Greutăți în calea exportului de lemne al României.
- «*Universul*» din 6 Iulie : *Sylvanus* : Îngrijirea culturii nucului în România.
- «*Neamul Românesc*» din 7 Iulie : Devastarea masivelor păduroase.
- «*Ordinea*» din 8 Iulie : *I. Scutaru* : Seceta.
- «*Argus*» din 8 Iulie : *H. Brauner*: Noua situație a vânzării lemnului.
- «*Adevărul*» din 8 Iulie : Inzestrarea mănăstirilor: Comisia instituită la Ministerele Cultelor și Domeniilor.
- «*Neamul Românesc*» din 8 Iulie : Jaful cu pădurile.
- «*Curentul*» din 9 Iulie : *M. P. Florescu* : Mai multă grijă cu pădurile Statului la hotarul de Vest (în atenția Marelui Stat Major).
- «*Frontul*» din 10 Iulie : *Prof. G. Dragomirescu* : Maramureșul piere; din 62 munți, 60 sunt al evrellor și ai străinilor; ni se defrișează munții.

- «Argus» din 10 Iulie : Noui debușee pentru mărfurile noastre; cereri de lemn românesc în Bulgaria, legături cu Albania, expansiunea în Orient.
- «Curentul» din 13 Iulie : (colțul forestier) *P. Ioan* : Triste realități, jalea pădurilor țării; *C. Cristea* : Focoasele imateriale ale pădurilor; înzestrarea mănăstirilor cu păduri. Munca de folos obștească și lucrările silvice; recenzii. Revista Pădurilor. de *C. Cristea*.
- «Universul» din 14 Iulie : *Adrian Maniu* : Grădina Străjerilor pe Valea Colentinei. Activitatea regiunii silvice Năsăud.
- «Curentul» din 14 Iulie : *Theo Maiorescu* : În lumea vânătorilor, reforma organizării vânătoarei; prefață la Adunarea dela Sibiu și salvarea caprei negre.
- «Curentul» din 15 Iulie : Specula cu lemnele de foc la Galați.
- «Universul» din 16 Iulie : Islazurile.
- «Curentul» din 18 Iulie : Probleme silvice : *Ing. V. C. Filip* : Ofensiva silvică în România; refacerea domeniului forestier prin oprirea distrugerilor și crearea pădurii în stepă.
- «Porunca Vremii» din 18 Iulie : Cum sunt exploatați muncitorii dela fabrica de cherestea «Slătioara»; ilegalitățile jidoviilor Segall et Hollinger.
- «Porunca Vremii» din 18 Iulie : *N. Crevedia* : Păziți brazii dela Bușteni!
- «Universul» din 19 Iulie : (Articol fond): Protecția împotriva calamităților naturale : secetă, inundații, despăduriri, etc. Introducerea plantelor furajere pe islazuri.
- «Universul» din 20 Iulie : *Econ. D. Furtună* : Opera socială a mănăstirilor și înzestrarea lor.
- «Buna Vestire» din 22 Iulie : *Al. M. Masina* : Cum sunt furate pădurile Maramureșenilor; Statul e frustrat cu milioane lei de firma «Lomaș».
- «Curentul» din 24 Iulie : Probleme silvice : *Ing. V. C. Filip* : Ofensiva silvică în stepa Covurluiului; refacerea pădurilor, crearea perdelelor de protecție și împădurirea terenurilor degradate.
- «Curentul» din 27 Iulie : *Theo Maiorescu* : În lumea vânătorilor; plaga minoritarilor.
- «Curentul» din 28 Iulie : Situația industriei lemnului în valea Ceremușului.
- «Curentul» din 28 Iulie : *Theo Maiorescu* : În lumea vânătorilor; ce înseamnă plaga minoritarilor în vânătoarea românească: pârjol, desnădejde și rușine.
- «Curentul» din 31 Iulie : Căror cauze se datorește scăderea exportului român de cherestea? Decesul Ing. silvic N. Stînghe.

Luna August.

- «Buna Vestire» din 1 August : *C. Răsmeniță* : Ce s'a realizat în decursul anului 1936/37 la fondul bisericesc al Bucovinei.
- «Buna Vestire» din 2 August : *Ing. M. P. Florescu* : Afaceri, jidani și șperțuri. Pădurile Mănăstirei Neamțului au fost acaparte de jidani: Schärf și Zentler, izgoniți din Bucovina.

- «Curentul» din 3 August: *M. P. Florescu*: Pădurile se taie fără socoteală: despădurirea masivelor de molift dela Borsesc și Bilbor. Recenzie: «Revista pădurilor».
- «Curentul» din 4 August: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; Conducerea terenurilor de propagandă națională; alți minoritari — aceleași sisteme. Ce se petrece la Toplița? — Măsuri de curățire urgente. — Și *M. P. Florescu*: Conservarea pădurilor dela hotare, e necesară din punct de vedere strategic.
- «Curentul» din 5 August: *Colțul forestier*: *C. Cristea*: Probleme ale economiei forestiere românești; *M. P. Florescu*: cputizarea pădurilor de stejar din România; *Al. Ștefanopol*: Dimineața de Mai.
- «Neamul Românesc» din 6 August: Cum se despădureață țara în Maramureș.
- «Epoca» din 7 August: *Ing. Cezar Cristea*: Sugestii și probleme silvice românești.
- «Buna Vestire» din 7 August: *Dem. Iliescu*: Munții Buzăului exploatați de o gloată de galitieni; muncitorii creștini au salarii de mizerie: cine conduce exploatarea pădurilor: Șipoș și «Foresta Română».
- «Curentul» din 7 August: *Colțul forestier*: *Ing. Cezar Cristea*: Un program de lucru forestier; *C. Cristea*: Apărarea națională — aviația, armata și pădurile. *M. P. Florescu*: 6 August 1917—6 August 1937, în memoria Generalului Grigorescu Eremia.
- «Curentul» din 8 August: *Ing. V. C. Filip*: Ofensiva silvică, împădurirea terenurilor neproductive. *Pamfil Șcicar*: (art. de fond): In Brașovia și la noi.
- «Viitorul» din 8 August: *Cezar Cristea*: Sugestii și program de lucrări tehnico-silvice.
- «Universul» din 10 August: Tovarăși cu Statul, isprăvile unor pădurari. Focul dela pădurea St-Laurent-Médoc, continuă groaznic.
- «Buna Vestire» din 11 August: *Sergiu Florescu*: Instrăinarea bogățiilor din Maramureș, falmoșia soc. «Jewish Colonisation», ticăloșia politicianilor «cozi de topor».
- «Curentul» din 12 August: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; Ce trebuie să știe Ministerul de Domenii; unde apare adevăratul Klözel? — agricultor și fals invalid. O problemă gravă: ursul; o mare greșală de îndreptat.
- «Universul» din 12 August: *Ing. N. Mateescu*: Decretul-Lege pentru apărarea și încurajarea culturii nucului.
- «Dimineața» din 12 August: Greva muncitorilor cherestigii din Galați.
- «Buna Vestire» din 14 August: *C. Răsmăriță*: Arzătoarea problemă a pășunilor în Eparhia Bucovinei (regia CAPS — introdusă la fondul bisericesc Bucovina de P. Ioan, dă rezultate foarte bune).
- «Curentul» din 15 August: *Colțul forestier*: *Dr. At. Haralamb*: Incendierea pădurilor, un obicei barbar.
- «Viitorul» din 15 August: Parcurile și grădinile noastre publice.

- «Argus» din 15 August : Exportul de lemne Jugoslav : lemnul de construcție principalele deșeuri. Italia cea mai bună piață. Scumpirea lemnului o gravă problemă economică-socială. în Banat.
- «Prezentul» din 15 August : Păduri supuse regimului silvic. — Produsele forestiere exportate în prima jumătate a anului 1937; unde s'a făcut exportul lemnului de foc și cherestea.
- «Excelsior» din 15 August : Exportul de produse forestiere; raporturile cu Ungaria și Turcia. — Importul de cherestea al Greciei — conjunctura pieței în 1936.
- «Curentul» din 16 August : Colțul forestier : Cezar Cristea : Pădurile și apa. — V. Codru : Atențiune la trecători, pădurile și armata M. St. M. — Conferințe silvice la Univ. populară Văleni : Cezar Cristea : Datoria noastră față de împlinirea ideal național (11 Aug.) și (13 Aug.). Pădurile. în cuprinsul vechilor și noilor hotare românești.
- «Buna Vestire» din 18 August : Conferințele Ing. C. Cristea la Universitatea populară «N. Iorga» din Văleni.
- «Universul» din 20 August : (Art. de fond) : Primejdia despăduririlor. Sancționarea agenților vinovați.
- «Universul» din 20 August : Jack Zaharia : Scumpirea lemnului de foc ; răspunsul depozitarilor detașiști, ce trebuie să se facă în folosul lor și mai ales al publicului nevoiaș.
- «Epoca» din 21 August : Arhim. I. Scriban : Pădurile Mănăstirii Neamțului.
- «Buna Vestire» din 21 August : C. Răsmeriță : Povestea cu conjunctura (în Eparhia Bucovinei). Hora interesaiilor a încetat în pădurile și averea Fondului bisericesc religioasă. Conducere bună, realizări bune.
- «Curentul» din 21 August : Titus I. Negoescu : Neregulile dela Composesoratele din Ardeal, ating sume fantastice. Rolul nefast al unor Ocoale silvice. Se cer anchete.
- «Timpul» din 22 August : Timpul vânătorilor. N. Săulescu : Vânătoarea; D. Hociotă : Noul an vânătoresc; Minciuni vânătoresci; România, țara vânătoarei; epocile permise.
- «Buna Vestire» din 22 August : Ion Berciu : Maramureșul, colonie evreească. Soc. evreiești : Haufmann, Kahane, Fried, Goldstein. Lomaș. — dau iama în păduri; calvarul valahilor.
- «Prezentul» din 22 August : Regulamente și amenajamente de păduri aprobate de Ministerul Agr. și Domeniilor.
- «Ordinea» din 21 August : Neregulile dela Epitropia Sf. Spiridon; ce se pierde la păduri — și de ce nu sunt fonduri pentru întreținerea spitalelor !
- «Neamul Românesc» din 22 August : (Art. Fond) : Despăduririle.
- «Porunca Vremii» din 22 August : Vasile Dova : Să se înceapă cu funcționarii minoritari dela Casa Pădurilor. (Ungurii dela CAPS, Ocoale și Centre de exploatarea, trebuie înlocuiți).
- «Argus» din 22 August : Prețuri maxime la lemne. Comisiunea studiază prețul lemne și petrolifere.
- «Epoca» din 22 August : Arhim. I. Scriban : Neastâmpărul dela Neamțu.

- «Curentul» din 23 August : *Colțul forestier* : Cezar Cristea : Din economia forestieră românească: necrolog Ing. N. Stinghe; informații silvice. Ministerul Industriei și prețul lemnului.
- «Epoca» din 22 August : *Arhim. Scriban* : *Visul unui Vlădică*.
- «Curentul» din 24 August : Exploatarea forestieră din Bucovina și înlocuirea unor șefi de instituții (silvice).
- «Buna Vestire» din 25 August : *D. Șufu* : Pădurile Moldovei cad sub secură la Israel; Consorțiul celor 2 «Max». Cum sunt exploatați românii? Situația reală în jud. Baia. Cotropitorii.
- «Argus» din 25 August : Situația industriei românești pe I-ul trimestru al anului 1937. Debușee, vol. total al producției, rentabilitatea la: petrol, lemne, metalurgie, textile, etc.
- «Naționalul Nou» din 25 August : De ce tace *Spiridonia* din Iași? La pădurile vândute prin bună învoială *Spiridonia* pierde mai multe milioane lei; se impune intervenția forurilor tutelare.
- «Adevărul» din 25 August : *Mihail Sadoveanu* : Ceasul păstrăvilor.
- «Naționalul Nou» din 25 August : Un departament al Agriculturii.
- «Buna Vestire» din 26 August : *Dem. Șufu* : Pădurile Moldovei cad sub secură la Israel. Munții dela Baia și Neamț rămân pustii: pădurile S-tei *Mănăstiri Neamț* pe mâini jidovești. Operațiile Consorțiului: Gottlieb, Scharf și Zentler.
- «Curentul» din 26 August : *Theo Maiorescu* : In lumea vânătorilor : Scandalul cu propaganda națională prin vânătoare (sub *Gettinger*) și dumpingul.
- «Gazeta» din 26 August : Cumpărați lemne D-lor, că se scumpesc !
- «Ordinea» din 26 August : Specula cu lemnele de foc, un comunicat oficial și o provocare.
- «Naționalul Nou» și «Ordinea» din 26 August : In jurul neregulilor dela *Epitropia Sf. Spiridon*: licitațiile publice la exploatarea pădurilor.
- «Timpul» din 26 August : Aprovizionați-vă din vreme cu lemne de foc. Prețuri maxime la lemne. Conferința dela *Minist. Industriei și Comerțului*.
- «Curentul» din 26 August : *M. V. Pienescu* : Scumpirea continuă a lemnului de foc (cauze recente și cauze vechi).
- «Dreptatea» din 26 August : In codrii *Năsăudului* — afaceri scandaloase. *L. Oanea* și «onoraririile». — *Th. Ghimpe* : Specula cu lemnele de foc în nordul *Basarabiei*; indolența autorităților.
- «Lupta» din 26 August : *Jack Zaharia* : Scumpirea lemnului de foc. Ce are de spus *Guvernul* de comunicatele platonice ale D-lui *Subsecretar de Stat M. Berceanu* ?
- «Buna Vestire» din 26 August : *Ion Victor Vojean* : Țara Vrancei — țara lui *Ștefan Vodă*.
- «Curentul» din 27 August : (*Colțul forestier*) : Cezar Cristea : Politica de Stat a lemnului (Urmare la art. din 5 Aug.: *Politica forestieră*).
- «Buna Vestire» din 27 August : *Dem. Șufu* : Pângăririi, pângăririi. — Ce se poate vedea într-o Sămbătă, *Pădurea Mănăstirii Neamț* și *Gottlieb*.

- «Prezentul» din 27 August: Un incendiu uriaș în Franța — pădurea de pin dela Solferino.
- «Buna Vestire» din 27 August: *Dem. Șușu*: Pădurile Moldovei cad sub securea lui Israel. La Neamț; Se profanează tot ce avem mai sfânt.
- «Timpul» din 27 August: De ce sunt scumpe lemnele: 3500 lei vagonul la producător, — 10.000 la consumator — taxe și transporturile feroviare.
- «Curentul» din 27 August: (art. fond): *P. Șeicaru*: Electricizarea satelor noastre.
- «Prezentul» din 27 August: Instalarea de sonde pe supr. din pădurile Statului: o dispoziție vexatorie în jud. Dâmbovița.
- «Buna Vestire» din 28 August: *Dem. Șușu*: Sfinte locașuri din Țara lui Ștefan, la Secu, la Bistrița. — jidanii nîmicesc pădurile mănăstirești. Căvarul Moldovei.
- «Naționalul Nou» din 28 August: Afacerile Spiridoniei din Iași. Alte păduri vândute pe prețuri derizorii; cumpărătorii preferați la Spiridonia: de ce nu intervin forurile superioare?
- «Buna Vestire» din 28 August: *C. Răsmeriță*: Crezul noiei conduceri a fondului bisericesc. — O conferință cu însemnătate istorică. — Ce înseamnă o regie mixtă.
- «Curentul» din 29 August: *Romulus Dianu*: Experiența dela Atena. — Cabinetul Metaxas după 1 an de muncă; o politică forestieră pentru refertilizarea Greciei (după exemplul Italiei).
- «Curentul» din 29 August: *V. C. Filip*: (*cronica lemnului*): Scumpirea lemnelor de foc e o consecință a distrugerii pădurilor — defrișerile și posibilitățile anuale; lichidarea pădurilor expropriate; cauza marilor cheltuieli de exploatare; Concluzii pentru consumatori.
- «Argus» din 29 August: Măsuri pentru eftinirea lemnelor; o politică de Stat greșită. — defrișerile și urcarea tarifelor C. F. R. sunt cauzele.
- «Buna Vestire» din 29 August: *Dem. Șușu*: Jalea Moldovei: jidanii distrug pădurile. Sfintele locașuri ale lui Ștefan.
- «Curentul» din 29 August: *Dragoș Vrânceanu*: O problemă: ocrotirea lucrătorilor de pădure.
- «Ordinea» din 30 August: Specula cu lemnele de foc; populația și funcționarii Statului lăsați pradă speculanților, cu concursul organelor oficiale.
- «Buna Vestire» din 30 August: Moldova își plînge codrii ajunși pe mîni jidovești.
- «Buna Vestire» din 30 August: *C. Răsmeriță*: Crezul noiei conduceri a Fondului bisericesc (interesele naționale pe primul plan).
- «Curentul» din 28 August: (art. de fond): *Pamfil Șeicaru*: Ce n'a văzut d. Căncicov (pustiirea pădurilor din ținutul Bacău).

Luna Septembrie.

- «Curentul» din 1 Septembrie: (*Colțul forestier*). *Dr. At. Haralamb*: O calamitate, pășunatul vitelor în pădure.
- Cezar Cristea*: Probleme silvice sezoniere pe Sept. și Oct.; informații, mișcarea personalului tehnic la Cooperatie.

- «Curentul» din 1 Septembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Cum vede un inginer forestier problema Palestinei. Capitalurile aparțin 78% evreilor în industria noastră forestieră: monopolul susținut de streini exercită o sălbăteacă exploatare.
- «Curentul» din 2 Septembrie: Punerea în valoare a patrimoniului forestier al țării — dispozițiunile Ministerului de Agric. și Domenii.
- «Curentul» din 2 Septembrie: Un plan grandios pentru combaterea secetei în Basarabia. După creuzotarea lemnăriei (C. F. R. calcă legea contabilității publice).
- «Curentul» din 2 Septembrie: (Art. de fond.) *Dragoș Vrânceanu*: Ocrotirea monumentelor naturii, silvicultorii și «Revista pădurilor».
- «Argus» din 2 Septembrie: *D. B.*: Scumpirea lemnului și revizuirea politicii combustibilului. Oprirea risipei cu lemnele. Folosirea cărbunilor.
- «Dreptatea» din 2 Septembrie: Țefuitorul public *Laurențiu Canea* a încercat o nouă lovitură: țaranii Năsăudeni sancționează.
- «Porunca Vremii» din 2 Septembrie: Delegația economică a hotărât estinirea lemnului de foc.
- «Timpul» din 2 Septembrie: *Prof. Ion Simionescu*: Cheile Bicazului.
- «Epoca» din 3 Septembrie: *Arhim. Iuliu Scriban*: Păduchii Mănăstirilor.
- «Viitorul» din 3 Septembrie: Hotărârile economice ale Guvernului — problema estinirii lemnului.
- «Timpul» din 3 Septembrie: Timpul vânătorilor, *Al Balteș*: vânătoarea ca sport și factor economic.
- «Prezentul» din 3 Septembrie: Creșterea exportului de lemn al Jugoslaviei. Congresul personalului din Serviciul apelor și pădurilor din Germania.
- «Argus» din 3 Septembrie: Guvernul urmărește îngrădirea exploatărilor forestiere. Guvernul și exploatarea pădurilor supuse regimului silvic.
- «Prezentul» din 3 Septembrie: *T. V.*: Modificarea taxelor vamale la importul lemnului în Franța. Situația grea creată lemnului românesc.
- «Porunca Vremii» din 4 Septembrie: *Valeriu Cărdu*: Nu lăsați Arhimandritului!.. și Va fi oprit exportul lemnului de stejar?
- «Ordinea» din 4 Septembrie: *Ing. Ion Scutaru*: Distrugerea patrimoniului forestier.
- «Porunca Vremii» din 4 Septembrie: (art. de fond). *Dragoș Protopopescu*: Spre naționalizarea Bucovinei.
- «Prezentul» din 4 Septembrie: *Ion Boiu*: Cât s'au scumpit lemnele de foc.
- «Curentul» din 5 Septembrie: *Pamfil Șeicaru* (art. de fond): Peste partide, pustiirea pădurilor, pe unde a trecut «Carpatina». Conștiința Corpului silvic, continuitate în programele de împăduriri.
- «Argus» din 5 Septembrie: Noul măsuri pentru protecția și regenerarea pădurilor supuse regimului silvic. Autorizarea de tăere în pădurile amenajate, neamenajate și particulare.
- «Prezentul» din 5 Septembrie: Dificultăți la exportul de lemnărie în Germania: Controlul prețurilor; lichidarea mărcilor rezultate din export.

- «*Buna Vestire*» din 6 Septembrie: Tragedia Românilor: Secura jidovească în pădurile Basarabiei.
- «*Porunca Vremii*» din 6 Septembrie: *M. P. Florescu*: Pădurile Moșnenilor din Muscel acaparate de jidanul pașaportar Sady Schieber. Soc. «*Lo-maș și Celuloza*» exploatează barbar obștea moșnenilor (cooper. Frăția). Ce vor face sătenii?
- «*Buna Vestire*» din 7 Septembrie: *Dragoș Protopopescu*: Dela Iancu Flondor la Mitropolitul Visarion.
- «*Porunca Vremii*» din 7 Septembrie: Pe urmele Iudei — Valea Trotușului e «*valea plângerii*» și Ioil Sardonic sosește Marți în Capitală, panică la CAPS.
- «*Viitorul*» din 7 Septembrie: Cum se va face aprovizionarea cu lemne? Prețuri maximale fixate pentru Capitală. Reducerea taxelor de transport C. F. R. Câte vagoane de lemne aduce anual CAPS-ul și pe cine aprovizionează. — pentru înfrânarea speculei.
- «*Epoca*» din 7 Septembrie: *Arhim. I. Scriban*: *Vrednicia pădurilor!!*
- «*Epoca*» din 8 Septembrie: Prețul lemnului.
- «*Curentul*» din 8 Septembrie: *M. P. Florescu*: Se pot eftini lemnele de foc? Statul (CAPS) cumpără în prezent lemne dela speculatori: Cooperative și Soc. streine, circa 12.000 vagoane.
- «*Buna Vestire*» din 8 Septembrie: *C. Răsmeriță*: De ce prosperează azi Fondul bisericesc din Bucovina? Aportul serviciului comercial cu 4 secțiuni. Controlul riguros.
- «*Argus*» din 8 Septembrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne în Orientul apropiat.
- «*Dreptatea*» din 8 Septembrie: *Grig. Grunau*: Aprovizionarea cu lemne de foc a populației Capitalei.
- «*Curentul*» și «*Viitorul*» din 10 Septembrie: Cum vor fi exploatare pădurile în Bucovina. Sistemul regiei mixte între Fond și Cooperative; organizarea muncii românești.
- «*Epoca*» din 10 Septembrie: *Arhim. I. Scriban*: *Alte pustiri. Ce fac slujbașii pădurilor?*
- «*Lupta*» din 10 Septembrie: *Nev.* Ofensiva depozitarilor de lemne; populația e fără apărare. Ce fac Domnii din Comisia Specială? și Au înflorit prunii a doua oară.
- «*Curentul*» din 10 Septembrie: Cronică lemnului. *Ing. V. C. Filip*: Exportul de lemnărie via-Mare; dezvoltarea continuă a portului Constanța în detrimentul porturilor Dunărene.
- «*Neamul Românesc*» din 10 Septembrie: *Se poate și fără d-l Anhau!* Pădurile fondului bisericesc se vor exploata în regie.
- «*Curentul*» din 11 Septembrie: *Ing. V. C. Filip*: Exportul forestier european în lunile Ianuarie-Iunie 1937. România urmează conjunctura pieței, atacându-și «*rezervele*» forestiere.
- «*Prezentul*» din 11 Septembrie: Nouile modificări aduse regulamentului Legii agriculturii. Asigurările agricole; caracterizarea proprietăților: mici, mijlocii și mari. S'a modificat Reg. după avizul Consiliului legislativ.

- «*Prezentul*» din 11 Septembrie : Ședința Comitetului Asociației Industriilor forestiere. S'a cerut prohibirea exportului stejarului rotund. Rezultatele conferinței pentru valorificarea lemnului. (Exportul în Grecia; dificultățile B. N. R.; delegații la Stockholm). lemn sintetic. Diferențe de curs dăunătoare.
- «*Universul*» din 11 Septembrie : Ședințele Congresului Alianței Internaționale Cooperatiste dela Paris.
- «*Timpul*» din 11 Septembrie : «*Timpul*» vânătorilor. *Al. Balteș* : Despre câinii de vânătoare — prepelicarii, vânătoarea la marginea unei mari Capitale (Viena); vânătorul corect.
- «*Excelsior*» din 11 Septembrie : Cronica : Exportul de produse forestiere (în Germania și Franța); Revizuirea prețurilor.
- «*Curentul*» din 12 Septembrie : Taxarea exploatărilor de păduri; instrucțiunile Ministerului de Finanțe. Vizita Inginerilor polonezi.
- «*Timpul*» din 12 Septembrie : *Prof. I. Simionescu* : Un sat preistoric : Pârlagele (Severin).
- «*Prezentul*» din 12 Septembrie : Importul german de lemnărie din România; Taxarea loturilor de păduri în exploatare. Nouile norme pentru încadrarea Inginerilor la Stat (Regulamentul M. L. pb. și Com.)
- «*Argus*» din 12 Septembrie : Taxarea convențiilor pentru exploatarea pădurilor.
- «*Argus*» din 12 Septembrie : Concentrarea învățământului tehnic superior (drepiturile inginerilor), încadrările, studenții; Consiliul legislativ va aviza.
- «*Ordinea*» din 12 Septembrie : *Ing. I. Scutaru* : Cum sunt gospodărite avuțiile naționale ? *Acuzări aduse CAPS-ului* : lipsa unui program de refacere, a unei politici silvice.
- «*Buna Vestire*» din 12 Septembrie : *C. Răsmecișă* : Fondul bisericesc în plină activitate constructivă. Intreținerea caselor silvice și mori pentru popor.
- «*Prezentul*» din 13 Septembrie : *Paul Sterian* : (Art. fond) : *Deștrădarea solului* (la cotitura economiei românești). Noui defrișeri nu sunt permise. reîmpădurirea terenurilor ce s'au defrișat pentru agricultură și islazuri.
- «*Universul*» din 13 Septembrie : Tăierea și exportul lemnului de nuc; apărarea și încurajarea culturii; vinderea și transportul nucilor tăiați.
- «*Prezentul*» din 13 Septembrie : Introducerea culturii alunului american (fisticul) în Basarabia. Experiințe reușite în regiunile de sud și perspective.
- «*Porunca Vremii*» din 13 Septembrie : Din pașalâcul jidanului Josef Rudich; pe domeniile sale nu se respectă legile, iar lucrătorii sunt terorizați.
- «*Curentul*» din 14 Septembrie : Congresul interbalcanic al matematicienilor. Congresul Asociației Corpului silvic inferior. Scandalul cu pădurea Toplița (Argeș) nu e la sfârșit.
- «*Universul*» din 14 Septembrie : Problema aprovizionării Capitalei cu lemne de foc (întrunirea dela Sindicatul Comerțanților); vânătoarea regală din Banat; arborele destinului în Holstein.

- «*Curentul*» din 15 Septembrie : Motiunea votată în Congresul personalului silvic inferior.
- «*Adevărul*» din 15 Septembrie : *M. Sadoveanu* : Păstrăvii se duc către izvoarele vieții.
- «*Universul*» din 15 Septembrie : Păduri de protecție pentru cauză de apărarea națională.
- «*Timpu*» din 15 Septembrie : *Aristide Bărcănescu* : Lemne, ori foc ! Se apropie iarna: dela 5500 lei preț oficial — la 8000 lei pe piață.
- «*Viitorul*» din 15 Septembrie : Reduceri pe C. F. R. pentru transportul lemnelor destinate Capitalei (sunt valabile până la 31 Decembrie a. c.).
- «*Adevărul*» din 15 Septembrie : *B. Brănișteanu* : Matematica și politica.
- «*Curentul*» din 16 Septembrie : (*colț forestier*) *Dr. Ilie C. Demetrescu* : Oportunitatea campaniilor de ameliorare a terenurilor degradate; *V. C. Filip*: pădurile în diferite concepții, (rolul pădurii și renașterea forestieră); *C. Cristea*: Excursia de studii a Ing. polonezi și informații silvice.
- «*Universul*» din 16 Septembrie : *Dr. T. Eușniță* : Problema pestelui în România.
- «*Buna Vestire*» din 16 Septembrie : Vizita Inginerilor polonezi în Capitală; recepția dela Soc. «Progresul Silvic», a AGIR-ului.
- «*Epoca*» din 16 Septembrie : *C. Cristea*: Vizită Inginerilor Polonezi în România.
- «*Porunca Vremii*» din 17 Septembrie : *Dinu Dumbravă* : Oltenii și pădurile Bucureștilui au oprit invazia jidovească.
- «*Universul*» din 17 Septembrie: Fixarea prețului lemnelor de foc; o decizie și un comunicat oficial.
- «*Dreptatea*» din 17 Septembrie : *Procf N. Mănescu* : Plantarea terenurilor degradate în jud. Muscel sub guvernarea național-țărănistă.
- «*Neamul Românesc*» din 17 Septembrie : Pădurile țării devastate, iar Statul frustrat de Soc. evreo-maghiară : «*Lomaș*» și «*Moroeni*».
- «*Prezentul*» din 18 Septembrie: Gestiunea pe 1936/37 a CAPS-ului — beneficiu net de peste 100 milioane lei.
- «*Buna Vestire*» din 18 Septembrie : *Ion Băleanu* : Bercu Leopold fiu adoptiv al CAPS-ului.
- «*Dreptatea*» din 18 Septembrie : *Paul Teodorescu* : Problema estințării lemnelor de foc: pădurile țării se taie fără nici o noimă ? transportul s'a estințit, iar prețurile de speculă cresc.
- «*Epoca*» din 18 Septembrie : *Dr. Al. Manolescu* : *Cântarea pădurii* (confer. dela Radio a d-lui prof. *I. Simionescu*).
- «*Adevărul*» din 18 Septembrie : *M. Sadoveanu* : Năcazuri ale păstrăvilor și păstrăvarilor.
- «*Adevărul*» din 19 Septembrie : *Cezar Cristea* : Discuții — problemele economiei forestiere românești.
- «*Curentul*» din 19 Septembrie : *Ing. V. C. Filip*: (*Colț — probleme forestiere*): Pădurile în diferite concepții: în România, față de concepția naționalistă a altor state.

- «*Buna Vestire*» din 19 Septembrie: Inaugurarea expoziției «Luna Moldovei», la Iași; pavilionul CAPS.
- «*Curentul*» din 19 Septembrie: *Ion Dumitrescu*: M'a amendat guvernul.
- «*Curentul*» din 19 Septembrie: *Problema forestieră (colț)*; *V. C. Filip*: pădurea în concepția naționalistă și cea din România.
- «*Ordinca*» din 21 Septembrie: Ad-ția CAPS: Un răspuns al Casei Pădurilor Statului.
- «*Dreptatea*» din 21 Septembrie: *Grig. Grunau*: Prețul lemnelor de foc.
- «*Adevărul*» din 21 Septembrie: Doleanțele exportatorilor români de cherestea și Statul și estenirea lemnelor; cum rămâne cu politica de cruțarea pădurilor? de ce au fost uitați cărbunii?
- «*Curentul*» din 21 Septembrie: *M. P. Florescu*: Neomenoasa exploatare a pădurilor din jurul lacului Ghilcoș.
- «*Curentul*» din 21 Septembrie: *Dragoș Vrânceanu*: Propuneri constructive pentru asigurările sociale. Tragica soartă a lucrătorilor de pădure; necesitatea organizării lor în breaslă (regimul societăților particulare).
- «*Timpul*» din 22 Septembrie: *Prof. I. Simionescu*: Focul viu.
- «*Curentul*» din 22 Septembrie: *D. A. Gurbănescu* (horticultor): Parcurile și grădinile noastre publice.
- «*Curentul*» din 22 Septembrie: (*Colț forestier*) *Cezar Cristea*: Problema vânatului și pescuitului pe Sept. și Octombrie.
- «*Neamul Românesc*» din 22 Septembrie: O gravă mărturisire asupra jafului forestier, Soc. forestiere streine au călcat contractele, ca să ne devasteze pădurile seculare.
- «*Porunca Vremii*» din 22 Septembrie: *M. P. Florescu*: Pădurea obștei moșnenilor C.-Lung, va fi exploatată de Cooperativa «Frăția».
- «*Neamul Românesc*» din 23 Septembrie: Specula cu lemnele și rolul Casei Pădurilor.
- «*Curentul*» din 23 Septembrie: *Cezar Cristea*: În ajutorul viticultorilor --- măsuri pentru confecționarea în regie din pădurile Statului a doagelor de gorun (dispoziția Min. Agric. și Domeniilor). Excursia de studii a Inginerilor silvici bulgari.
- «*Curentul*» din 23 Septembrie: Cronica lemnului. *V. C. Filip*: piața internațională: Suedia, Finlanda, U. R. S. S., conjunctura lemnului românesc.
- «*Dreptatea*» din 23 Septembrie: *Paul Teodorescu*: Scandalul cu lemnele de foc, o decizie fără efect. Ce e cu Penescu Kertsch? răspunderile d-lui Valer Pop.
- «*Curentul*» din 23 Septembrie: Revalorizarea lemnului; conferința internațională dela Paris.
După creuzotare, lemnăria, ce e la C. F. R.? Catastrofală alunecare de teren în jud. Buzău.
- «*Epoca*» din 24 Septembrie: Tot chestia lemnelor.
- «*Curentul*» din 24 Septembrie: *Dragoș Vrânceanu*: Asigurarea socială. Necesitatea organizării în breaslă a lucrătorilor de pădure; un exemplu de felul cum trebuie apărați. Proletarizarea satelor de munte: lucră-

- torii de pădure în regimul fondului bisericesc bucovinean, — un exemplu.
- «*Curentul*» din 24 Septembrie : Aprovizionarea populației cu lemne de foc (rezultatul măsurilor luate de guvern).
- «*Prezentul*» din 25 Septembrie : Fixarea prețurilor de vânzare la rampă și depozite a lemnului de foc. Decizia Ministerului de Innds. și Comerț.
- «*Timpul*» din 26 Septembrie : Prețul lemnului de foc se menține ridicat.
- «*Neamul Românesc*» din 23, 26 și 29 Septembrie : Prof. Nicolae Iorga : *Semănătorii de ruine și pustiu* (III, VI, VIII) distrugerea pădurilor. Jaful forestier : C. A. P. S.-ul să ia aminte; împăduriri de către Stat, în locul particularilor, antreprenori.
- «*Adevărul*» din 25 Septembrie : *Nemo* : Vânătoarești — Luna cerbilor.
- «*Neamul Românesc*» din 25 Septembrie : Jaful întreprinderilor forestiere. Ce zice Ministerul de Domenii ?
- «*Neamul Românesc*» din 26 Septembrie : O anchetă care se impune la Casa Pădurilor, pentru reîmpădurirea golurilor lăsate de întreprinderile streine.
- «*Argus*» din 26 Septembrie : *M. Marian* : Comisia de Control a lemnului din Galați funcționează defectuos.
- «*Curentul*» din 28 Septembrie : *Alex. Olteanu* : Beneficiarii reformei agrare — păduri vândute pe sume bagatele; Statul frustat cu ½ milion, un regim de exploatare în Bihor.
- «*Neamul Românesc*» din 28 Septembrie : Indrăzneii evreo-maghiare; Soc. «*Lo-maș-Moroeni*» în fruntea contraveniențelor.
- «*Curentul*» din 28 Septembrie : Problemele agricole: conferința d-lui *Consilier C. Sescioreanu*, la Radio.
- «*Ordinea*» din 28 Septembrie : Surparea unui deal împădurit în jud. Buzău.
- «*Curentul*» din 29 Septembrie : *Probleme forestiere (colț)*. *V. C. Filip* : Reducerea exploatărilor pădurilor de rășinoase e o necesitate națională, din grija de a ne menține independența economică.
- «*Curentul*» din 30 Septembrie : *Ing. Cezar Cristea* : răspuns la problema *palestiniană*. Surplusul populației evreiești e o realitate îngrijorătoare; cum se poate soluționa la noi; ce e în industriile *petroliferă și forestieră* ?
- «*Prezentul*» din 30 Septembrie : *I. Clopoșel* : (art. fond). Pădurea, mijloc de prosperitatea ieri și astăzi. Din «*Istoria Munților Apuseni*» — de Mitropolitul Al. Sterca Șuluțiu.

Ing. Cezar Cristea

ȘCOALA SUPERIOARĂ DE SILVICULTURĂ DIN THARANDT
SECȚIE A POLITEHNICII DIN DRESDA.

Programa analitică a cursurilor.

I. Științe naturale aplicate în silvicultură.

Sachsse : Studiul stațiunii (Soluri); Exerciții.

Grosskopf : Introducere în soluri : Introducere în studiul solurilor și stațiilor coloniale.

Bavendamm : Exerciții de determinarea plantelor indicatoare a solurilor (II. Criptogame, în special mușchii), și în cunoașterea speciilor lemnoase iarna. Excursii.

Huber : Constituția și viața arborilor. Practica microscopică. Morfologia și fiziologia celei vegetale. Fito-patologia. Conducere de lucrări științifice (doctorate).

Rubner : Sociologia plantelor.

Prell : Zoologie forestieră : Exerciții și Cologvii. Conducere de lucrări științifice.

Gierisch : Chimie anorganică.

Wienhaus : Tehnologie silvico-chimică. Practică de chimie-vegetală ; chimia lemnului. Progrese în chimia vegetală II ; uleiuri eterice, balsamuri, rășini.

II. Matematica și științele ingineresti aplicate în silvicultură.

Hugershoff : Matematica aplicată tehnic și biologic. II. Topografie; Instrumente; Desemn de planuri; Fotogrametrie II; Exerciții la Fotogrametrie II. Exerciții speciale de Fotogrametrie. Ridicări cartografice cu aplicarea specială a metodelor de fotogrametrie.

III. Științe forestiere.

Rubner : Silvicultura I; Seminar la silvicultură.

Röhl : Dendrometrie. Știința exploatării forestiere. Estimație; calculul rentabilității.

Heske : Amenajament : I, II; Exerciții. Politică forestieră. Introducere în silvicultura colonială. Aprovizionarea lumii cu lemn.

Jentsch : Legislația silvică.

Rubner : Istoria silviculturii.

Mantel : Istoria dreptului silvic.

IV. Științele de drept, stat. și economie aplicate în silvicultură.

Mantel : Exerciții la economia politică, pentru silvicultori. Finanțe, pentru silvici. Legislația forestieră. Drept vânătoresc.

V. Alte materii predate.

Köhl : Punerea în valoare a vânătoarei; Piscicultura.

Vietighoff : Protecția.

Pieper : Introducere în agricultură.

Bavendamm : Viața și constituția bacteriilor.

Schmuntzsch : Educația fizică.

Pentru studenții cari intră în semestrul I se vor ține, în urma noului plan de studiu, următoarele cursuri :

Introducere în silvicultură; Națiune (Volk) și Stat; Drept german; Națiune și economie; Chimie anorganică; Geologie I; Botanică generală; Meteorologie; Matematică.

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

1. COMERȚUL INTERNAȚIONAL AL LEMNULUI LA O RĂSPATIE ?

Considerațiuni generale. Toată conjunctura economiei mondiale este dominată de evoluțiunea prețurilor materiilor prime, care antrenează ansamblul tuturor prețurilor.

În ultimele săptămâni, piața diferitelor materii prime a fost destul de agitată și cursurile multor materii au înregistrat scăderi brusce. O apreciere a situației generale se rezumă în următoarele cifre indiciale (baza, cursurile la 30. XII. 1936 = 100) :

	1934 31 Dec.	1935 31 Dec.	1936 30 Dec.	1937 27 Mai	1937 21 Oct.
Cupru	58.92	73.14	100	127.58	93.73
Plumb	38.09	56.07	100	84.91	65.02
Zinc	60.41	74.—	100	117.35	88.01
Bumbac	98.26	92.70	100	101.82	65.23
Grâu	74.77	84.26	100	91.50	72.52
Cauciuc	59.93	61.62	100	94.88	59.93
Lână	66.53	86.79	100	103.50	85.79

Aceste date evidențiază cursul diferitelor materii prime, care a atins maximum în luna Mai a. c., și astăzi continuă să coboare în mod brusc.

Baissa ivită pe piața mărfurilor și a acțiunilor a indispus până la panică și bursa din New-York. (Well Street), care în ultimele săptămâni, a cauzat multe incidente pe piața financiară americană.

Până de curând, se credea că baissa declanșată pe piața mărfurilor și a acțiunilor n'ar fi decât o reacțiune inevitabilă, găsită de unii chiar utilă, fiind un corectiv al prețurilor, grație căruia afacerile s'ar așeza pe baze mai solide.

În toamna anului 1936, când campania de înarmare engleză ridică cererea de materii prime, și când se făceau mari cumpărături pentru creierea stocurilor de rezervă, prețurile se urcaseră disproporționat de mult.

Depozitele de mărfuri ajunseseră să fie golite.

Odată cu creșterea ofertei, prețurile au început să scadă, dela limita foarte urcată din Mai 1937, la un nivel corespunzător cu cererea sporită și capabil să stabilească echilibrul producției mărite. În multe domenii însă, prețurile au scăzut dincolo de limita unei nivelări rezonabile, făcând imposibilă acoperirea costului de producție.

Fenomenul de scădere, produs la majoritatea materiilor prime, este considerat de diferiți economiști americani, ca fiind trecător, deoarece țările producătoare de materii prime trec printr'o conjunctură destul de vioaie, în timp ce depozitele de materii prime sunt aproape epuizate și veniturile agriculturii continuă să fie destul de bine asigurate.

La proporțiile pe cari le-a luat astăzi, baissa va fi un fenomen cu influențe simțite. Credința nestrămutată în continuarea avântului economic de astăzi a fost sdruncinată în lumea comercială.

Febra cumpărăturilor, care a caracterizat primul semestru din 1937, a făcut loc în multe domenii, unei atitudini rezervate. Rezerva angajamentelor este agravată de știrile ce stăruie tot mai mult că, multe comenzi ar fi fost chiar anulate.

Industria de războiu, care a contribuit într'o mare măsură la redresarea pieții internaționale economice, este suficient aprovizionată. Supraproducția se afirmă tot mai mult, în timp ce consumul nu pare să fie la înălțime. Dăm pentru exemplificare humbacul, a cărui producție este: în America de 17.573.000 baloturi față de 11.609.000 baloturi în 1936, iar în Egipt de 3.319.000 baloturi contra 1.956.000 în 1936.

Cea ce va fi mâine nu poate să afirme nimeni.

Piața lemnului trăește fenomenul general descris mai sus. Febra înarmărilor Angliei, completată cu programul construcțiilor muncitorești, au provocat în anul 1936 cereri crescânde în compartimentul lemnului, de unde scăderea vertiginoasă a prețurilor.

Concomitent cu cererile masive ale piețelor importatoare, s'au produs cereri susținute de lemnărie în țările exportatoare forestiere, cari au cunoscut aceeași repriză economică ca și celelalte țări.

În intervalul Aprilie 1936—Mai 1937, din cauza cererilor neobișnuite pentru lemnărie, atât pe piețele importatoare cât și pe piețele interne ale țărilor exportatoare, s'a desfășurat criza de subproducție în industria lemnului a țărilor exportatoare din Europa.

Prețurile lemnului au urmat în de-aproape cererile piețelor consumatoare, începând din toamna anului 1935 și până în Mai a. c., când au atins — pare-se — plafonul maxim.

După cum am arătat în cronicile precedente, începând din Iunie a. c., piața internațională a lemnului a fost dominată de un calm inerent, ce desparte sezonul vânzărilor de primăvară de sezonul vânzărilor în completare din fiecare toamnă.

Contrar calculelor obișnuite, calmul din vară persistă și astăzi, așa că sezonul de toamnă se soldează cu... deziluzii pentru fabricanții optimiști.

În lipsa cererilor curente, premergătoare angajamentelor ce se încheie în această epocă, prețurile lemnului nordic sunt pe punctul de a ceda. Din formațiile ce ne-au parvenit, U. R. S. S., ar fi redus chiar prețurile din vară cu 2—3 £/sds , iar Finlanda este gata să facă aceleași concesii.

Rezistența piețelor importatoare este motivată de urcarea neașteptată a navlurilor, cari făceau imposibile prețurile de revenire cif.

Piața navlurilor, angajată — în ultimele zile — într'o baissă, ce poate merge până la 30—40% sub navlurile actuale, va determina în mod indiscutabil o redresare a prețurilor de revenire cif.

Scăderea navlurilor va reanima comerțul internațional al lemnului. Prețurile fob vor fi menținute și siguranța tranzacțiilor va însănătoși piața lemnului, spre satisfacția atât a exportatorilor cât și a importatorilor.

Dacă luăm în considerație mărirea cheltuelilor de fabricație, costul ridicat al lemnului rotund și lipsa unor stocuri importante de mărfuri la fabricile de cherestea, putem conchide că prețurile atinse de produsele lemnoase până astăzi, vor fi menținute, contrar se va lucra sub prețul de producție ca și în anii 1932—1935.

Scăderea navlurilor cu 30—40% deschide noi perspective pentru piața lemnului.

2. EXPORTUL NOSTRU FORESTIER ÎN LUNILE IANUARIE-SEPTEMBRIE 1937.

Situația exportului de produse forestiere în nouă luni ale anului curent, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, este mulțumitoare numai din punct de vedere al intereselor industriei forestiere din România, nu și din punct de vedere al intereselor pădurilor noastre.

În acest timp, s'au exportat pe sorturi, următoarele cantități (exprimate în tone) :

	1937	1936
rășinoase	550.610	459.134
foioase	118.287	101.413
lemn rotund	55.991	71.936
placaje	2.407	742
lemn de foc	96.961	64.278
total	824.256	697.503

Exportul forestier al României a încercat o majorare de 18% față de cantitățile exportate tot în nouă luni ale anului trecut.

Sau exportat 457.098 tone cherestea de rășinoase în 1937 față de 412.041 tone în 1936 și 66.938 tone cherestea de fag față de 47.316 tone în 1936.

Exportul a sporit în Anglia și în Orientul apropiat, scăzând în Ungaria, Germania, Franța și Grecia.

În ultimele două luni, exportul cherestelei de rășinoase a scăzut considerabil. În August 1937 sau exportat 44.458 tone cherestea de rășinoase față de 58.202 tone în 1936, iar în luna Septembrie a. c., exportul de același marfă a fost de 47.069 tone față de 63.762 tone exportate în Septembrie 1936, ceea ce reprezintă o scădere de 42%.

Această scădere se datorește reducerii din ultimele luni a tranzacțiilor cu Anglia cât și lipsei de vapoare pentru transportul mărfurilor, ce stau de 2—3 luni în depozitele de manipulație din Galați, Brăila și Constanța.

Se scontează un export de lemnărie mai susținut în lunile Noembrie și Decembrie a. c., din cauza scăderii neviurilor. Acum 3 luni nu se găseau vapoare pentru exportul lemnului în Anglia nici la 20£/22 m³, iar astăzi, armatorii vaselor de mai mare tonaj, le oferă la 18 £/22 m³ Galați—Anglia. Navlul pentru cheresteaua de rășinoase ce se transportă în Egipt ajunsese la 9—9.10 £/2 m³ Galați—Alexandria, și astăzi se poate încheia la 8.10—8 £/22 m³.

Numeroase partizi pentru Grecia, devenite ca și anulate, din cauza navlurilor excesiv de mari, vor putea fi livrate până la închiderea navigației pe Dunăre.

3. EXPLOATAREA PADURILOR DE RĂȘINOASE ÎN NOUA CONJUNCTURĂ.

Perspectivile exportului de rășinoase, pentru anul 1938, nu sunt prea multumitoare, mai ales că piața engleză așteaptă să lichideze ultimele comenzi făcute în România.

Ținând seama de conjunctura actuală, și luând în considerație hotărîrea ETEC-ului de a reduce exportul cherestelei de rășinoase pentru 1938 cu 10% față de cantitățile exportate în anul curent, problema reducerii exploatărilor forestiere trebuie situată în primul plan al preocupărilor organelor noastre de resort.

În această direcție, d-l Ing. I. G. Dumitrescu, directorul Asoc. Industriilor Forestiere, într'un articol «Exportul de cherestea și exploatarea nerațională a pădurilor», apărut în ziarul «Excelsior» din 6 Noembrie a. c. preconizează:

«Atât întreprinderile forestiere cât și autoritățile silvice, să caute să reducă tăerile cu 10—15 la sută, în raport cu cele din anul curent. Această reducere trebuie aplicată de fiecare întreprindere sau colectivitate ce exploatează «în regie, chiar dacă ar face rezerve pentru anul viitor. Economicește este mai «bine să scadă cantitatea decât să scadă prețul. Dacă fiecare ar căuta să arunce «reducerea asupra vecinului, chiar ar fi justificată această reducere — se «va ajunge la scăderi de prețuri, cari ar diminua încasările brute cu mai mult decât dacă ar scădea voluntar cantitatea cu procentul menționat.

Reducerea tăerilor în pădurile de rășinoase poate împiedica căderea prețurilor și primirea fabricanților de cherestea. Menținerea prețurilor curente va asigura îărgirea lucrărilor de refacerea pădurilor în cadrul ofensivei silvice, ce s'a pornit dela un capăt la celălalt al țării.

Reducerea tăerilor în pădurile de rășinoase, rămâne un deziderat apreciat și comentat, ca și proiectul pentru înființarea unui depozit de manipulație al industriei românești, în Galați. Acest proiect, o utopie a momentului, a provocat o mare nervositate în rândurile tuturor manipulanților de lemnărie din Galați, deși unii dintre ei, angrenați în mod solidar în mecanismul economic general, nu au fost vizați de noi.

În cadrul preocupărilor de viitor, pentru cruțarea pădurilor tinere de rășinoase, s'a pus problema fabricării celulozei din stuful ce crește în Delta Dunării.

În această ordine de idei, ziarul «Curentul» înscrie o nouă pagină de aur în activitatea se desfășoară pentru oprirea tăerilor barbare a pădurilor de rășinoase, care sunt reclamate de consumul devastator pe care-l înșamnă industria cherestelei și de necesitatea unei mari cantități de celuloză pentru fabricarea hârtiei.

Conform experiențelor inginerului chimist Colțescu, dela Herăstrău, dintr'un kilogram de stuf se pot scoate 400 grame celuloză. Delta Dunării, unde stuful ocupă o suprafață de cca 350.000 Ha, poate furniza anual cca 3—4 miliarde kg. stuf.

«Dacă ministerul de agricultură este interesat să îndepărteze topoarele — spune d-l Pamfil Șecaru în articolul *Obligații pentru ziua de mâine*, apărut în ziarul «Curentul» din 30 Octombrie a. c. — «ce s'au abătut neîndurate asupra «pădurilor de brad, ministerul de industrie poate să impună trustului hârtiei finanțarea unor experiențe cât mai ample spre a se obține cu orice preț celuloza din stuful de baltă.

«Pasivitatea își conturează sinistrelle ei scadente: despădurirea țării, sărăcirea patrimoniului public».

Dinamismul pușinilor dintre noi, cari cerem reglementarea tăerilor în pădurile de rășinoase și scoaterea lemnului de sub tutela importatorilor, mișișilor și manipulanților, produce disonanță în mijlocul preocupărilor vremelnice ale multor profitori.

Aveam convingerea că naivitatea acelor ce reclamă cruțarea pădurilor de rășinoase, va fi generalizată. Până atunci, însă...

4. PREȚURILE LEMNULUI LA EXPORT.

Cheresteaua de rășinoase.

Stagnarea exportului de lemnărie în lunile August și Septembrie, a prilejuit intermediarilor, să considere situația lemnului nostru la export ca și compromisă, influențând într'o mică măsură rezistența fabricanților.

Punctul critic este considerat însă ca depășit, astfel încât prețurile cherestelei de rășinoase se mențin la nivelul atins în luna Mai a. c.

Dacă exportul în Grecia și Italia, va fi normalizat, putem sconta o însă-nătoșire a exportului nostru în Mediterana, cu prețuri stabilizate și cereri de mărfuri bune în calitățile IV-a, Alexandria și tombante.

În ultimile săptămâni s'au încărcat numeroase partide pentru Grecia.

Față de slăbirea navlurilor, încărcările de lemnărie pentru Orient vor fi mai active în lunile Noembrie și Decembrie a. c.

Cheresteaua de fag.

Înregistrăm cu satisfacție majorarea exportului de fag, sub formă de cherestea, cu 50% față de cantitatea exportată în anul 1936, în timp ce cheresteaua de rășinoasă a încercat o majorare redusă de 10%.

Prețurile cherestelei de fag, au fost majorate cu 5—10% prin lista minimală din 25 Septembrie a. c.

Prețurile medii, fob Galați sau Constanța, sunt următoarele :

Cherestea de fag — calit. tombantă dela 2 m. în sus 2150—2300 lei/m³.

" " " " " 1—1.90 m. 1700—1750 "

" " " III " 2 m în sus 1800—1900 "

S'au exportat cantități mari de fag în Egipt, Siria și Palestina.

Lemnul rotund de tei, plop, mesteacăn și arin.

Desvoltarea industriei placajului și a fabricelor de chibrituri din Grecia, Siria, Palestina și Egipt, au produs o cerere permanentă pentru lemnul rotund de tei, plop, mesteacăn și arin.

În ultimii patru ani, aceste cereri au fost mărite subit, și cantități masive de tei, plop, mesteacăn și arin, sub formă de lemn rotund, au fost exportate în bazinul Mediteranei Orientale.

Prețul acestui material a fost majorat treptat, ajungând astăzi, conform listei minimale din 25. XI. a. c., la 1800 lei/m³ fob, netto cassa.

Treptat cu majorarea prețului fob, s'au redus exigențele dimensionale și calitative ale importatorilor pentru astfel de materiale.

Calitativ, lemnul rotund de tei, plop și arin, trebuie să fie cl. I—II-a, cu puține noduri sănătoase și chiar cu putregai la mijloc, — dacă nu depășește diametrul de 10 cm și să fie concentric.

Față de cererile mari pentru export în bușteni de plop, tei și arin, și având în vedere nevoile în material pentru fabricile de placaj, ce funcționează în România, este nevoie să se reglementeze exportul acestui articol și să fie limitat la grosimile mai mici ca 28—30 cm.

Date fiind debușeurile create în ultimii ani lemnului de tei, plop și arin, care este căutat sub formă de bușteni, cl. I—II și III-a, dela grosimea de 20 cm și dela 1.80 m lungime în sus — socotit din 10 cm în 10 cm —, se pune problema de a conduce pădurile de foioase, în care teiul și plopul cresc în stare diseminată, să producă lemn de lucru în astfel de esențe.

Teiul dobrogean, al cărui debușeu este asigurat, — fie sub formă de lemne pentru foc, pentru piețele Galați, Brăila, Reni și tot Sudul Basarabiei, cari pot consuma până la 1500 vagoane anual, fie sub formă de bușteni pentru fabricile

de placaje sau la export — vine să determine regimul și modalitatea de tratament ce trebuie aplicat pădurilor din Măcin, Cerna și Niculițel.

5. PIAȚA LEMNELOR DE FOC.

Cu cât intrăm în iarnă, cu atât criza lemnelor de foc devine tot mai acută. Din toate părțile se ridică proteste contra speculei ce se face cu lemnele de foc.

Prețurile de engros ale lemnelor de foc sunt destul de urcate, deoarece cheltuielile de exploatare și transport s'au mărit considerabil, ajungând în unele locuri duble față de cele avute în anul trecut.

Din cauza epuizării aproape totale a lemnelor de foc, tăiate în anul 1936/37, se vor aduce pe piața consumatoare și lemne tăiate în lunile Septembrie-Octombrie a. c.

Prețurile lemnului de foc, în vigoare pe piața Galați, sunt următoarele :

fag cl. I—II—III	6700 lei/10 tone	cheul Dunării
stejar cl. I—II	6700	" " "
fag tăiat despicat	7800—8000	" " loco depozit
tei de Dobrogea	5000	" " "
salcie	4100—4500	" " "

Majorarea prețurilor lemnului de tei și salcie a fost posibilă în cursul acestui an, deoarece în baza unui acord între direcțiile silvice din București și Constanța, s'a putut crea un comandament comercial silvic și unitar în regiunea Galaților, în sensul că lemnele CAPS-ului furnizate de ocoalele silvice din Dobrogea de Nord sunt desfăcute exclusiv prin depozitele CAPS-ului din Galați. În cazul când acest comandament ar fi acceptat și de direcțiile silvice Craiova și Lușoș, CAPS-ul ar desface anual în Galați cca 6000 vagoane lemne de foc, și veniturile ar putea fi mărite considerabil.

Galați, 11 Noembrie 1937.

V. C. Filip.

C. I. B.

Comunicat pentru presă.

Viena, Oct. 1937.

Au apărut: *Buletinul lunar de statistică și Informațiile economice* publicate de Comitetul internațional al lemnului. Din acestea aflăm că târgul internațional al lemnului a marcat în luna Septembrie o oarecare tendință de slăbire în special spre sfârșitul lunii. Această scădere a fost în special de natură psihologică și a fost provocată pe deoparte de speculațiunile importatorilor și pe de altă parte de temerile generale în ce privește viitorul târgului de lemn, aceasta în corelație cu tensiunea politică, scăderile bursiere și căderea prețurilor materiilor prime. Publicarea deciziilor Adunării generale a Etec-ului, la Stokholm, care a anunțat

o scădere de 10% a contingentului de export, a avut drept efect să calmeze târgul și în urma acestuia, o fermitate a prețurilor de lemn.

Bazându-se pe statistică, *Informațiile economice* dau o vedere de ansamblu detaliată asupra dezvoltării târgurilor în toate țările producătoare și consumatoare importante.

Exportul diferitelor țări este următorul :

August 1937.

Țara de origină	Exportul total în m ³	Din care, chereșca de lemn moale și rabotat	
		în m ³	în standarzi
Norvegia	32.137	21.902	4.688
Suedia	573.299	509.823	109.123
Finlanda	1.570.787	694.899	148.737
U. R. S. S.	1.555.412	759.910	162.652
Estonia	77.888	59.297	12.692
Letonia	348.981	63.801	13.656
Lituania	64.422	30.312	6.488
Polonia	255.382	146.631	31.385
Cehoslovacia	184.449	47.491	10.165
Austria	215.516	62.128	13.298
Jugoslavia	109.943	51.499	11.023
România	143.568	94.262	20.176
Total	5.131.784	2.541.955	544.083

R E C E N Z I I

L. Pardé. — Les conifères. — 300 pag. octav. Editura La Maison Rustique. 26. Rue Jacob, Paris (VI-e) 1937. Prețul 224 lei.

Faptul că grupa coniferelor este mai redusă la număr decât cea a foioaselor, a îndemnat pe mulți autori să se ocupe de ele, dând la lumină tratate și manuale voluminoase. Așa se explică de ce avem un tratat de conifere complet, în limba germană¹⁾, dar nu avem tot în aceeași limbă și în același gen, un manual despre foioase. Manualul de foioase al lui Schweider²⁾ și cel al lui Dippel³⁾ — în afară că ultimul este vechiu — sunt scrise mai mult din punct de vedere sistematic, le lipsește nota forestieră. Manualul lui Beissner, este în această privință superior. Cu toate că autorul este horticultor, el a dat multă atenție laturei forestiere a speciilor. A face un manual de foioase în acest fel, ar necesita câteva zeci de volume. Ori o asemenea muncă nu ispitește pe origine.

Manualul actual de conifere al d-lui Pardé s'a născut din dorința conducerii

casei de editură La Maison Rustique din Paris, de a da publicității un manual accesibil la câți mai mulți amatori, bine înzestrat cu fotografii și desene și cât mai portabil. În ce măsură a putut, corespunde acestor condiții, vom vedea mai jos.

Cetitorii noștri cunosc prea bine pe d-l. Pardé, d-sa fiind autorul destul de cetitei lucrări: *Traité pratique d'aménagement des forêts*. Sub latura de dendrolog-botanist credem că este mai puțin cunoscut.

Totuși, d-sa începe în 1912 să publice o lucrare de proporții mari asupra coniferelor, intitulată: «*Iconographie des conifères fructifiants en France*». Trebuie să regretăm că din această operă atât de utilă n'a apărut decât 6 fascicule, până la începerea războiului în 1914. Din ce motive n'a fost continuată după războiu nu știm încă.

Cum vedem, d-l Pardé este un vechiu inițiat în conifere și tot odată un competent în aceste chestiuni. D-sa mai are un studiu asupra introducerii esecelor exotice în pădurile Europei occidentale. Aceste lucrări i-au ușurat mult autorului sarcina ce și-a luat, de a da publicității un manual bun despre conifere.

Cum o spune la început, scopul a fost ca lucrarea să fie mai mult practică, de cât științifică. Astfel cheile de determinare nu sunt făcute după organele de reproducere, ci după cele vegetative: muguri, lujeri, frunze, care sunt mai la în-

1) Beissner. *Handbuch der Nadelholzkunde*. Ediția 2-a. 1930, în 2 vol.

2) Schneider C. *Handbuch der Laubholzkunde*, 2 vol. 1911.

3) Dippel. *Handbuch der Laubholzkunde*, în 3 vol. 1889—1893.

demâna noastră, ceea ce ușurează mult determinarea.

Lucrarea este alcătuită din două părți. Prima parte intitulată: Coniferele, în general, cuprinde 47 pagini.

În această parte găsim locul coniferelor în regnul vegetal. Se dă apoi o cheie a familiilor, după care vin apoi pentru fiecare familie, chei aparte pentru determinare. După acest capitol de sistematică, urmează un capitol de câteva pagini asupra distribuției coniferelor. Totul este expus pe scurt și foarte lămurit. În alt capitol se dă în mod lapidar, întrebunțările lemnului de conifere în general, pentru speciile mai importante. Foarte instructivă ne pare citarea coniferelor ce predomină în diversele părți ale continentelor. În China, specia cea mai importantă este *Cunninghonia sinensis*, în Japonia, *Chamaecyparis...* etc.

Capitolului relativ la întrebuințările lemnului de conifere, urmează în 20 de pagini, un capitol asupra culturai coniferelor. După ce autorul se ocupă de condițiunile ecologice, care corespund mai bine coniferelor, tratează, chestiunea înmulțirii coniferelor și a tratamentului de aplicat lor în pădure.

Ultimul capitol al părții I-a cuprinde inamicii coniferelor și mijloacele de combatere.

Partea doua a lucrării, care cuprinde cele 240 pagini, este intitulată «genurile și speciile». Aici găsim, după ce descrie fiecare gen, o cheie pentru determinarea speciilor, tot după caracterele organelor vegetative. Acestei chei îi urmează descrierea, de cele mai multe ori foarte pe scurt, a speciilor. Aproape la fiecare specie se dau și caracteristicile forestiere, dacă ele au importanță pentru economia silvică... etc.

Nu lipsește din această descriere nici una din speciile exotice, ba chiar sunt amintite și unele varietăți și forme.

Mai bine de 60 de fotografii de mărimea unei pagini, ne arată mulți arbori în portul lor izolat.

Cele 27 deseme înlesnesc mult cunoașterea diferitelor organe ale speciilor principale.

Lucrarea fiind concepută ca să fie des consultată, este întovărășită, la finele ei de o listă alfabetică a familiilor, triburilor, subtriburilor, genurilor și speciilor. Pentru cititorii ce n'au puțină să folosească tratatul de conifere al lui Beissner, fie din cauza limbii, fie din cauză că este bănește mai puțin accesibil, vor găsi în «Coniferele» d-lui Pardé o bună compensare.

Dr. Anton V. Rădulescu

Contele Arigoni degli Oddi:

«*Italian Woodpeckers and Their Protection*».

(Ciocănitorele italiene și protecția lor).

În «Third Bulletin of the Internațional Committee for Bird Preservation» (Al treilea buletin al Comitetului Internațional pentru Protecția Păsărilor). New York, 1931.

Articolul mai poartă ca subtitlu «Ciocănitorele și conservarea pădurilor».

Autorul începe prin a arăta că Ministerul Italian al Economiei Naționale a oprit încă din 1927 vânatoarea ori capturarea oricărei specii de ciocănitore. Pentru noi este poate întru câtva ciudat că a fost nevoie de o astfel de interdicție formală; la noi nu se găsește nimeni să vâneze ciocănitore. În Italia însă, până la această punere sub protecție, au figurat în lista vânatului; autorul găsește de cuviință chiar să discute valoarea lor vânătorească, stabilind că în general este redusă. În schimb ca distrugători ai ina-

micilor păduri joacă un rol de maximă importanță. Măsura luată a fost necesară mai ales pentru protejarea plantațiilor de plop canadian contra țarveilor lui Saperda populnea. Se menționează că distrug și o mulțime de alte insecte. Autorul afirmă că a examinat câteva mii de stomacuri, găsind conținutul lor compus 70—90% din insecte vătămatoare plantelor. Aici poate ar fi fost indicat să dea relații mai amănunțite asupra cercetărilor sale : după cum am avut ocazie să arăt de curând, în alte țări (inclusiv România) s'a constatat că brana cocănită variază foarte mult după specie și anotimp : deci chestiunea cu greu ar putea fi generalizată.

Urmează o trecere în revistă a speciilor din Italia, insistându-se asupra celor mai frecvente : se arată răspândirea

lor în țară, câteva caractere pentru identificare și pe scurt felul de viață. Se accentuează că în general despăduririle și mai ales distrugerea arborilor bătrâni scorburoși aduc o grabnică dispariție a ciocănitărilor. Autorul exprimă dorința de a se proceda la mărirea numărului lor chiar pe cale artificială, cum s'a făcut în Germania și în alte țări, unde lumea și-a dat seama de marile foloase aduse de ele.

Pentru a termina merită relevată mențiunea specială făcută de autor asupra valorii estetice a acestor păsări, pe care le numește : «una din cele mai frumoase podoabe ale pădurilor și parcurilor noastre». O părere la care desigur se va asocia oricine a avut curiozitate să le observe în natură.

Ing. S. Pașcovski

A APĂRUT :

CURS DE AMENAJAMENT

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

465 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 120 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs de la
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat poștal.

REVISTA REVISTELOR

FORSTARCHIV.

Caetul 5, Martie 1937.

F. Schwerdtfeger și G. Stahl.

Untersuchungen über die Bekämpfung des Kiefernspanners mit Kontaktgiften.

Cercetări cu privire la combaterea lui *Bupalus piniarius* L. cu otrăvuri de contact (5 pg.).

Cu prilejul puternicelor atacuri de *Bupalus piniarius* L. în Germania, în anii 1925—29 și în special în ultimii ani, importante suprafețele au fost prăfuite cu otrăvuri de mâncat (Frassgiften). Acțiunea otrăvurilor întrebuintate, în special arsenatul de calciu, n'a fost însă mulțumitoare. În 1929, combaterea s-a făcut cu succes întrebuintându-se otrăvuri de contact. Sfârșitul calamității de *Bupalus* n'a permis o repetare a cercetărilor, care să aducă o confirmare, o consacrare, a acestor otrăvuri. În cercetările de laborator, *Weiss* a putut stabili că omida de *Bupalus* este mai rezistentă la otrăvurile de contact decât *Panolis* (*Trachea*) *pini-perda*. *Grösswald* a arătat, pe de altă parte, prin cercetări minuțioase, factorii exteriori și elementele care influențează dispoziția fiziologică a acestor dușmani ai pădurilor la acțiunea otrăvurilor de contact. Dar cu toate aceste cercetări, problema importantă pentru practica silvică. — care otravă și în ce condiții o

combatere sigură a lui *Bupalus piniarius* cu otrăvuri de contact, e posibilă? — n'a putut fi rezolvată. Mărirea numărului de *B. piniarius* în ultimii ani a făcut absolut necesară o reluarea a problemei. Pentru a evita combateri costisitoare și inutile din partea proprietarilor de păduri și a Statului, Secțiunea de protecția pădurii din Institutul Forestier Prusian a procedat la o examinare comparativă a tuturor otrăvurilor de contact din comerț, în laborator și pe teren.

Scopul cercetărilor a fost să stabilească dacă omida de *Bupalus* poate fi combătută cu otrăvuri de contact și care otravă este cea mai eficace. Rezultatele experimentațiilor sunt următoarele:

1. Otrăvurile cu bază de *Derris*, *Pyrethrum*, *Vcrat-in*, care în combaterea lui *Panolis pini-perda* s'au dovedit eficace, practic vorbind, n'au influență mare asupra omidelor de *Bupalus piniarius*, nici chiar în primele stadii;

2. O acțiune bună și relativ sigură este de așteptat dela otrăvurile cu bază de *Dinitrokresol*. Omida de *Bupalus* se combate ușor și cu succes în primele 4 stadii și chiar în al V;

3. Otrăvurile cu bază de dinitrokresol pot fi periculoase pentru om. animale și plante; de aceea să se întrebuinteze numai luându-se anumite măsuri de precauțiune. Reprezintă, prin urmare, numai o metodă tranzitorie care face posibilă o

combatere a lui *Bupalus piniarius* și *No-ni* (*Liparis monacha*).

Rămâne deci să se găsească o otravă puternică de combatere a acesteia, dar fără neplăcutele ei proprietăți.

H. Gusovius.

Zur Frage der Auswahl und Beurteilung der Frostanwärter.

A supra problemei alegerii și examinării aspiranților (candidaților) la funcțiile de brigadier și pădurar (5 pg.).

Un articol din domeniul orientării profesionale, cu specială privire la modul de recrutare a candidaților pentru funcțiile medii și inferioare din administrația silvică. Se arată că utilizarea testelor nu a condus la rezultate mulțumitoare. O metodă practică e sistematizarea și perfecționarea așa numitelor *Eindrucksauslese*. În afară de acestea, centralizarea comisiunilor examinatoare. Ca model pentru organizarea comisiunilor de examinare silvice sunt date cele similare din armată. De asemeni, e indicată o adunare de material informativ cu privire la calitățile principale profesionale, care material să ghideze comisiunile examinatoare.

[La finele articolului se indică literatura utilizată (*Quellennachweis*)].

A. Dengler.

Zur Weck'schen Auseinandersetzung mit meiner Besprechung von Bärenthoren 1934.

A supra controverselor cu Weck relativ la articolul meu din 1934 despre *Bärenthoren* (2 pg.).

Un răspuns-polemică cu *Forstmeister Dr. Weck*.

«Revista revistelor» făcută pe specialități dovedește încăodată folosul acestei metode da a prezenta noutățile din reviste. cetitorilor.

Pentru cărți, următoarele recenzii:

Wirtschaftsbewegungen und Forstbetrieb: Ebner A.

Deutschlands Wald- und Ackerböden: Bülow, K. v.

Waldmoose: Gaisberg, E. v., și Mayer, A.

Wiesenunkräuter: Wehsarg, O.

Der deutsche Wald: Welk, E.

Caetul 6/7, Martie 1937.

S. Graf von der Recke.

Aufforstung einer Grosswaldbrandfläche.

Impădurirea unui mare teren forestier incendiat. (6 pag.).

E vorba de lucrările întreprinse pe proprietatea Contelui Brühl, unde 750 ha. au fost incendiate în 1934 de un nebun. Autorul, care conduce treburile pădurilor Contelui, din Oct. 1935, a stabilit împreună cu ceilalți funcționari silvici un plan de lucru pe doi ani, în care timp își propune să reimpădurească suprafața incendiată.

În articolul de care ne ocupăm, arată punctele principale ale programului: golirea suprafeței incendiate, (de lemnul de foc cât mai e comerciabil), arborii arși, crăci, etc.), proiectul de împădurire, executarea lucrărilor privitoare la sol, procurarea mâinii de lucru necesare, procurarea de sămânță și pueți, executarea lucrărilor culturale. Potrivit acestui plan, în 1936, au reușit să împădurească deja 370 ha.

Cu titlul de curiozitate cităm câteva cifre: semănături de pin au costat 52 Rm. pe ha (200 lei); plantațiuni 1.3 m./0.5

m.) de pin. 110 RM/ha (4400 lei); plantațiuni cu plopi (butași de 1.50 m. lung.) 50 RM/ha (2000 lei); plantațiuni de molid (1.5 m/1.0 m.), 330 RM/ha (13.200 lei exclusiv valoarea pueților; (întrebuințându-se plantațiunea încheiată (Schrägpflanzung) — metoda Prof. Münch —) cheltuelle s'au micșorat cu 90%, adică numai la 34 RM/ha (1360 lei).

J. Krahl-Urban.

Organisation der Beschaffung und Verteilung für den Kulturbetrieb benötigten Pflanzen und Samen.

Organizarea procurării și distribuției pueților și semințelor necesare serviciului de cultură (a pădurilor) (3 pg.).

Cu formulare și descrieri se arată cum trebuie să se facă din vreme situația de excedente și deficite în materie de pueți și semințe pentru un an de activitate, în cadrul unui ocol și al organizației superioare, astfel ca lucrările să nu suferă.

W. Baak.

Frühjahrs- oder Herbstpflanzungen?

Plantațiuni de primăvară sau de toamnă? (1½ pag.).

Se dă reguli de urmat în diverse epoci și cu diverse esențe.

H. D. Stech.

Herbstpflanzung von einjährigen Kiefern.

Plantațiuni de toamnă cu pueți de pin de un an. (1½ pg.).

În Silezia Superioară, autorul a făcut experimentațiuni încoronate de succes,

plantând toamna pueți de pin de un an. Pentru motive de siguranță și întrebuințarea mânel de lucru disponibilă, recomandă cu toată convingerea aceste plantațiuni.

K. Graumann.

Unverschulte oder verschulte Fichtenspflanzen?

Pueți de molid nerepicați sau repicați? (2 pag.).

Timpe de zece ani a urmărit autorul, în paralel, într-o piață de experiență, creșterea pueților nerepicați și repicați. Din datele prezentate reiese că pueții nerepicați au o creștere mai viguroasă. Recomandă reluarea cercetărilor și în alte stațiuni spre a se vedea dacă nu e cazul pentru o generalizare a metodei.

E. Herrmann.

Natrium Chlorat als erprobtes mittel gegen das Landrohr Calamagrostis epigeios.

Cloratul de sodiu ca remediu verificat în contra lui Calamagrostis epigeios. (4½ pg.).

Se publică un raport cuprinzând rezultatele cercetărilor sistematice întreprinse în anii 1933—36 în päd. Gross-Leiper (district. Trebnitz) de către firma I. G. Farbenindustrie.

Werner Bujakowsky.

Forstgartendüngung mit Nitrophoska.

Ingrășământul de pepinieră cu Nitrophoska.

Se publică rezultatele încercărilor de ameliorare a solului din pepinierele din Turingia, prin întrebuințarea preparatului numit Nitrophoska (care conține în-

tre altele: 12% azot, 12% fosfor, 21% potasiu, 15—18% carbonat de calciu). Se arată care sunt plantele indicate a fi ajutate (în creștere) cu acest îngrășământ, ce cantitate să se întrebuințeze, practic cum se aplică îngrășământul, ce lucrări anexe mai trebuiesc executate.

H. H. Hilf.

Basaltgrus — der Nachaltdünger armer Sandböden.

Praf de bazalt — îngrășământul durabil al solurilor nisipoase sărace (3 pag.).

În ocolul silvic Finonstal, s'a experimentat, în mare, praful de bazalt, ca îngrășământ, pentru a se vedea eficacitatea și randamentul întrebuințării. Se dau detalii în ce privește lucrările, costul lor, rezultatele obținute. În concluzie se arată că praful de bazalt este un îngrășământ extraordinar de bogat în minerale, care se descompun ușor și totuși destul de încet, făcut parcă anume pentru nisipurile sărace ale Germaniei. El va ajuta în special cultura foioaselor pretențioase, dar și mărirea productivității rășinoaselor. Totalitatea acțiunilor acestui unic îngrășământ durabil nu poate fi îndeajuns de prețuită. Merită însă chiar de azi o întrebuințare experimentală în marile lucrări. Dela el se așteaptă o schimbare a tehnicii culturii (silvice) pe solurile nisipoase sărace în baze și coloide.

E. Stentzel.

Neue Hilfsmittel und Geräte für den Kulturbetrieb.

Nou instrumente și aparate pentru serviciul culturii (pădurilor). 9 pag.

O trecere în revistă a instrumentelor de cultură apărute pe piață în cursul anului

1936; în plus, expunerea rezultatelor obținute în Institutul pentru știința muncii întrebuințându-se aceste aparate, precum și spicuri din literatura de specialitate. Sunt prezentate și analizate astfel, instrumente pentru prelucrarea solului, pentru lucrări în pepinieră și pădure, protecția plantațiilor în contra vântului.

*

La Recenzii, următoarele:

Saat- und Pflanzschulen Forstabteilung des Badischen Finanz- und Wirtschaftsministerium;

Vierzig Jahre erfolgreiche Kalkanwendung in der Forstwirtschaft: Trümper, K. H.

Caetul 8, 15 Aprilie 1937.

F. Schwerdtfeger.

Die wichtigeren forstpathologischen Arbeiten des Jahres 1936.

Lucrările cele mai importante de patologie forestieră din anul 1936. (9½ pag.)

O cronică a publicațiilor — apărute în 1936 —, care s'au ocupat cu bolile arborilor provocate de animale, insecte, plante sau alte cauze anorganice. Un articol prea special pentru a fi rezumat. În semnalăm colegilor de specialitate, mai ales pentru literatura bogată citată.

A. Wobst.

Forststatistische Jahrsberichte der Bayerischen und Braunschweigischen Staatsforstverwaltung für 1934 und der Mecklenburgischen für 1933.

Rapoartele anuale de statistică forestieră ale administrației silvice din Bavaria și Braunsch-

weig pentru 1934 și din Mecklenburg pe 1933 (3 pag.).

Ca în orice raport de statistică se arată și aici producția (m. c.) de lemn la ha. costul de producție, prețul la tulpină, venitul brut și net al pădurilor statului, vânatul recoltat în pădurile statului.

Cu titlul de informație, cităm următoarele cifre: pentru *Bavaria*: supr. päd. 849.199 ha.; prod. 5,2 m. c. lemn plin/ha; cost de prod. 2.13 RM.; preț la tulpină: lemn de construcție, 12.79 RM./mc.; lemn de foc. 7.55 RM./mc.; pentru *Braunschweig*: supr. päd. 72.000 ha.; prod. la ha. 7,06 m. c., din care 10% crăci; cost de producție, 2,73 RM./mc.; Preț la tulpină: 13.61 RM./pentru lemn de lucru și 6.37 RM./pentru lemn de foc. În *Mecklenburg*: supr. päd. 185.132, din care propriu zis päd. productivă numai 162.184 ha.; prod. la ha. 5.18 m. c. lemn plin și crăci; cost de producție 1,90 RM.; prețul la tulpină 9,19 RM.

Caetul 9, 1 Mai 1937.

W. v. Wettstein.

Individuelle Unterschiede bei Aspen-sämlingen.

Deosebiri individuale la puietii de plop din sămânță (2½ pg.).

Butașii plopilor din secțiunea *Trepidae* (*Populus tremula*, *P. tremuloides*, *P. carrescens*) nu pot forma un sistem radiceilor destul de potrivit, și deaceia butășirea nu e indicată pentru aceste esențe. Autorul a făcut o seamă de încercări cu semințele lor și publică rezultatele.

H. Armbruster.

Beitrag zur Normung von kiefern-Schnittwertholz aus der Praxis (2½ pg.).

Contribuțiuni la reglementarea sortării lemnului de lucru de pin din practică.

Date și descrieri referitoare la o mai bună sortare și valorificare a lemnului de lucru.

*

La Recenzii următoarele:

Schmid, H. u. Guisberg, E. V.: *Untersuchungen über Standort und Ertragsleistung der Fichte in württembergischen Waldgebieten.*

Werneck, H. L.: *Die naturgesetzlichen Grundlagen der Land- und Forstwirtschaft in Oberösterreich.*

Vogt, E.: *Die chemischen Pflanzenschutzmittel.*

Vietinghoff-Riesch, Frh. v.: *Naturschutz.*

Wegelt, W.: *Handbuch der Holzwirtschaft 1936/37.*

Caetul 10, 15 Mai 1937.

H. Hering.

Deutschlands Aussenhandel mit Holz im Jahre 1936.

Comerțul exterior cu lemn al Germaniei în anul 1936 (7 pg.).

O privire de ansamblu mai întâi asupra schimbului Germaniei cu străinătatea și una de detaliu în ceea ce privește lemnul.

Expunerea cuprinde categoriile de lemn, cu cantitățile și valorile respective. Tabele explicative și o hartă a Europei. — pe care sunt reprezentate grafic cantități și valori — întregesc articolul și ajută la înțelegerea lui. Cu titlul de curiozitate cităm cazul României: a exportat în Germania lemn în valoare de 9.10 mil. RM. (36 mil. lei).

E. Stentzel.

*Ein neues Geräts zur Prüfung von
Waldsägen.*

Un nou aparat pentru probarea ferăstraelor de pădure (2 pg.).

O comunicare din partea Institutului de știința muncii (Arbeitswissenschaft) din Eberswalde. Cu noul aparat descris în cuprinsul articolului, este posibil să se determine cantitatea de lucru necesar acționării unui instrument (de ex.: ferăstrăul) și să se dea indicații pentru construirea unui instrument cât mai corespunzător unui scop propus, precum și pentru o cât mai rațională utilizare a lui.

*

La Recenzii:

*Annuaire international de Statistique
Forestière 1933/36. Bd. I.*

Awater, J.: *Der Europäische Holz-
mark nach dem Weltkrieg.*

Kuelun, H.: *Kiefernharznutzung mit
chemischen Reizmitteln.*

Fenarolli, L.: *Il larica nelle Alpi O-
rientali Italiane.*

Take, B. u. Brüne, F.: *Jahrbuch der
Moorkunde.*

H. Moorstatt: *Bibliographie der Pflan-
zenschutzliteratur.*

Kleinow: *Der Polizeidienst im Grünen.*
T. B.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRAL BLATT.

Caietul 7, 1 Aprilie 1937.

W. Tischendorf.

*Probestamm — oder Massentafelverfa-
hren.*

Metoda arborelui de probă sau metoda tarifelor de cubaj.

Ocupându-se de îmbunătățirile aduse de Hohenadl metodei cu arbori de probă, autorul face comparație între această metodă și metoda tarifelor de cubaj, arătând avantajele și dezavantajele. Deși în practică se folosește foarte mult metoda tarifelor de cubaj, autorul recunoaște perfecționările propuse de Hohenadl și admite introducerea acestei metode în practică.

Dr. Fritz Ernst.

*Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen
in den nordostbayerischen Krüppelstün-
den.*

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei (Articolul continuă).

Chr. Hofmann.

*Bibionidenlarven als Verzhrer abge-
torbener Laubes.*

Larvele de bibionide consumatoare a frunzișului mort.

După răme, larvele de bibionide sunt de cea mai mare importanță pentru activitatea din sol. Ele fac ca solul să fie mai afânat prin excrementele lor, ajută de asemenea la formarea humusului, consumând frunze moarte.

Caietul 8, 15 Aprilie 1937.

Dr. W. Laatsch.

*Die gerbsäure Zerstörung nasser Ei-
chewaldböden.*

Modificări cauzate de acidul tanic solurilor ude de stejar.

S'a observat în ultimii ani că în pădu-

rile de stejar expuse a sta iarna și primăvara sub inundație, mult timp, iar vărul expuse la uscăciune, solul prezintă o serie de colorațiuni albicioase ce îi dau aspectul marmorei. Autorul arată că această se datorește acidului tanic, care descompune o parte din fierul aflat în sol.

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în politica de reglementare a spațiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Caletul 9, 1 Mai 1937.

L. Fabricius.

Der Baumschi.

Ski pentru arbori.

La doborîrea arborilor în arboretele amestecate, unde regenerarea se face pe cale naturală, se întâmplă foarte adesea să rămână arbori agățați. Pentru ca să se dea cu ușurință arborii jos, autorul descrie un gen de ski, care dă rezultate foarte bune. Arborele agățat este așezat cu capătul de jos pe ski, care îndată, de cele mai multe ori, alunecă, trăgând arborele jos.

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în politica de reglementare a spațiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordostbayerischen Krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei.

Cercetând îndeaproape arboretele de pin din nord-estul Bavariei, autorul stabilește că aceste arborete se găsesc în această stare de lăncezeală de multă vreme. Ele ar putea fi aduse într-o stare mai bună, dar numai cu multă cheltuială fără să fie rentabile.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9/10.

H. Badoux.

La pyrale grise du mélèze (Semasia di-niana, Guénée) (3 pag.).

Pirala gris de melez.

Acest coleopter își are atacurile destul de frecvente în regiunea superioară muntoasă a Elveției și în particular în Engadina, unde produce pagube mari. Prin regularitatea aparițiilor sale și întinderea teritoriilor invadate, este considerată drept insecta care a provocat cel mai mare rău pădurilor elvețiene.

Autorul, în articolul de față, descrie insecta.

Într'un articol viitor va arăta distribuția ei în Europa, particularitățile apariției sale, natura pagubelor și posibilitățile de combatere.

Hans Hossli.

La processionnaire du pin dans les forêts du Tessin. (Cnetocampa pityocampa Schiff) (4 pag.).

Procesionarea pinului în pădurile din Tessin.

Insecta se întâlnește azi mai pretutindeni unde se găsește, în Elveția, pin silvestru. Este însă mult răspândită în 2 puncte :

1) în apropiere de Molena și Cesciano din districtul Riviera;

2) în apropiere de Anzonico, în Leventine.

Autorul dă observațiunile sale asupra acestei insecte din cele două centre amintite.

Otto Jaag.

Sur une nouvelle maladie du sapin blanc et de l'épicéa (2 pag.).

Asupra unei noi maladii a bradului și molidului.

Se dă rezumatul unui articol scris de autorul mai sus indicat în Schweizer. Zeitschrift für Forstwesen Nr. 6. Autorul a urmărit boala care se arată endemică în plantațiile efectuate în Emmental acum 70 ani. Arboretele sunt de proveniență artificială, necunoscută. Cresc la 900-1100 m. alt. având o expoziție vestică. Terenul este greu, marnos.

Ar fi vorba de *Pleurotus mitis*, Pers.

J. L. By.

Voyage d'étude dans l'ouest de la France (Suite et fin), 2 pag.

Autorul își termină observațiunile făcute în pădurile din Vestul Franței, cu ocazia unei călătorii de studii realizată de un grup de silvicultori elvețieni.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band IV, Heft 10 (Juli 1937).

Franz Grünwoldt.

Das Bundesforstamt der Vereinigten Staaten von Nord-America (U. S. Forest Service).

Administrația silvică a Statelor Unite nord-americane.

Avem în față un studiu cuprinzător (56 pag.) deosebit de sistematic și clar expus, urmat de rezumate complete în limba engleză și franceză.

Pădurile ocupă în U. S. A. cca. 268 milioane ha. (inclusiv terenurile cultivate agricol pasager și apoi părăsite, în supr. de cca. 22.000.000 ha), adică cca. 1/3 din suprafața totală a Uniunii. Din această întindere, guvernul federal stăpânește 69.800.000 ha. Administrația acestor păduri se face, din cauza funcțiunilor deosebite pe care acestea le au de îndeplinit, de către 3 administrații deosebite :

1. Forest Service (Ministerul de Agricultură)... 64.400.000 ha.

2. National Parks Service (Ministerul de Interne)... 1.800.000 ha.

3. Indian Forest Service (Ministerul de Interne)... 3.600.000 ha.

După cum se vede, administrația silvică nordamericană este una dintre cele mai mari din lume.

În articolul de față ni se împărtășeș :

1) Evoluția istorică a lui U. S. Forest Service;

2) Organizația actuală (din 1935) a administrației respective;

3) Bugetul său;

4) Indatoririle acestei administrații.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei internaționale forestiere și a lemnului.

Ni se împărtășește o multime de prețioase cunoștințe și știri din întreaga lume (36 pag. indesate).

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

O problemă de mare interes pentru proprietatea forestieră în general este aceea a impozitelor forestiere care, prin proporția lor, prin felul cum se calculează și cum se așează, influențează considerabil randamentul în bani al pădurilor noastre.

Bogată în consecințe pentru însăși cultura pădurilor, pentru tehnica exploatărilor, pentru prețul materialului pe piața internă, chestiunea merită a fi discutată, deocamdată cel puțin în lumea silvicultorilor, deși în această privință ar fi de un interes capital și cuvântul proprietății particulare.

Intr-o epocă în care ritmul prefacerilor și inovațiilor a devenit așa de viu și atinge aproape toate așezările noastre, Revista Pădurilor ține să albă, pentru cazul când ar fi necesar, material informativ și comentarii autorizate și în problema impozitelor pe păduri.

Chestiunea se va discuta în numărul din Ianuarie 1938.

În guvernul constituit în ziua de 17 Noembrie a. c., la departamentele cari sunt în legătură cu pădurile, au fost numiți următorii titulari :

D-1 Prof. G. Ionescu-Șisești la Ministerul de Agricultură și Domenii :

D-1 M. Negură la Ministerul Cooperatiei :

D-1 I. Manolescu-Strunga la Ministerul (nou creat) al industrializării agriculturii

D-1 Tr. Moșiu ca Subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

—D-1 ing. consilier silvic I. Comanici a fost numit președinte al Consiliului tehnic al pădurilor, în loc vacant.

— Din compunerea Consiliului superior al agriculturii înființat prin recenta lege a agriculturii, fac parte și d-nii :

Prof. M. Drăcea, ca director al Institutului de cercetări silvice, I. Comanici, ca președinte al Consiliului tehnic al pădurilor, V. Alimănișteanu și M. Sturza, în calitate de proprietari de păduri.

— În conformitate cu decizia Ministerială No. 264 din 15. XI. 937, dată pe baza dispozițiilor art. 45 al. 2 și art. 75 al. 1 din legea de organizare a corpului silvic, precum și pe baza deciziei Nr. 46.223 din 1925 publicată în Mon. Of. 229/925, gradele, clasele și salariile inginerilor din Corpul tehnic silvic se egalează cu gradele, clasele și salariile inginerilor din Corpul tehnic al Min. de Lucrări Publice și Comunicațiilor, după cum urmează :

Ing. consilier silvic cu ing. insp. g-1 I.

Ing. insp. g-1 silvic cu ing. insp. g-1 II.

Ing. insp. silvic cu ing. șef I.
 Ing. subinsp. silvic cu ing. șef II.
 Ing. șef silvic cu ing. ordinar I.
 Ing. silvic cu ing. ordinar II.
 Ing. silvic stagiar cu ing. ordinar III.

— Bursa Moșandrei s'a acordat, în urma concursului dat, elevului Romeo Rășcanu din anul III al Secției silvice a Școalei Politehnice din București.

Potrivit dispozițiilor testamentare, D-sa urmează să-și continue studiile la Școala națională de ape și păduri dela Nancy.

D-l Rășcanu este al doilea care beneficiază de această bursă.

— În Monitorul Oficial cu data de 16. XI. 937 a apărut Regulamentul de aplicare al legii pescuitului în apele de munte.

— De curând Ministerul de Justiție a dat forurilor judecătorești o circulară prin care se arată că magistrații cari prezidează adunările moșnenești și composoratorilor trebuie să încheie pe loc procesul-verbal al desbaterilor.

Circulara mai arată că dacă într'o comună sunt mai multe colectivități, adu-

nările lor să se ție, pe cât posibil, în aceeași zi, pentru a micșora astfel cheltuielile ce ar avea să suporte cu deplasarea judecătorului care le prezidează.

— În vederea protejării caprei negre, Ministerul de Agricultură și domeniilor a luat următoarea hotărâre:

Cel ce descoperă un delcvent care a ucis în mod ilegal o capră neagră, va fi răsplătit cu un premiu de 4000 lei plătit imediat. În același timp, denunțatorul celui ce a vânat neautorizat capra neagră, primește 1000 (una mie) lei.

— Prin decizia ministerială dela Jn. 48542/937 s'a aprobat demisia d-lui Adalbert Kovats din serviciul C. A. P. S.-ului.

— La Școala Politehnică din București secția silvică sunt sub presă la litografiat următoarele cursuri:

- 1) V. N. Stînghe: Dendrometrie.
- 2) C. Georgeșcu: Botanică generală I. Morfologie.
- 3) D. A. Sburan: Căi ferate forestiere.
- 4) G. Nedici: Ocrotirea vânatului.

Doritorii și le vor putea procura în curând prin Școala Politehnică sau prin librăria Politehnicum.

În cartea «Despre vânătoare» de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătoarei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

· Membri:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

M e m b r i i :

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea N. N.

Emanoil C.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lufescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lei
„ „ „ particulari	300 „
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductorii și brigadierii	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

**ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE**

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

**T E H N I C A
ÎMPĂDURIRILOR**

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.